

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 634 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 5 ΜΑΡΤΗ 2011

1 ΕΥΡΩ

40ή
μέρα

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ;

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

5/3/1818: Γέννηση Καρλ Μαρξ
5/3/1913: Δολοφονία βασιλιά Γεωργίου Α' (Θεσσαλονίκη)
5/3/1929: Τρεις νεκροί, δέκα τραυματίες σε συγκρούσεις αστυνομίας-απεργών εργατών (Ελευσίνα)
5/3/1951: Εκτέλεση 22χρονου Νίκου Νικηφορίδη (Γεντί Κουλέ) για εσχάτη προδοσία (συγκέντρωσε υπογραφές για την ειρήνη)
5/3/1953: Θάνατος Ιωσήφ Στάλιν
5/3/1972: Αποχώρηση Μίκη Θεοδωράκη από ΚΚΕ Εσωτερικού
5/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στα γραφεία του περιοδικού «Αντί»
5/3/2000: Εκρήξη στα γραφεία της «Ακτωρ» στο Χαλάνδρι (Επαναστατικοί Πυρήνες)
6/3: Γκόνα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1957), Γκουάμ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1521)
6/3/1906: Η Φινλανδία πρώτη χώρα που δίνει δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες
6/3/1910: Εξέγερση αγροτών (Κιλελέρ)
6/3/1944: Μπλόκο Κοκκιניים
6/3/1964: Θάνατος βασιλιά Παύλου, ενθρόνιση 24χρονου Κωνσταντίνου
6/3/1976: Βόμβες σε έξι λεωφορεία (ΕΛΑ)
6/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στα γραφεία ΚΚΕ Εσωτερικού Νέας Φιλαδέλφειας
6/3/2001: Ίδρυση «Κινήματος Ελευθέρων Πολιτών» (Αβραμόπουλος)
7/3: Λάος: Ημέρα βετεράνων
7/3/1907: Δολοφονία Μαρίνου Αντύπα
7/3/1910: Συγκρούσεις αστυνομικών-χωρικών στο Τοπουολάρ (Θεσσαλία), έξι νεκροί, δεκαπέντε τραυματίες (όλοι αγρότες)
7/3/1918: Οι μπολσεβίκοι ονομάζονται Ρωσικό Κομμουνιστικό Κόμμα
7/3/1936: Συγκρούσεις φοιτητών-αστυνομίας στο πανεπιστήμιο Αθηνών
7/3/1964: Εισβολή ομάδας ακροδεξιών στη βουλή
7/3/1972: Εκρήξεις βομβών (ΑΑΑ) σε Σύνταγμα και αρχιεπισκοπή Αθηνών
8/3: Ημέρα γυναίκας
8/3/1782: Σφαγή του Γκνάντνχουτεν (Οχχάι), ενενήντα ινδιάνοι νεκροί
8/3/1907: Γέννηση Κωνσταντίνου Καραμανλή
8/3/1921: Δολοφονία ισπανού πρωθυπουργού Εδουάρδο Ντάτο
8/3/1924: 173 νεκροί από έκρηξη σε ορυχείο (Γιούτα-ΗΠΑ)
8/3/1968: Φοιτητική και εργατική εξέγερση στην Πολωνία
8/3/1970: Δολοφονική απόπειρα κατά Μακάριου
9/3/1993: Ρουκέτα σε εφορία στα Καμίνια (17Ν)
10/3/1905: Επανάσταση Θερίσου
10/3/1931: Σύλληψη κομμουνιστριών Πέρσας και Αύρας Βλάση, Ηλέκτρας Αποστόλου και γιατρού Γ. Σιδερίδη
10/3/1944: «Κυβέρνηση του βουνού» (ΠΕΕΑ) στη Βίνανη Ευρωτανίας
10/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στον κινηματογράφο «Ελλη» σε προβολή της σοβιετικής ταινίας «Ουράνιο τόξο», 18 τραυματίες
10/3/1979: Βόμβες σε δύο λεωφορεία (Μεταξουργείο)
10/3/1991: Πέντε βόμβες σε τουριστικά λεωφορεία (17Ν)
11/3/1985: Ο Μιχαήλ Γκορμπατσόφ εκλέγεται ΓΓ του ΚΚΣΕ
11/3/1988: Χιλιάδες αμερικανοί ακτιβιστές εισβάλλουν στο πεδίο πυρηνικών δοκιμών της Νεβάδα, 2.000 συλλήψεις (ο μεγαλύτερος αριθμός στην ιστορία των ΗΠΑ)
11/3/1989: Βόμβα σε γαλλική τράπεζα στο Κολωνάκι (Επαναστατική Αλληλεγγύη)
11/3/1991: Αρχή δίκης Παπανδρέου και υπουργών για το σκάνδαλο Κοσκωτά
11/3/1993: Εκρηκτικός μηχανισμός στην εφορία Πετρούπολης (17Ν)
11/3/2004: Βομβιστικές επιθέσεις στη Μαδρίτη, 192 νεκροί, 1.460 τραυματίες.

● Ρε συ, Πάγκαλε, μεγάλη κότα είσαι
●●● Ένα ντου να έκανες, τους «είχες» όλους τους φοιτητάριους του Παρισιού που σε έκραζαν
●●● Πού να τα βγάλουν πέρα με τον όγκο σου; Άσε που μπορούσες να τους διαλύσεις μ' ένα ρέφιμο
●●● Και συ σηκώθηκες και έφυγες, δικαιωνοντάς τους;
●●● Κι έβγαλες κι εκείνη την κλαψούρικη ανακοίνωση, ότι δέχτηκες τρομοκρατική επίθεση
●●● Τρομοκρατία με λόγους και συνθήματα πρώτη φορά βλέπουμε
●●● Γελάει το πανελλήνιο μαζί σου
●●● Η «Κόντρα» το είχα γράψει από την προηγούμενη εβδομάδα
●●● Ξύλο εκεί, ξύλο εδώ, ξύλο και στο εξωτερικό
●●● Σε λίγο θα κηρύξουν απαγορευμένη ζώνη την πλατεία Συντάγματος, για να μπορούν να πετάγονται για κανάφ στο GB
●●● Αλλά και ο Γαβράς σπουδαίος δημοκράτης
●●● Υπερασπίστηκε μέχρι τέλους τον... Πάγκαλο
●●● Και αποχώρησε μαζί του
●●● Όταν περιμένεις από το «πρωταναί», ξεχνάς την «αριστεροσύνη»
●●● Αλλωστε, κι αυτή ένα εμπόρευμα είναι

που πουλιέται στο χρηματιστήριο της αστικής πολιτικής
●●● Το deal κλείνει όπου πιάσει την καλύτερη τιμή
●●● Επιμελέστερος όλων ο Ραγκούσης
●●● Σ' αυτόν ανατέθηκε να ανακοινώσει ότι η ελληνική κυβέρνηση δέχεται να κατοχυρώσει και στο σύνταγμα τις απαιτήσεις του Συμφώνου Ανταγωνιστικότητας που προωθούν Μέρκελ και Σαρκοζί
●●● Καμαρώνει κιόλας ο μπιφτεκάς από την Πάρο
●●● Φαίνεται πως εξήλωσε δόξαν Παγκάλου
●●● Και ποιος τον ακολουθήσε;
●●● Η κόρη του Μησοτάκη που ζήτησε να κατοχυρωθεί ο δημοσιονομ-

κός κανόνας και στο σύνταγμα της χώρας
●●● Όλοι οι δωσίλογοι μια εταιρία
●●● Σε ποια εκπομπή πήγε να κάνει τα παράπονά του για την ξεφτίλα του Παρισίου ο Πάγκαλος;
●●● Στου Πρετεντεράκου, φυσικά, πού αλλού
●●● Θέλετε ν' απολαύσετε Πρετεντεράκο σε ρόλο κακιασμένης;
●●● Κλείστε τον ήχο και παρακολουθήστε μόνο την εικόνα
●●● Μια ακόμα προσφορά της στήλης για τη διασκέδασή σας
●●● «Συναγεμίες για να σωθούν οι ζωές και να νικήσει ο αγώνας των 300 απεργών πείνας»
●●● Εται επιγράφεται ανακοίνωση του ΚΚΕ (μ-λ)

●●● Σωστά, αλλά θα θέλαμε να σας δούμε και έμπρακτα στο πλευρό των απεργών πείνας
●●● Εκεί που κάποιοι αλληλέγγυοι αγγίζουν τα όρια και της δικής τους ανοχής, ειδικά μετά τις μαζικές διακομιδές στα νοσοκομεία
●●● Σε επιφυλακή για την άνοδο της τιμής της βενζίνης βρίσκεται η κυβέρνηση, όπως ανακοίνωσε
●●● Τι εννοεί ο ποιητής;
●●● Ότι περιμένει πότε θα πιάσει το δειρο το λίτρο;
●●● Και τότε τι θα κάνει, θα καταγράψει απλά το νέο ρεκόρ;
●●● 'Η μήπως θα έχουμε κάνα κόλπο σαν το πλαφόν του Χρυσοχοΐδη, που δεν κράτησε ούτε εικοσιπεντάωρο;
●●● Τη λέξη «εκποίηση» (κοινώς ξεπούλημα), που αναφέρεται στο Μνημόνιο Νο 4, οι Πασόκοι στο ελληνικό κείμενο τη μετέφρασαν «αξιοποίηση»
●●● Μπλόφαραν (μπορεί να μην το προσέξουν, σκέφτηκε ο Παπακωνσταντίνου), έχασαν, έγιναν ρόμπες
●●● Είναι, όμως, τόσο χοντρόπεσοι που κάνουν σαν να μη συνέβη τίποτα
●●● Καλά λένε πως ο βρεγμένος τη βροχή δεν τη φοβάται ●

◆ Ποιος έσπυσε να υπερασπιστεί τον Πάγκαλο, μετά τα «γαλλικά» που άκουσε από τους φοιτητές στο Παρίσι; Το ΛΑΟΣ! Ο Καρτζαφέρης αισθάνεται μια ελξη για τον Πάγκαλο, όχι λόγω βάρους (άλλωστε ο Πάγκαλος του ρίχνει στ' αυτιά), αλλά επειδή ο Πάγκαλος έχει εκφραστεί πολλάκις με τα πιο θερμά λόγια για τον Καρτζαφέρη και το κόμμα του. «Με ασχήμιες δεν ασκείται επικοινωνιακή πολιτική», ανακοίνωσε το γραφείο Τύπου του καρτζαφέρη, ο οποίος συμπύρμασε: «Οι δήθεν αυθόρμητες "παραστάσεις" εδώ και στο εξωτερικό, είναι προϊόν της στρατηγικής των κομμάτων της αριστεράς. Προφανώς δεν σκέπτονται τις συνέπειες αν τυχόν ξεφύγει μία σπιθαμή», κατέληξε. Μια γελοία ανακοίνωση για έναν γελοίο πολιτικό.

◆ Μπορεί με την υπεράσπιση Θερίσου 10/3/1931: Σύλληψη κομμουνιστριών Πέρσας και Αύρας Βλάση, Ηλέκτρας Αποστόλου και γιατρού Γ. Σιδερίδη 10/3/1944: «Κυβέρνηση του βουνού» (ΠΕΕΑ) στη Βίνανη Ευρωτανίας 10/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στον κινηματογράφο «Ελλη» σε προβολή της σοβιετικής ταινίας «Ουράνιο τόξο», 18 τραυματίες 10/3/1979: Βόμβες σε δύο λεωφορεία (Μεταξουργείο) 10/3/1991: Πέντε βόμβες σε τουριστικά λεωφορεία (17Ν) 11/3/1985: Ο Μιχαήλ Γκορμπατσόφ εκλέγεται ΓΓ του ΚΚΣΕ 11/3/1988: Χιλιάδες αμερικανοί ακτιβιστές εισβάλλουν στο πεδίο πυρηνικών δοκιμών της Νεβάδα, 2.000 συλλήψεις (ο μεγαλύτερος αριθμός στην ιστορία των ΗΠΑ) 11/3/1989: Βόμβα σε γαλλική τράπεζα στο Κολωνάκι (Επαναστατική Αλληλεγγύη) 11/3/1991: Αρχή δίκης Παπανδρέου και υπουργών για το σκάνδαλο Κοσκωτά 11/3/1993: Εκρηκτικός μηχανισμός στην εφορία Πετρούπολης (17Ν) 11/3/2004: Βομβιστικές επιθέσεις στη Μαδρίτη, 192 νεκροί, 1.460 τραυματίες.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

den ξέρει τι να κάνει. Μπορεί να μιλά για «προβοκατόρικα δημοσιεύματα» και για «ωμή παρέμβαση στα εσωτερικά ενός πολιτικού κόμματος», αλλά η καρδούλα του τρέμει, γιατί ξέρει ότι η ψήφιση του Μνημόνιου πληρώνεται στην κάλπη. Γι' αυτό και για πρώτη φορά, απαντώντας σε ερώτημα για το ενδεχόμενο πρόωρων εκλογών και την αυτόνομη κάθοδο του κόμματός του, απάντησε σιβυλλικά: «Αυτό εξαρτάται από το πόσο και πώς θα γίνουν οι εκλογές, θα πράξω ανάλογα με το τι θα ωφελεί τη χώρα εκείνη την περίοδο. Δεν έχω αγκύλωση στο να συνεργαστώ για το καλό της χώρας!» «Πρέπει όλοι να δεχθούμε ότι αυτές οι εκλογές έχουν

με καταλυτική δυναμική που πρέπει να την εξετάσουμε σε βάθος, είναι άλλο να προκηρυχθούν οι εκλογές το 2012, άλλο σε 5 μήνες και άλλο να έχουμε πόλεμο», κατέληξε. Αργότερα το ξανασκέφτηκε και έβαλε το γραφείο Τύπου του ΛΑΟΣ να βγάλει μια «ξεκαρπωτική» ανακοίνωση που έλεγε: «Εάν οι εκλογές μεταφερθούν στο απώτερο μέλλον και οι οικονομικές συνθήκες επιβάλλουν ένα πολιτικό περιβάλλον εκτάκτου ανάγκης, η ευθύνη του ΛΑ.Ο.Σ. επιτάσσει να εξετάσει όλες τις πιθανές προσφερόμενες λύσεις, με γνώμονα το εθνικό συμφέρον».

◆ Ψωμιάδης, Παπαθεμελής, Εμφιετζόγλου, Κούβελας και

σία. Ολη η συνομοτοξαία των ελληνοψυχων χριστιανών παρευρέθηκε σε ομιλία του Μήκου Θεοδωράκη στο στο Βελγίδιο Συνεδριακό Κέντρο της Θεσσαλονίκης, την περασμέ-

νη Κυριακή. Τι γυρεύουν όλοι τούτοι σε μια εκδήλωση μιας πατριωτικής, υποτιθέεται, κίνησης, με αντιιμπεριαλιστικά χαρακτηριστικά, που ζητά να μην πληρωθεί το χρέος, που μιλά για κατοχή της χώρας και τα παρόμοια; Ο αντιιμπεριαλισμός του Θεοδωράκη, του Καραμπελιά και των ομοίων τους δεν είναι παρά ένας καμουφλαρισμένος εθνικισμός. Γι' αυτό και οι καραδεξιοί εθνικιστάρδες, που κάτι τέτοια τα μυρίζονται, σπεύδουν να τους αγκαλιάσουν. Κυλάει ο τέτζερης και βρίσκει το καπάκι.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Με δεδομένη την αμετακίνητη θέση μας ότι στην Περιφέρεια Πελοποννήσου όλοι ανεξαιρέτως οι πολίτες θα σέβονται τους νόμους του ελληνικού κράτους και ότι η Περιφέρειά μας θα γίνει υπόδειγμα ελληνικής Περιφέρειας ως προς την εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας. (...) Το Περιφερειακό Συμβούλιο Πελοποννήσου στέκεται ενάντια σε: Όσες έννομες συμπεριφορές (...) Το Περιφερειακό Συμβούλιο Πελοποννήσου αποφασίζει ότι: Στην Περιφέρεια Πελοποννήσου είναι μη επιθυμητές οι παρανομες καταλήψεις δημοσίων κτιρίων.
Ψήφισμα Περιφέρειας Πελοποννήσου (εισηγητής Π. Τατούλης)

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Αν συνεχίσουμε στην τωρινή μας ρότα, είναι βέβαιο ότι οι δανειστές μας δεν θα δώσουν την επόμενη δόση και θα απαιτήσουν πιο σκληρούς όρους. Ίσως τότε σοβαρευθούμε, προσγειωθούμε απότομα στην πραγματικότητα και πετύχουμε μια μεγάλη εθνική συνεννόηση των αστικών μας κομμάτων για το τι πρέπει να γίνει από εκεί και πέρα. Μερικές φορές χρειάζεται ένα σοκ για να... ζυτηνηθεί η χώρα και η πολιτική της ηγεσία!
Καθημερινή

Η ταύτιση της κυβέρνησης Παπανδρέου με τις κυρίαρχες δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η πλήρης χρεοκοπία της πολιτικής του μνημονίου την καταθέτουν μια άκρως επικίνδυνη κυβέρνηση για το λαό χωρίς καμιά δημοκρατική νομιμοποίηση. Όσο πιο γρήγορα φύγει τόσο το καλύτερο.

Γραφείο Τύπου ΣΥΝ
Ο Γιώργος Παπανδρέου ενδέχεται να νιώσει την ανάγκη να προκηρύξει πρόωρες εκλογές, πριν από τη λήξη της θητείας

της κυβέρνησής του, το 2013. Με βάση τα επιτεύγματά του, θα του άξιζε να κερδίσει.

Financial Times

Δεν μας ενδιαφέρει τι λέει η τρόικα. Αυτό που ενδιαφέρει είναι ότι υπάρχουν γραπτά οι θέσεις των εργοδοτών που λένε στην κυβέρνηση ότι δεν συμφωνούν να μην επεκτείνονται οι συλλογικές συμβάσεις. Η κυβέρνηση ποιον θα ακούσει; Αυτούς που συμμετέχουν στις διαπραγματεύσεις ή τον κ. Ντερούζ και τον κ. Τόμσεν;

Γιάννης Παναγόπουλος

Τώρα κάνετε τις κότες, ενώ επί Ν.Δ. κατεβάζατε τα τρακτέρ στο λιμάνι του Πειραιά.

Μ. Κεφαλογιάννης (προς αγρότες Κρήτης)

Ακόμη και στην περίπτωση της γνωστής, αυτή την ιστορία της εκτίμησης της ακίνητης περιουσίας ο κ. Παπακωνσταντίνου, του οποίου τα αγγλικά είναι εξαίρετα και βέβαια του Πρωθυπουργού ακόμη καλύτερα, τη λέξη divest τη μεταφράζει ως «αξιοποίηση» ενώ όποιο λεξικό και αν ανοίξετε η λέξη divest που λέει το μνημόνιο και παρακαλώ και τους τηλεθεατές να μπουν

μέσα στα Google, μεταφράζεται ως εκποίηση. Ούτε εδώ δεν λέτε την αλήθεια. Σε ένα κείμενο δηλαδή κάνατε μετάφραση, η οποία είναι ψεύτικη.

Ι. Παπαθανασίου

Υπάρχει ένας δείκτης τον οποίο κανένας δεν μπορεί να τον αμφισβητήσει, είναι το έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών. Από την ημέρα που η χώρα μπήκε στην ΟΝΕ αυτός άρχισε να ανοίγει, η ψαλίδα δηλαδή ανάμεσα στις σχέσεις μας με το εξωτερικό άρχισε να διευρύνεται.

Φ. Σαχινίδης

«Σύμπνοια και συμπόρευση» ζητά η κυβέρνηση

«Σύμπνοια και συμπόρευση» ζητά η κυβέρνηση, αναμειγνύοντας και πάλι το γνωστό πατριωτικό παραμύθι. Σύμπνοια και συμπόρευση στην εφαρμογή μιας πολιτικής που θα γίνει ακόμα πιο εφιαλτική τα επόμενα χρόνια, εξαναγκάζοντας το μεγαλύτερο κομμάτι της εργατικής τάξης να ζει σε ασιατικές συνθήκες. Σύμπνοια και συμπόρευση στην πορεία «κινεζοποίησης» του ελληνικού προλεταριάτου.

Βέβαια, επειδή η προπαγάνδα αυτή δεν περνάει πλέον (κοντεύουμε χρόνο από τότε που υπογράφηκε το Μνημόνιο), έπεσε στην πιάτσα και ολίγη εκλογολογία και ολίγη ανασχηματολογία, μπας και διαχυθεί λιγάκι η προσοχή του κόσμου. Πώς να τα καταφέρουν, όμως; Με τον Πεταλωτή που παραληρεί καθημερινά στο press room, προκαλώντας πλατιά χαμόγελα με τις δηλώσεις του; Οι εργαζόμενοι μετρούν άλλα πράγματα. Διαβάζουν την εντολή του Παπακωνσταντίνου προς τους διοικητές των ΔΕΚΟ να κόψουν τουλάχιστον 20% από τους μισθούς των εργαζόμενων. Διαβάζουν τις μελέτες για το νέο ενιαίο μισθολόγιο των εργαζόμενων στο δημόσιο, που προαναγγέλλουν νέο ψαλίδι στις αποδοχές τους, ύψους 600 εκατ. ευρώ το χρόνο. Διαβάζουν για το πάγωμα των κλαδικών συμβάσεων, που θ' ανοίξει το δρόμο στην εκβιαστική γενίκευση των ειδικών επιχειρησιακών συμβάσεων με το πετσόκομα των μισθών. Οι εργαζόμενοι υποφέρουν ήδη από την ανεργία και βλέπουν πως αυτή η πληγή θα γίνει ακόμα μεγαλύτερη στο μέλλον, καθώς τα νέα «πακέτα» που συνεχώς ανακοινώνονται (το «πακέτο» του Μνημονίου σχεδόν διπλασιάζεται μέχρι το 2014 και μετά ακολουθεί νέο «πακέτο») θα βυθίσουν σε μεγαλύτερη παρακμή τον ελληνικό καπιταλισμό.

Πολύ θα ήθελε η κυβέρνηση να έχει κάτι να ανακοινώσει στο θέμα της επιμήκυνσης αποπληρωμής του δανείου από την τρόικα, πλην όμως η Μέρκελ έκοψε τη φόρα του Παπανδρέου, ξεκαθαρίζοντας ότι η Γερμανία δεν πρόκειται να δει χωριστά

το ελληνικό θέμα, αλλά μόνο στο πλαίσιο μιας συνολικής λύσης στην ευρωζώνη. Ο Παπανδρέου προσέφερε πλήρη στήριξη της ελληνικής κυβέρνησης στο «Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας» των Μέρκελ-Σαρκοζί, όμως δεν εισέπραξε τίποτα. Το μόνο που του έμεινε είναι να επιχειρήσει έναν προπαγανδιστικό αντιπερισπασμό, μόνο για εσωτερική κατανάλωση, με τη συνάντησή του με τον Σαρκοζί στο Παρίσι, μια μέρα πριν τη σύνοδο κορυφής των ηγετών των χωρών μελών της ευρωζώνης. Γι' αυτό και προσπαθεί να προσδώσει δραματικούς εθνικούς τόνους σ' αυτή τη συνάντηση, καλώντας πριν σε συναντήσεις τους άλλους πολιτικούς αρχηγούς, οι οποίοι αυτή τη φορά ανταποκρίθηκαν, μολονότι γνωρίζουν ότι ο Παπανδρέου θέλει να τους χρησιμοποιήσει σαν ντεκόρ.

Στο μεταξύ, σε ευρωπαϊκό επίπεδο φαίνεται να διαγράφεται στον ορίζοντα ένας συμβιβασμός μεταξύ του γερμανογαλλικού άξονα και των άλλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων της

ΕΕ. Μετά το ναυάγιο της τελευταίας συνόδου κορυφής, ανατέθηκε στον Χέρμαν Βαν Ρομπάι να κάνει το γυρολόγο ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες και να διαμορφώσει μια συμβιβαστική λύση, την οποία φαίνεται ότι τελικά βρήκε, με τη βοήθεια και του Μπαρόζο.

Το σχέδιο Ρομπάι-Μπαρόζο είναι μια ελαφρώς πιο «λάιτ» εκδοχή του «Συμφώνου Ανταγωνιστικότητας» των Μέρκελ-Σαρκοζί. Όπως γράφτηκε χαρακτηριστικά, το πλαίσιο Ρομπάι-Μπαρόζο κρατάει τον πυρήνα του «Συμφώνου Ανταγωνιστικότητας», αλλά λειαινει μερικές από τις γωνίες του. Γι' αυτό και η ίδια η Μέρκελ το χαϊρέτισε, όπως και ο Σόιμπλε. Τα βασικά σημεία του τετρασελίδου κειμένου, το οποίο αποκάλυψε το Ρόιτερς, είναι τα εξής:

– Για την ανταγωνιστικότητα, αντί της γερμανικής πρότασης να καταργηθούν οι αυτόματες τιμαριθμικές αντιστοίχτες των μισθών, που είχαν προκαλέσει αντιδράσεις πολλών κυβερνήσεων, προβλέπεται η παρακο-

λούθηση του μισθολογικού κόστους από την Κομισιόν και η δέσμευση των κυβερνήσεων, ότι θα λαμβάνουν μέτρα για τη συγκράτησή του, αν αυξάνεται με πολύ γρήγορο ρυθμό.

– Τα «φρένα χρέους» δεν προβλέπεται να επιβληθούν με ενιαίο τρόπο, σύμφωνα με την αντίστοιχη πρόβλεψη του γερμανικού συντάγματος, αλλά θα επιτραπεί στις κυβερνήσεις να υιοθετήσουν τα δικά τους μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος. Δηλαδή, ή με συνταγματική πρόβλεψη ή με νόμο πλαίσιο.

– Για το συντονισμό της πολιτικής στο ασφαλιστικό: οι κυβερνήσεις θα πρέπει να πείθουν την Κομισιόν, ότι είναι βιώσιμα τα ασφαλιστικά τους συστήματα και αν δεν το καταφέρνουν θα καλούνται να παρουσιάσουν μέτρα που θα διασφαλίζουν τη βιωσιμότητα, χωρίς κατ' ανάγκη να αυξάνονται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης.

Όμως, ακόμη και αυτή η πιο «λάιτ» πρόταση, επειδή ακριβώς έχει γερμανογαλλικό «άρωμα», προκαλεί αντιδράσεις στις άλλες ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες και δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα υπάρξει συμφωνία στις 25 Μάρτη. Γι' αυτό και η γερμανική κυβέρνηση επαναλαμβάνει τον ωμό εκβιασμό προς τους εταίρους της, ότι αν δεν γίνει δεκτό το «Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας» στη νέα του μορφή, δεν πρόκειται να συμφωνήσει στην ενίσχυση του ευρωπαϊκού μηχανισμού στήριξης, αλλά θα αφήσει τις υπερχρεωμένες χώρες της ευρωζώνης έκθετες στο μένος των «αγορών», μέχρι να χρεοκοπήσουν.

Περιττεύει να πούμε ότι στις διαπραγματεύσεις που έκανε ο Ρομπάι, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ απάντησε «ναι σε όλα». Ουσιαστικά δεν υπάρχει η παραμικρή διαπραγματευση από ελληνικής πλευράς, ούτε ένταξη σε κάποια συμμαχία. Εχει υπάρξει άνευ όρων παράδοση στο γαλλογερμανικό άξονα, με αίτημα την επιμήκυνση της αποπληρωμής και τη μικρή μείωση του επιτοκίου, ζητήματα για τα οποία η Γερμανία δεν έχει δώσει την παραμικρή υπόσχεση. Γι' αυτό και ο Παπανδρέου τρέμει για τις εξελίξεις.

■ Οπου φύγει, φύγει

Η ξεφτίλα του Γιωργάκη στο Βερολίνο θάφτηκε. Κυρίως από τα κανάλια, που ύψωσαν τείχος προστασίας γύρω από τον πρωθυπουργό. Η ξεφτίλα του Πάγκαλου στο Παρίσι, όμως, έγινε πρώτη ειδηση και την έπαιζαν πρωί, μεσημέρι, βράδυ την περασμένη Κυριακή. Ακόμα και η κρατική τηλεόραση, που φρόντισε μόνο να «χτενίσει» λίγο το βίντεο για να μην ακούγονται όσα έσουσαν οι φοιτητές στον Πάγκαλο.

Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες είχαν πάει για να κάνουν παρέμβαση υπέρ των 300 απεργών πείνας μεταναστών, πριν την προβολή ταινίας του Γαβρά, που θα γινόταν στο «ελληνικό σπίτι» που υπάρχει στην πανεπιστημιούπολη της γαλλικής πρωτεύουσας. Δεν ήξεραν ότι θα πάει ο Πάγκαλος, ο οποίος ήταν προφανώς προσωπικός καλεσμένος του Γαβρά. Η παρουσία του δεν είχε ανακοινωθεί, προφανώς για να μην ετοιμαστεί τίποτα. Δεν είναι δύσκολο, όμως, να κρυφτεί κοτζάμ Πάγκαλος. Όταν τον είδαν οι φοιτητές άρχισαν αμέσως τις αποδοκιμασίες και τις καταγγελίες, που συνεχίστηκαν αδιάλειπτα μέχρι που ο θρασύς αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Παπανδρέου αναγκάστηκε να φύγει, ακολουθούμενος από τον Γαβρά, που απέτυχε, όπως και η διευθύντρια του «ελληνικού σπιτιού», να εκτονώσει την κατάσταση με συνδικαλιστικά κοιλιάκια περί «διαλόγου». Σιγά που θα κάθονταν οι φοιτητές να κάνουν διάλογο με τον άνθρωπο που ξέρεi μόνο να βρίζει.

Εχοντας χάσει εντελώς την ψυχραιμία του, ίσως και μη ξέροντας ότι θα «παίξει» το βίντεο, ο Πάγκαλος εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία έγραφε ότι δέχτηκε... τρομοκρατική επίθεση από γάλλους αναρχικούς και μέλη του ΣΥΡΙΖΑ! Το βίντεο, όμως, δείχνει πως κανείς δεν τον πλησίασε, κανείς δεν τον ακούμπησε, αλλά φωνάχτηκαν μόνο συνθήματα ενώ έγιναν και παρεμβάσεις στα γαλλικά, που καταδείκνυαν το ρόλο που παίζει ο συγκεκριμένος πολιτικός. Στην εκπομπή του Πρετεντέρη, μάλιστα, στην οποία βγήκε την επομένη μπας και θολώσει λίγο την εικόνα της ξεφτίλας, ο Πάγκαλος είπε ότι αναγνώρισε έντετα μέλη του ΣΥΡΙΖΑ που τον προπηλάκισαν, επειδή γνωρίζει την ελληνική κοινότητα του Παρισιού. Όταν, όμως, στην εκπομπή παρενέβη ο εκπρόσωπος Τύπου του ΣΥΝ και τον κάλεσε να πει ονόματα, αφού τα γνωρίζει, έκανε γαργάρα όλα όσα ελεγε και είπε ότι... μπορεί να κάνει και λάθος!

Δεν χρειάζεται να οργανώσει κανείς τίποτα. Ακόμα και σε περιπτώσεις που εμφανίζονται τυχαία οι Πασόκοι εισπράττουν τη γιούχα και τα μπινελίκια του κόσμου. Ο Κακλαμάνης στην πρωτομαγιάτικη πορεία, ο Πρωτόπαπας στο πολυτελές εστιατόριο που τρώει, ο Παπανδρέου στο Βερολίνο, ο Πάγκαλος στο Παρίσι, ο Κουτρομάνης σε ταβέρνα που πήγε να φάει και ποιος ξέρεi πόσοι ακόμη σε περιστασιακά που δεν έγιναν γνωστά, εισέπραξαν την οργή του ελληνικού λαού.

■ Ο νηστικός καρβέλια ονειρεύεται

Και στη «νίλα του Πάγκαλου» αναφέρθηκε ο Χρυσοχοϊδης, σε συνέντευξή του στον «Βήμα FM» και προσπάθησε να το παίξει ήρεμος και στοχαστικός. Συνέστησε «ψυχραιμία» και δήλωσε ότι δεν ξέρεi «αν οι εκδηλώσεις αυτές είναι υποκινούμενες ή όχι». Απλά, είπε, «αν υπάρχουν κάποιοι που υποκινούν τέτοιες περιέργες συμπεριφορές, θα τα βρουν σύντομα μπροστά τους, στην πόρτα τους», διότι «κανείς δεν θα μείνει αμέτοχος, αν ξεσηκωθεί ένα τέτοιο κίνημα “αγανακτισμένων” πολιτών στην κοινωνία και καθέννας θα τα βρίσκει μπροστά στην πόρτα του, μπροστά στην πόρτα του κόμματός του». Προφανώς, μόνο η κυβέρνηση έχει το δικαίωμα να ξεσηκώνει τη μια κοινωνική ομάδα ενάντια στην άλλη και να προκαλεί τον «κοινωνικό αυτοματισμό» σε περιπτώσεις απεργιών.

Το καλύτερο, όμως, ο Χρυσοχοϊδης το κράταγε για το τέλος. Απολαύστε το: «Υπάρχει πολίτης σ' αυτή τη χώρα που δεν είναι εξαγριωμένος, που δεν είναι θυμωμένος, που δεν είναι ανασφαλής; Φανταστείτε, όμως, να υπάρξουν 11 εκατομμύρια πολίτες με αυτή τη συμπεριφορά. Αντιλαμβάνεστε ότι δεν θα υπάρξει έννομη τάξη σ' αυτή τη χώρα, δεν θα υπάρξει προστασία των αδυνάτων, δεν θα υπάρξει κράτος δικαίου, προστασία του νόμου. Θα υπάρχει η τάξη διαφόρων ομάδων, οι οποίες θα επιβάλλουν το δικό τους δίκαιο». Αν, όμως, ξεσηκωθούν 11 εκατομμύρια, θα ξεσηκωθούν ενάντια στον Χρυσοχοϊδη και τους ομοίους του. Θα είναι οι αδύνατοι που θα στραφούν ενάντια σε μια χούφτα δυνατούς. Και τότε, ναι, η έννομη τάξη της δικτατορίας του κεφάλαιου θα καταλυθεί. Ας μην ονειρεύεται ο Χρυσοχοϊδης ότι αυτή η έννομη τάξη μπορεί να τον σώσει από την οργή του λαού.

Ο εθελόδουλος υπουργός

Πρώτος από τους υπουργούς της κυβέρνησης Παπανδρέου ο «μπιφτεκάς της Πάρου», κατά κόσμον Γιάννης Ραγκούσης, έσπευσε να διακηρύξει, ότι η κυβέρνηση μπορεί να δεχτεί ακόμα και «συνταγματικές ρυθμίσεις ώστε καμία κυβέρνηση στο μέλλον - τύπου Καραμανλή - να μην καταστρέψει τη χώρα υπερχρεώνοντάς την». Δυο μέρες μετά τη συνέντευξη Ραγκούση στα «Nέα», στην οποία περιέχονταν αυτή η δήλωση, ήρθαν ο Μπαρόζο με τον Βαν Ρομπάι (με την έγκριση της Μέρκελ, η οποία τους χειροκρότησε) να δηλώσουν ότι το «φρένο χρέους» δεν είναι υποχρεωτικό να περάσει στο σύνταγμα, αλλά μπορεί να τεθεί και με νόμο.

Ο Ραγκούσης θέλησε να προσκυνήσει τους «μεγάλους» της ΕΕ και από τη βαθιά υπόκλιση έσπασε το κούτελό του. Αντίθετα, η πονηρή (και σαφώς πιο έμπειρη πολιτικά από τον Ραγκούση) Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου κράτησε αποστάσεις, δηλώνοντας: «Θεωρώ ότι στο Σύνταγμα, που είναι ο κορυφαίος καταστατικός χάρτης, δεν μπορεί να αποτυπώνονται συγκυριακές ανάγκες και μάλιστα με έναν μονόπλευρο τρόπο».

ΥΓ1: Στις 13 Γενάρη, ο Πεταλωτής έλεγε ότι δεν τίθεται θέμα συνταγματικής κατοχύρωσης της δημοσιονομικής πειθαρχίας. Μετά τη συνέντευξη Ραγκούση, που αποκάλυψε μια ακόμη παλινωδία της κυβέρνησης, ο γίγαντας Πεταλωτής δήλωσε ότι «ουδενμία αντίφαση υπάρχει μέσα στην κυβέρνηση για συνταγματική πρόβλεψη της δημοσιονομικής ισορροπίας αν και εφ' όσον τεθεί τέτοιο ζήτημα».

ΥΓ2: Υπέρ της συνταγματικής κατοχύρωσης της λιτότητας τάχθηκε η Ντόρα Μπακογιάννη. Ουδενμία έκπληξη...

Ασφυκτικός έχει γίνει ο κλοιός γύρω από το καθεστώς Αλί Σάλεχ καθώς οι αντικυβερνητικές διαδηλώσεις είναι σχεδόν καθημερινές πλέον και αποκτούν όλο και μεγαλύτερη μαζικότητα και μαχητικότητα.

Οι νεκροί διαδηλωτές στις συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής ή τους οπλισμένους τραμπούκους οπαδούς του Σάλεχ είναι μέχρι στιγμής 26, οι 20 από τους οποίους έχασαν τη ζωή τους σε διαδηλώσεις στην πόλη Αντεν της νότιας Υεμένης, όπου προϋπήρχε ένα αποσχιστικό κίνημα και η στάση της αστυνομίας είναι πιο επιθετική.

Τις τελευταίες μέρες, ο πρόεδρος της Υεμένης Αλί Σάλεχ έχει χάσει μερικά σημαντικά ερείσματα. Οι αρχηγοί των δύο μεγαλύτερων φυλών της χώρας και σημαντικοί πολιτικοί παράγοντες, της φυλής Χασίντ, από την οποία κατάγεται και ο Σάλεχ, και της φυλής Μπακίλ, τον εγκατέλειψαν και τάχθηκαν με το μέρος των διαδηλωτών. 10 βουλευτές αποχώρησαν από το κυβερνών κόμμα την περασμένη βδομάδα και άλλοι 13 βουλευτές από την αντιπολίτευση και το κυβερνών κόμμα ανακοίνωσαν στις 28 Φε-

■ Υεμένη

Σε δεινή θέση το καθεστώς

βρουαρίου ότι δεν θα παρακολουθούν τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες «για να βρουν τους υπεύθυνους για τις επιθέσεις εναντίον διαδηλωτών στο νότο και να τους οδηγήσουν στη δικαιοσύνη». Επιπλέον, ο συνασπισμός των κομμάτων της αντιπολίτευσης, ο οποίος μέχρι τώρα συνομιλούσε με τον Αλί Σάλεχ προσπαθώντας να αποσπάσει κάποιες παραχωρήσεις και κρατούσε ουδέτερη στάση απέναντι στις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις, συντάχθηκε με το αίτημα των διαδηλωτών που ζητούν την παραίτηση του Αλί Σάλεχ και της κυβέρνησής του και πήρε μέρος για πρώτη φορά στις διαδηλώσεις της 1ης Μαρτίου, που είχε οριστεί ως η τρίτη κατά σειρά «μέρα οργής».

Οι εξελίξεις αυτές ανάγκασαν το Αλί Σάλεχ να υποβάλει στην αντιπολίτευση στις 28 Φεβρουαρίου πρόσκληση για διάλογο για το σχηματισμό κυβέρνησης «εθνικής ενότητας». Η πρόταση απορρί-

φθηκε από την αντιπολίτευση, η οποία, ωστόσο, επανήλθε στις 2 Μαρτίου με πρόταση προς τον Αλί Σάλεχ για έναν «οδικό χάρτη ομαλής μεταβίβασης της εξουσίας αυ-

τή τη χρονιά», προσφέροντας στον ίδιο μια αξιοπρεπή έξοδο, σύμφωνα με ρεπορτάζ του «Αλ - Τζαζίρα». Περισσότερες λεπτομέρειες δεν έχουν γίνει γνωστές τη στιγμή που

γράφονται οι γραμμές αυτές, όμως το ίδιο ρεπορτάζ αναφέρει ότι ο Αλί Σάλεχ αντιμετωπίζει θετικά την πρόταση της αντιπολίτευσης, η οποία εκτός των άλλων, ορίζει ως χρονικό όριο για την παραίτηση του Σάλεχ το Δεκέμβριο του 2011 και όχι το τέλος της θητείας του το 2013, όπως ο ίδιος επέμενε μέχρι τώρα.

Οι αντικυβερνητικές διαδηλώσεις στην Υεμένη ξεκίνησαν και στηρίχθηκαν στη συνέχεια από το φοιτητικό κοινό και τη νεολαία που πλήττεται κυρίως από την ανεργία και τη φτώχεια και πνίγεται από την έλλειψη πολιτικών ελευθεριών και την μπόχα της εκτεταμένης διαφθοράς.

Υπενθυμίζουμε ότι πάνω από το 40% των 23 εκατομμυρίων του πληθυσμού ζει με λιγότερο από 2 δολάρια την ημέρα και η ανεργία ξεπερνά το 25% του εργατικού δυναμικού. Γι' αυτό και πολλοί νεολαίοι διαδηλωτές εξέφρασαν εξαρχής τον σκεπτικισμό και την καχυποψία τους για την καθυστερημένη στροφή του συνασπισμού της αντιπολίτευσης υπέρ των αντικυβερνητικών διαδηλώσεων, τη στιγμή που μέχρι πριν από λίγες μέρες ήταν συνομιλητές του καθεστώτος Σάλεχ. Οι εξελίξεις τους δικαιώνουν και μάλιστα σε χρόνο ρεκόρ, αποκαλύπτοντας ότι στόχος των κομμάτων της αντιπολίτευσης είναι να χρησιμοποιήσουν το αντικυβερνητικό κίνημα και το αίμα που χύθηκε για να πνέσουν το καθεστώς και να κερδίσουν μεγαλύτερο μερίδιο στη νομή της εξουσίας.

«Μέρες οργής» στο Ομάν

Σε μια ακόμη χώρα, στρατηγικής σημασίας για τις ΗΠΑ, μετά την Αίγυπτο και το Μπαχρέιν, στο Σουλτανάτο του Ομάν, έφτασε το κύμα των αντικυβερνητικών διαδηλώσεων που σαρώνει τη Μέση Ανατολή.

Οι πρώτες διαδηλώσεις ξεκίνησαν το πρωί του Σαββάτου, 26 Φεβρουαρίου, και συνεχίζονται για 5η μέρα μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές. Με βασικά αιτήματα θέσεις εργασίας, αυ-

ξήσεις στους μισθούς και πολιτικές μεταρρυθμίσεις.

Οι μεγαλύτερες και πιο μαχητικές διαδηλώσεις γίνονται στη βόρεια βιομηχανική πόλη Σοχάρ, όπου οι διαδηλωτές που είχαν συγκεντρωθεί στην πλατεία της Γης στο κέντρο της πόλης συγκρούστηκαν την Κυριακή, 27 Φεβρουαρίου, με την αστυνομία, η οποία χρησιμοποίησε πλαστικές σφαίρες για να διαλύσει τους διαδηλωτές προκαλώντας το θάνατο 6 ανθρώ-

πων. Στη συνέχεια, οργισμένοι διαδηλωτές έβαλαν φωτιά σε δύο κυβερνητικά κτίρια και ένα μεγάλο σουπερμάρκετ, το οποίο λεηλατήθηκε από τον κόσμο καθώς σιγόκαψε μετά την επέμβαση της πυροσβεστικής.

Τη Δευτέρα, 28 Φεβρουαρίου, οι διαδηλωτές απέκλεισαν την πρόσβαση στη βιομηχανική περιοχή της πόλης Σοχάρ, που περιλαμβάνει το λιμάνι, ένα διυλιστήριο και ένα εργοστάσιο αλουμινίου. Άλλοι

διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στην πλατεία της Γης, όπου είχαν πέσει νεκροί οι 6 διαδηλωτές, και άλλοι κοντά σε ένα κτίριο της αστυνομίας, που είχε πυρποληθεί την προηγούμενη μέρα, εναντίον των οποίων η αστυνομία έριξε δακρυγόνα για να τους διαλύσει.

Παράλληλα, πραγματοποιήθηκαν διαδηλώσεις στην πρωτεύουσα Μουσκάτ και σε άλλες πόλεις της χώρας.

Οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν την Τρίτη, 1η Μαρτίου, στην πόλη Σοχάρ, όπου η αστυνομία πυροβόλησε στον αέρα για να διαλύσει ένα πλήθος διαδηλωτών κοντά στο λιμάνι, προκαλώντας τον τραυματισμό ενός διαδηλωτή. Στις 2 Μαρτίου, πραγματοποιήθηκαν ξανά διαδηλώσεις σε αρκετές πόλεις της χώρας, ενώ στην πόλη Σοχάρ στρατιωτική δύναμη με τανκς διέλυσε τους διαδηλωτές που είχαν αποκλείσει το λιμάνι και τον παραλιακό δρόμο που οδηγεί στην πρωτεύουσα και αναπτύχθηκαν θωρακισμένα οχήματα στην πλατεία της Γης, όπου παρέμεναν εκατοντάδες διαδηλωτές για τρίτη συνεχή νύχτα.

Το Ομάν κατέχει στρατηγική θέση στα στενά του Ορμούζ στην είσοδο του Περσικού Κόλπου σε μικρή απόσταση από το Ιράν και συνορεύει με τη Σαουδική Αραβία και την Υεμένη. Από το 1970 απόλυτος μονάρχης της χώρας είναι ο σουλτάνος Καμπούς Μπιν αλ - Σαΐντ. Τα πολιτικά κόμματα απαγορεύονται και δεν υπάρχει σύστημα. Εκλογές έγιναν για πρώτη φορά το 2003 και για δεύτερη φορά το 2007, από τις οποίες εκλέγεται η Συμ-

■ Συμβαίνουν και στις ΗΠΑ...

Τελικά, «τεμπέληδες δημόσιοι υπάλληλοι», που δεν λένε να καταλάβουν το νέο πνεύμα των καιρών, υπάρχουν και στις ΗΠΑ! Στην μητρόπολη του καπιταλισμού, στην πολιτεία Γουισκόνσιν, χιλιάδες δημόσιοι υπάλληλοι αντιδρούν στην πρόταση νόμου του ρεπουμπλικανού κυβερνήτη για κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, πετσόκομμα επιδομάτων και «προνομιών» των δημόσιων υπαλλήλων, γιατί η πολιτεία λείπει κινδυνεύει να χρεοκοπήσει (σας θυμίζει τίποτα αυτό);

Το Γουισκόνσιν αντιμετωπίζει ένα έλλειμμα 137 εκατομμυρίων δολαρίων μέχρι τον Ιούνη, ενώ το συνολικό έλλειμμα, σύμφωνα με τον κυβερνήτη, θα φτάσει τα 3.6 δισ. μέχρι το 2013 και θα οδηγήσει σε μαζικές απολύσεις. Απολύσεις ή κατάργηση συλλογικών συμβάσεων και δικαιωμάτων; Αυτός είναι ο... πρωτότυπος εκβιασμός που άσκησε ο κυβερνήτης, προκαλώντας την αγανάκτηση των δημόσιων υπαλλήλων που εδώ και δυο βδομάδες έχουν βγει στους δρόμους του Μάντισον (πρωτεύουσα του Γουισκόνσιν), ενώ τη Δευτέρα προσπάθησαν να εισβάλλουν στο Καπιτώλιο της πόλης.

Μπροστά στην οργή των εργαζομένων, 14 Δημοκρατικοί βουλευτές την κοπάνησαν στο γειτονικό Ιλινόις, για να μην υπάρχει απαρτία στην ψηφοφορία που όταν διαβάζετε αυτές τις γραμμές ίσως έχει ολοκληρωθεί. Από δίπλα ο Ομπάμα είδε «ψητό» για πολιτική σπέκουλα (μιας και ο κυβερνήτης είναι Ρεπουμπλικάνος) και δήλωσε ότι «καθένας πρέπει να είναι προετοιμασμένος να δώσει κάτι» για να καλυφθούν τα έλλειμματα, όμως «δεν πιστεύω ότι κάνει καλό να εξευτελίζει κάποιος τους δημόσιους υπαλλήλους!» Σώπα, ρε μεγάλε, πολύ αριστερά έτριψες! Τα δικαιώματα πρέπει να κοπούν, αλλά κάντε το με το γαντάκι, λέει ο «πλανητάρχης» σε ένα κρεσέντο «δημοκρατικής» υποκρισίας!

■ Τυνησία

Ζωντανή η λαϊκή εξέγερση

Την Κυριακή, 27 Φεβρουαρίου, ο πρωθυπουργός της μεταβατικής κυβέρνησης Μοχάμεντ Γκανούτσι ανακοίνωσε την παραίτησή του. Ο στενός συνεργάτης του ανατραπέντος δικτάτορα Μπεν Αλι από το 1989 και για 11 χρόνια πρωθυπουργός της κυβέρνησής του αναγκάστηκε να παραιτηθεί ύστερα από μια βδομάδα μαζικών διαδηλώσεων, που κορυφώθηκαν στις 25 και 26 Φεβρουαρίου.

Οι διαδηλώσεις ξεκίνησαν την Κυριακή 20 Φεβρουαρίου, όταν περισσότεροι από 40.000 διαδηλωτές έκαναν πορεία στους κεντρικούς δρόμους της Τύνιδας και ομάδες διαδηλωτών έστησαν σκηνές στην κεντρική πλατεία της πρωτεύουσας, κατά το πρότυπο της πλατείας Ταχρίρ στην Αίγυπτο.

Την Παρασκευή, 25 Φεβρουαρίου, που είχε οριστεί ως «μέρα οργής» στη Μέση Ανατολή και στη βόρεια

Αφρική, 100.000 περίπου διαδηλωτές κατέκλυσαν το κέντρο της Τύνιδας, φωνάζοντας συνθήματα εναντίον της κυβέρνησης και απαιτώντας την παραίτηση του πρωθυπουργού. Η αστυνομία πυροβόλησε στον αέρα προσπαθώντας να διαλύσει το τεράστιο πλήθος, αλλά χωρίς επιτυχία. Η διαδήλωση συνεχίστηκε και την επόμενη μέρα και όταν η αστυνομία και στρατιωτικές δυνάμεις μέσα σε τανκς επιχείρησαν να τη διαλύσουν χρησιμοποιώντας δακρυγόνα ξέσπασαν σφοδρές συγκρούσεις, στη διάρκεια των οποίων σκοτώθηκαν 3 και τραυματίστηκαν δεκάδες διαδηλωτές, ενώ το υπουργείο Εσωτερικών ανακοίνωσε ότι έγιναν 88 συλλήψεις την Παρασκευή και περισσότερες από 100 το Σάββατο.

Στη θέση του παραιτηθέντος Μοχάμεντ Γκανούτσι τοποθετήθηκε ύστερα από λίγες ώρες ο 84 χρονος Caïd -

Essebsi, που δεν έχει σχέση με το καθεστώς Μπεν Αλι και είχε διατελέσει υπουργός Εξωτερικών επί προεδρίας του Χαμπίμπ Μπουργκίμπα. Μια μέρα αργότερα, στις 28 Φεβρουαρίου, υπέβαλαν την παραίτησή τους οι δύο τελευταίοι υπουργοί της μεταβατικής κυβέρνησης, που είχαν διατελέσει υπουργοί επί Μπεν Αλι, ο Mohamed Afif Chelbi, υπουργός Βιομηχανίας και Τεχνολογίας, και ο Mohamed Nouri Jouini, υπουργός Σχεδιασμού και Διεθνούς Συνεργασίας. Παράλληλα, ανακοινώθηκε ότι θα πραγματοποιηθούν εκλογές μέχρι τις 15 Ιουλίου.

Χωρίς αμφιβολία, οι εξελίξεις αυτές καταγράφονται ως επιτυχίες της λαϊκής εξέγερσης. Όμως δεν αρκούν για να ικανοποιηθούν οι εξεγερμένοι, κυρίως νεολαίοι, που, εκτός από τις πολιτικές ελευθερίες, θέλουν δουλειά και βελτίωση του βιοτικού τους επιπέδου.

Επιθανάτιος ρόγχος

Στα χνάρια ενός αιματηρού εμφυλίου πολέμου βυθίζεται η Λιβύη, καθώς ο Καντάφι επιστρατεύει όλα τα μέσα για να κρατηθεί στην εξουσία. Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ), οι πραιτοριανοί του Καντάφι έχουν καταφέρει να ανακαταλάβουν δύο πόλεις, τη Γκαριάν, μια στρατηγική πόλη στα βουνά Ναφούσα νότια της Τρίπολης, και τη Σαμπράθα, μια μικρή πόλη δυτικά της πρωτεύουσας. Όμως, οι αντικαθεστωτικοί πέτυχαν να ανακόψουν την επέλαση των πραιτοριανών του Καντάφι στη στρατηγική πόλη Ζαουίγια που βρίσκεται μόλις 50 χιλιόμετρα δυτικά της πρωτεύουσας και τη Μισράτα που είναι η τρίτη μεγαλύτερη πόλη της χώρας και βρίσκεται ανατολικά της Τρίπολης.

Στη Ζαουίγια οι μάχες ήταν σφοδρές και κράτησαν 6 ώρες μέχρι να υποχωρήσουν οι πραιτοριανοί του Καντάφι, προκαλώντας πανηγυρισμούς στον πληθυσμό. Οι μάχες μάλιστα στο στρατηγικό λιμάνι της Μπρέγκα (που βρίσκεται 200 χιλιόμετρα δυτικά από το προπύργιο των αντικαθεστωτικών, τη Βεγγάζη), όπου υπάρχουν και τα δεύτερα μεγαλύτερα διυλιστήρια της χώρας, καθώς και σε δύο άλλες πόλεις

στο δυτικό τμήμα της χώρας (το ανατολικό ελέγχεται από τους αντικαθεστωτικούς). Στη Μπρέγκα, ο Καντάφι χτύπησε με την αεροπορία του βομβαρδίζοντας μια παρά-

κτια περιοχή, χωρίς όμως να αναφερθούν θύματα.

Βλέποντας ότι δεν υπάρχουν περιθώρια συνδιαλλαγής με τους αντικαθεστωτικούς, που απέρριψαν τις προτάσεις του γιου του Καντάφι για δημιουργία «ομοσπονδίας», ο Καντάφι παίζει τα ρέστα του μη διαστάζοντας να βυθίσει τη χώρα του σε ένα λουτρό αίματος. Ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ, Μπαν Κι Μουν, δήλωσε ότι πιστεύει πως ο αριθμός των νεκρών θα έχει φτάσει τους 1.000, αν και οι αντικαθεστωτικοί μιλούν για 6.500, όπως αναφέρει ο διαδικτυακός τόπος Gulf-News. Την ίδια στιγμή, πάνω από 140.000 άνθρωποι (κυρίως ξένοι εργάτες) έχουν εγκαταλείψει τη χώρα, οι μισοί από τους οποίους μπήκαν στην Τυνησία και οι υπόλοιποι στην Αίγυπτο, ενώ χιλιάδες περιμένουν εξαντλημένοι στα σύνορα για

τους επιτραπέι η έξοδος.

Κάποια στιγμή ο Καντάφι θα πέσει. Δεν είναι δυνατόν να κρατηθεί στην εξουσία έχοντας τόσο μεγάλη απέχθεια μέσα στον πληθυσμό της χώρας και ένα τμήμα του στρατού απέναντί του. Ήδη, έχει χάσει το ανατολικό τμήμα της χώρας, που διαθέτει τις περισσότερες πετρελαιοπηγές, το 80% των οπείων να ελέγχεται από τους αντικαθεστωτικούς, σύμφωνα με τη βρετανική εφημερίδα Telegraph (1/3). Το περασμένο Σαββατοκύριακο άνοιξε, για πρώτη φορά μετά το ξέσπασμα της εξέγερσης, το ανατολικό λιμάνι του Τομπρούκ, από το οποίο φορτώθηκε τη Δευτέρα ένα τάνκερ με περίπου ένα εκατομμύριο βαρέλια πετρέλαιο για την Κίνα, ενώ ένα ακόμα αναμενόνταν να φορτωθεί τις επόμενες μέρες για την Ιταλία. Τα διυλιστήρια του Τομπρούκ ξανάρχισαν την λειτουργία τους υπό τη διοίκηση των αντικαθεστωτικών.

Όμως, η πορεία που θα ακολουθήσει ο Καντάφι δεν φαίνεται να είναι **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11**

Αψηφώντας την κυβερνητική εκστρατεία εκφοβισμού και τις πιέσεις των θρησκευτικών ηγετών, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους σ' όλο το Ιράκ, από τη Βασόρα στο νότο μέχρι τη Μοσούλη και το Κιρκούκ στο βορρά, στις 25

■ Ιράκ

Φουσκώνει το ποτάμι της οργής

Φεβρουαρίου, «μέρα οργής» για το Ιράκ, για να διαμαρτυρηθούν για την ανεργία, τη φτώχεια, τις τεράστιες ελλείψεις σε βασικές δημόσιες υπηρεσίες (νερό, ρεύμα, υγεία, παιδεία) και την εκτεταμένη διαφθορά. Τις προηγούμενες μέρες, η κυβέρνηση Μαλίκι είχε επιδοθεί σε μια επιχείρηση εκφοβισμού, με αποκορύφωμα την τηλεοπτική εμφάνιση του ιρακινού πρωθυπουργού στις 24 Φεβρουαρίου, που κάλεσε το λαό να απέχει από τις διαδηλώσεις ισχυριζόμενος ότι οργανώνονται από τους οπαδούς του Σαντάμ Χουσεϊν και την Αλ-Κάιντα. Το ίδιο ζήτησαν και οι θρησκευτικοί ηγέτες των Σιιτών Μοκτάνταλ - Σαντρ και ο Μεγάλος Αγιατολάχ Αλί αλ - Σιστάνι, επικαλούμενοι σοβαρούς λόγους ασφάλειας.

Παράλληλα μπήκαν σε εφαρμογή σκληρά μέτρα καταστολής. Την παραμονή, η πλατεία Απελευθέρωσης στη Βαγδάτη θύμιζε στρατόπεδο που ετοιμάζεται για μάχη. Όλοι οι δρόμοι που οδηγούν στην πλατεία είχαν κλείσει με συρματοπλέγματα και αστυνομικά οχήματα, ενώ εκατοντάδες στρατιώτες και αστυνομικοί είχαν αναπτυχθεί στην περίμετρο της πλατείας, ελέγχοντας τις ταυτότητες και φωτογραφίζοντας όσους επιχειρούσαν να περάσουν για να κρεμάσουν κάποιο πανό με συνθήματα για τη διαδήλωση της επόμενης μέρας. Το βράδυ ανακοινώθηκε το κλείσιμο του διεθνούς αεροδρομίου της Βαγδάτης και η απαγόρευση κυκλοφορίας όλων των οχημά-

των στη Βαγδάτη, τη Μοσούλη και τη Σαμάρα, γεγονός που ανάγκασε πολλούς ανθρώπους να περπατήσουν αρκετά χιλιόμετρα για να φτάσουν στον τόπο των διαδηλώσεων, ενώ πολλές συνοικίες της Βαγδάτης είχαν αποκλειστεί από αστυνομικές και στρατιωτικές δυνάμεις. Την ίδια μέρα συνελήφθη από το στρατό κατά την πρώτη δημόσια επίσκεψή του στο Ιράκ μετά την αποφυλάκισή του για να πάρει μέρος στη διαδήλωση της 25ης Φεβρουαρίου ο παγκοσμίως γνωστός δημοσιογράφος Muntathar al - Zaidy, που είχε πετάξει το παπούτσι του στον Μπους και τον είχε αποκαλέσει σκύλο.

Όμως, επειδή η επιχείρηση εκφοβισμού δεν έφερε το προσδοκώμενο αποτέλεσμα, οι δυνάμεις καταστολής χρησιμοποιήσαν δακρυγόνα, μάσκες νερού, βόμβες κρότου και πραγματικά πυρά για να αντιμετωπίσουν και να διαλύσουν τις διαδηλώσεις.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ της «Ουάσινγκτον Ποστ» (25/2/11), στη Βασόρα, 10.000 περίπου διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν μπροστά στο γραφείο του κυβερνήτη της επαρχίας, απαιτώντας, εκτός των άλλων, την παραίτησή του.

Στη Βαγδάτη, 5.000 περίπου διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στην πλατεία της Απελευθέρωσης, περικυκλωμένοι από εκατοντάδες αστυνομικούς, στρατιώτες και ελεύθερους σκοπευτές στις γύρω ταράτσες, μαζί με στρατιωτικά ελικόπτερα να βουίζουν πάνω από τα κεφάλια τους.

Στη Μοσούλη, 6 άνθρωποι σκοτώθηκαν και 21 τραυματίστηκαν όταν η αστυνομία άνοιξε πυρ εναντίον χιλιάδων διαδηλωτών που είχαν συγκεντρωθεί μπροστά στο γραφείο του επαρχιακού συμβουλίου.

Στη Φαλούτζα, οι διαδηλωτές υποχρέωσαν σε παραίτηση ολόκληρο το τοπικό συμβούλιο. Σε προάστιο της Φαλούτζα, 6 διαδηλωτές σκοτώθηκαν όταν στρατιώτες άνοιξαν πυρ εναντίον διαδηλωτών που προσπαθούσαν να εισβάλουν σε κυβερνητικό κτίριο.

Στην Τικρίτ, 4 άνθρωποι σκοτώθηκαν και 15 τραυματίστηκαν όταν ο στρατός άνοιξε πυρ εναντίον διαδηλωτών που είχαν συγκεντρωθεί μπροστά στο γραφείο του επαρχιακού κυβερνήτη απαιτώντας, εκτός των άλλων, την απελευθέρωση κρατουμένων από τις φυλακές.

Στην πόλη Χαουίγια, στο βόρειο Ιράκ, κοντά στο Κιρκούκ, 3 άνθρωποι σκοτώθηκαν και 15 τραυματίστηκαν όταν η αστυνομία άνοιξε πυρ εναντίον οργισμένων διαδηλωτών που επιχείρησαν να εισβάλουν σε αστυνομικό τμήμα, το οποίο τελικά κατάφεραν να καταλάβουν, να κατάσχουν όπλα και να απελευθερώσουν 15 κρατούμενους.

Σύμφωνα με την «Ουάσινγκτον Ποστ», συνολικά οι νεκροί είναι τουλάχιστον 29, μεταξύ των οποίων και ένα 14χρονο αγόρι, οι τραυματίες δεκάδες και οι συλληφθέντες τουλάχιστον 300. Στους 300 συλληφθέντες περιλαμβάνονται γνωστοί δημοσιογράφοι, καλλιτέχνες και δικηγόροι που πήραν μέρος στις διαδηλώσεις της 25ης Φεβρουαρίου, σε μια προσπάθεια της κυβέρνησης, όπως δηλώνουν οι ίδιοι, να τρομοκρατήσει τους ιρακινούς διανοούμενους που επηρεάζουν την κοινή γνώμη. Τέσσερις δημοσιογράφοι από τους συλληφθέντες κατήγγειλαν ότι τους φόρεσαν χειροπέδες, τους έδεσαν τα μάτια, τους χτύπησαν και τους απείλησαν με εκτέλεση άντρες της Υπηρεσίας Πληροφοριών του στρατού και ένας απ' αυτούς, ο Hussan al-Ssairi, δήλωσε ότι είδε εκατοντάδες διαδηλωτές με μαύρες κουκούλες στο κεφάλι στις εγκαταστάσεις κράτησης. Συλλήψεις και διώξεις εναντίον κυρίως νεολαίων που θεωρούνται ύποπτοι για την οργάνωση νέων διαδηλώσεων ακολουθήσαν και τις επόμενες μέρες. Πραγματοποιήθηκε επίσης επιδρομή της αστυνομίας στο κανάλι Aldiyar TV, που είχε καλύψει τις διαδηλώσεις, συνέλαβαν το διευθυντή και τα 7 μέλη του προσωπικού και έκλεισαν το κανάλι, ενώ δύο μέρες πριν από τις διαδηλώσεις της 25ης Φεβρουαρίου η αστυνομία είχε εισβάλει στα γραφεία της οργάνωσης «Journalistic Freedoms Observatory», που υποστήριζε την οργάνωση των διαδηλώσεων, και άρπαξαν τους υπολογιστές και άλλα υλικά.

Στις 27 Φεβρουαρίου, πραγματοποιήθηκε μια ακόμη μεγάλη διαδήλωση άνεργων

στην πλούσια σε πετρέλαιο νότια επαρχία Μισάν μπροστά στα γραφεία του επαρχιακού συμβουλίου και όταν επιχείρησαν να μπουν στο κτίριο, η αστυνομία έριξε στον αέρα για να τους διαλύσει. Είναι φανερό ότι ο ιρακινός πρωθυπουργός Νούρι αλ - Μαλίκι φοβάται ότι το κίνημα διαμαρτυρίας που εκδηλώνεται εδώ και αρκετές βδομάδες με διαδηλώσεις σε διάφορες πόλεις του Ιράκ θα φουντώσει και μπορεί να πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Και δικαιολογημένα. Γιατί αυτό το κίνημα θέτει παλλαϊκά αιτήματα, έχει μαχητικά χαρακτηριστικά και αναπτύσσεται έξω από θρησκευτικούς και εθνικούς διαχωρισμούς, που καλλιεργήθηκαν σκόπιμα για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα των αμερικάνων κατακτητών. Από το σιιτικό νότο, το σουνιτικό κέντρο μέχρι τον κουρδικό βορρά. Αξίζει να σημειωθεί ότι πολλοί νεκροί της 25ης Φεβρουαρίου προέρχονται από το βόρειο κουρδικό Ιράκ, το οποίο μέχρι πρότινος θεωρούνταν το πιο ασφαλές τμήμα του Ιράκ, κέντρο οικονομικής και πολιτιστικής ανάπτυξης. Γι' αυτό καταφεύγει από τη μια σε ένα όργιο καταστολής και από τη άλλη ανακινώντας την παραίτηση των επαρχιακών κυβερνητών στη Βαγδάτη, τη Βασόρα, τη Νασιρίγια και τη Νινεβί και προειδοποιεί τους υπουργούς του ότι, αν μέσα σε 100 μέρες δεν προωθήσουν την επίλυση των αιτημάτων των διαδηλωτών, θα τους αντικαταστήσει. Μπορεί κανείς όμως να τον πιστέψει;

πρώτη.

Φυσικά, ο εισαγγελέας δεν πρόκειται να βγάλει τίποτα και ο φάκελος θα πάει στο αρχείο, χωρίς να ασκηθούν διώξεις. Για τα μάτια έγινε η κίνηση του εισαγγελικού προϊστάμενου. Όμως, κανόνες χωρίς φωτιά δεν υπάρχουν. Κι απ' ό,τι φαίνεται, στην Αθήνα παίχτηκε χοντρότερος τζόγος απ' ό,τι στη Νέα Υόρκη. Τρεις μέρες κράτησαν οι εμπιστευτικές (υποτίθεται) διαπραγματεύσεις, μέχρι να ανακοινωθεί επίσημα η πρόταση της ΕΤΕ, την οποία απέρριψε το ΔΣ της Alpha Bank. Στη διάρκεια αυτού του τριήμερου, η μετοχή της Alpha Bank αυξήθηκε κατά 33% και της ΕΤΕ κατά 18%. Την πρώτη, δε, μέρα που οι μετοχές μπήκαν ξανά στο ταμπλό, μετά την προσωρινή αναστολή της διαπραγματεύσεώς τους, ο όγκος των συναλλαγών ήταν υπερτριπλάσιος για την ΕΤΕ και υπερτετραπλάσιος για την Alpha Bank. Τι κάνει νιάου-νιάου στα κεραμίδια, μ' άλλα λόγια, αλλά ο εισαγγελέας δεν θα το βρει!

ΥΓ: Ο Παπακωνσταντίνου θα δώσει εξηγήσεις για ποιο λόγο έσπευσε να εκδώσει επίσημη, πανηγυρική ανακοίνωση υπέρ της πρότασης της Εθνικής, η οποία τελικά απορρίφθηκε ομόφωνα από την Alpha Bank;

■ Στην ούγια να γράφει Μάνος

Ένα από τα καλά πολιτικά ανέκδοτα είναι το «το κόμμα του κ. Μάνου». Κι ένα άλλο είναι το «τα τέσσερα κόμματα που στηρίζουν την παράταξη Καμίνη στο Δήμο Αθήνας, το ΠΑΣΟΚ, οι Οικολόγοι, η ΔΗΑΡ και η "Δράση" του κ. Μάνου». Από πού κι ως πού κόμμα μια παρέα νεοφιλελεύθερων, που δεν γεμίζουν ούτε καφέ στο Κολωνάκι; Κι όμως, ένα μέλος αυτής της παρέας έχει τοποθετηθεί αντιδήμαρχος και αναβαθμίζεται παίρνοντας περισσότερες αρμοδιότητες, μετά την παραίτηση δύο άλλων αντιδημάρχων. Το ίδιο αναβαθμίζεται κι ένα άλλο μέλος της νεοφιλελεύθερης παρέας.

Αλλά δεν είναι μόνο οι νεοφιλελεύθεροι που παίρνουν πόστα από τον Καμίνη. Είναι και η παρέα του Κουβέλη. Πόστο αντιδημάρχου πήρε και η Φιλίνη, ενώ η Παπαχελά, που είχε παραιτηθεί λόγω της κρίσης με τους μετανάστες απεργούς πείνας, ανακάλεσε την παραίτησή της, ο Καμίνης ανακάλεσε την αποδοχή και της έδωσε μερικές αρμοδιότητες ακόμα.

Όλα τούτα αποδεικνύουν πως στον κόσμο της αστικής πολιτικής δεν υπάρχουν ιδεολογίες. Υπάρχουν μόνο μπιζνες.

■ Γιατί τους δανειζουν;

Καταχρεωμένα στις τράπεζες είναι τα δυο κόμματα εξουσίας, ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, ακόμα και σύμφωνα με τους μαιμούδιμένους προϋπολογισμούς τους. Μόνο το 2010 οι τράπεζες δάνεισαν με 40 εκατ. το ΠΑΣΟΚ και με 25 τη ΝΔ! Κι αυτό όταν τα χρέη των δυο κομμάτων ξεπερνούν τα 250 εκατ. ευρώ! Είναι δυνατόν να δανείζεις έναν καταχρεωμένο; Ναι, αν αυτός είναι κόμμα εξουσίας, που «χρωστάει» στους τραπεζίτες. Όλα έχουν την τιμή τους στο άγιο σύστημα της ελεύθερης οικονομίας.

■ Γελοιοτήτες

Το κουσούρι δεν κόβεται και ο Πέτρος Τατούλης δεν θα μπορούσε ν' αποτελέσει εξαίρεση. Του έχει λείψει η δημοσιότητα, αντιμετωπίζει με κόμπλεξ το ρόλο του περιφερειάρχη (όνειρό του είναι να ξαναγίνει υπουργός, έστω του ΠΑΣΟΚ), οπότε ψάχνει τρόπους για να βγει λίγο στη δημοσιότητα. Το τελευταίο που σκαρφίστηκε είναι μια απόφαση-ψηφισμα του περιφερειακού συμβουλίου Πελοποννήσου υπέρ της... ευνομίας. «Όλοι ανεξαιρέτως οι πολίτες θα σέβονται τους νόμους του ελληνικού κράτους και η Περιφέρειά μας θα γίνει υπόδειγμα ελληνικής Περιφέρειας ως προς την εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας», αναφέρει εισαγωγικά το ψήφισμα και κάνει κάθε πικραμένο να γελάει. Στη συνέχεια, «δηλώνει απεριφραστα ότι: Οι καταλήψεις δημόσιων χώρων αντίκεινται στους νόμους του κράτους» και ξεκαθαρίζει ότι «στέκεται ενάντια σε: Όσες έκνομες συμπεριφορές, οι οποίες, με το πρόσχημα της μεγάλης κοινωνικής ευαισθησίας των ατόμων που τις υιοθετούν, επιτείνουν το αίσθημα της ανασφάλειας που γεννά για τους πολίτες η κατάλυση του κράτους δικαίου, ως ακρογωνιαίου λίθου του δημοκρατικού μας πολιτεύματος και ως ύψιστης προϋπόθεσης της οιασδήποτε αναπτυξιακής μας προοπτικής». Και καταλήγει με την απόφαση ότι «στην Περιφέρεια Πελοποννήσου είναι μη επιθυμητές οι παράνομες καταλήψεις δημοσίων κτιρίων, οι οποίες δεν αποτελούν σε καμία περίπτωση τρόπο αντίδρασης στα κακώς κείμενα και δεν εκφράζουν επί της ουσίας κανέναν αντισυμβατικό συμβολισμό, αλλά αντίθετα εκπορεύονται από αναχρονιστικές, αυτοκαταστροφικές και μηδενιστικές ιδεοληψίες, τελούν στην υπηρεσία εξυπηρέτησης προσωπικών και ιδιοτελών στρατηγικών και ξεδιπλώνονται εις βάρος της νέας προοπτικής που η νέα Περιφέρεια μαζί με τη συντριπτική πλειοψηφία των Πελοποννήσιων πολιτών είναι αποφασισμένη να ανοίξει».

Επειδή εμάς μας πέφτει λίγο μακριά, δεν του κάνετε μια κατάληψη, ρε παιδιά, να γελάσουμε λίγο;

Νατοϊκότεροι του ΝΑΤΟ

Η κοινωνική αναταραχή στις χώρες της Μέσης Ανατολής προκαλεί αναταραχή στα αστικά επιτελεία. Το ΝΑΤΟ, ο στρατιωτικός βραχίονας του δυτικού καπιταλισμού, υπό αμερικάνικη ηγεμονία, βρίσκεται σε ετοιμότητα και στις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες οργιάζει το παρασκήνιο. Εμείς πληροφοροφούμασε μόνο όσα συμβαίνουν στο προσκήνιο και μια μικρή γεύση πήραν όσοι παρακολούθησαν το διήμερο σεμινάριο που διοργάνωσε στη Βουλιαγμένη η Ειδική Ομάδα για τη Μέση Ανατολή της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του ΝΑΤΟ, με θέμα «Πολιτικές αναταραχές, οικονομική αβεβαιότητα και

ασφάλεια στη Μεσόγειο».

Νατοϊκότερος όλων, νατοϊκότερος και του ίδιου του ΝΑΤΟ, εμφανίστηκε ο υπουργός Εξωτερικών Δ. Δρούτσας, μεταφέροντας προφανώς τις απόψεις του ίδιου του Παπανδρέου, του οποίου είναι προσωπικό τοιράκι. «Οι ευρωπαϊκοί εταίροι και σύμμαχοι προετοιμάζονται για όλα τα ενδεχόμενα», είπε ο Δρούτσας, για να ζητήσει «καθολική και στοχευμένη προσέγγιση με αυτές τις χώρες» (στις οποίες συμβαίνουν πολιτικές ανατροπές). Συγκεκριμενοποιώντας περισσότερο τη θέση του πρότεινε την εκπόνηση «ενός ευρωπαϊκού Σχεδίου Μάρσαλ στην περιοχή», το οποίο «θα είναι

προς το άμεσο συμφέρον της Ευρώπης. Καλύτερα να επενδύσουμε στις εξελίξεις αυτές παρά να βρεθούμε σε αμυντική θέση».

Με τον αμοραλισμό που τον διακατέχει, δεν δίστασε να πει ότι «θα πρέπει να δούμε τα πράγματα με κάποια κυνικότητα. Θα είναι επένδυση της Ευρώπης με αντίκτυπο στο μέλλον. Είναι ευκαιρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να παίξει ρόλο στην περιοχή», μη παραβλέποντας να σημειώσει, ότι αυτό δε σημαίνει «ανταγωνισμός με τις ΗΠΑ αλλά συντονισμός και συνεργασία». Ο Δρούτσας ζήτησε ακόμη «προληπτικές δράσεις» για να αντιμετωπιστούν οι μεταναστευτικές ρο-

ές από τις χώρες που βρίσκονται σε κρίση, ενώ δεν παρέλειψε να αναφερθεί στο «αίσθημα ασφάλειας του Ισραήλ» που πρέπει να ληφθεί υπόψη στην «ειρηνευτική διαδικασία» με τους Παλαιστίνιους.

Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση Παπανδρέου, στρατηγικός εταίρος και του σιωνιστικού μορφώματος πλέον, δεν θα διστάσει να σύρει τη χώρα ακόμα και σε ιμπεριαλιστική επέμβαση στην περιοχή (π.χ. Λιβύη). Αμεσα και όχι μόνον έμμεσα, με τη χρήση της αμερικάνικης βάσης της Σούδας και του ελληνικού συστήματος ραντάρ.

Στην υπηρεσία των τραπεζιτών

Τον περασμένο Αύγουστο, μετά από κάποια γκρίνια βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, ο Παπακωνσταντίνου «δεσμεύτηκε» ότι πλέον εγγυήσεις στις τράπεζες θα δίνουν μόνο υπό την προϋπόθεση ότι αυτές θα κατευθύνονται ως χρηματοδότηση στην αγορά, που ασφυκτιά από ρευστότητα. Μάλιστα, ανακοινώθηκε πως κάθε φορά που οι τράπεζες θα ζητούν εγγυήσεις, θα καταθέτουν ένα σχέδιο χρηματοδότησης της οικονομίας και μετά θα παίρνουν τις κρατικές εγγυήσεις για να δανειστούν χαμηλότοκα από την ΕΚΤ.

Σημειώναμε τότε, ότι αυτό δεν πρόκειται να γίνει. Οι Πασόκοι, όμως, πέρασαν ένα διάστημα προπαγάνδας μ' αυτό το ψέμα. Περισσότερο ο Χρυσοχοϊδης, που υποτίθεται ότι θα ήταν ο ενδιάμεσος ανάμεσα στις τράπεζες και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, ώστε οι τελευταίες να παίρνουν δάνεια για να τα βγάλουν πέρα. Τώρα, έρχεται ο Παπακωνσταντίνου και επιβεβαιώνει πως οι τράπεζες θα καλύπτουν τις ανάγκες τους και πως δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα με τη χρηματοδότηση της οικονομίας. Μια χοράττα βρίσκει όλα. Είπε σε συνέντευξή του στην εφημερίδα «Κεφάλαιο» και την ιστοσελίδα «Capital.gr»: «Παρά την στενότητα, οι τράπεζες συνεχίζουν να χρηματοδοτούν με οριακά θετικούς ρυθμούς την οικονομία και ταυτόχρονα να καλύπτουν τις πρόσθετες ανάγκες εγγυήσεων στις οποίες οδηγεί η υποβάθμιση των ελληνικών ομολόγων. Συνεπώς, η παροχή εγγυήσεων προς τις τράπεζες επιστρέφει κατά κάποιο τρόπο στην οικονομία, στο βαθμό που συνεχίζεται η δανειοδότηση και κυρίως υπάρχει πλήρης διασφάλιση της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος».

Και βέβαια, οι Πασόκοι που διαμαρτύρονταν για την πολιτική των τραπεζών, τώρα το έχουν βουλώσει. Δεν είναι καιρός για λεονταρισμούς. Τους έχει πάρει η κάτω βόλτα.

Ακυρώνουν τις κλαδικές συμβάσεις

Με ένα τρικ, στο οποίο συνεργάστη-κε πλήρως και η πουλημένη εργατοπατερία της ΓΣΕΕ, προσπαθεί η Κατσελη να προωθήσει την ακύρωση στην πράξη των Κλαδικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας. Η τακτική που επιλέγει είναι αυτή που οι ποδοσφαιρόφιλοι αποκαλούν «η μπάλα στην εξέδρα».

Η κυβέρνηση, σε συμφωνία με την τρικόκα, της οποίας την ανοχή έχει πάρει μέχρι τον Ιούνιο, θέλει να κερδίσει χρόνο για να «περπατήσουν» οι ειδικές επιχειρησιακές συμβάσεις. Ηδη, σύμφωνα με πληροφορίες, πάνω από 600 αιτήσεις για ίδρυση σωματείων έχουν κατατεθεί στα Πρωτοδικεία. Και βέβαια, δεν έχουμε φούντωμα του συνδικαλισμού, αλλά φούντωμα του αποκλειστικά εργοδοτικού συνδικαλισμού. Στήνουν σωματεία για να υπογράψουν συμβάσεις μείωσης των μισθών. Και μέχρι τότε, οι καπιταλιστές δεν υπογράφουν κλαδικές συμβάσεις.

Υπάρχουν, όμως, 40 περίπου κλαδικές συμβάσεις που έχουν υπογραφεί και τις οποίες η Κατσελη δεν έχει υπογράψει. Η δικαιολογία που προβάλλει είναι πως δεν έχει διοριστεί νέος γενικός γραμματέας στο υπουργείο και μόλις διοριστεί θ' αρχίσει να τις μελετά και να τις επεκτείνει. Λες και δεν μπορούσε να το αναθέσει στην αρμόδια υπηρεσία να το κάνει και να της εισηγηθεί την επέκταση. Οσο κυλά ο χρόνος τόσο θα ετοιμάζονται οι ειδικές επιχειρησιακές συμβάσεις, οπότε για πολλές επιχειρήσεις οι κλαδικές θα καταστούν περιττές. Στις υπόλοιπες, εκεί που δεν μπορούν να στηθούν σωματεία, φροντίζουν οι καπιταλιστές με την απειλή της απόλυσης να ρίχνουν μισθούς και μεροκάματα.

Από το Γενάρη ακόμη η Κατσελη, στην προηγούμενη συνάντησή της με τους «κοινωνικούς εταίρους» (συναντιούνται μια φορά το μήνα), η Κατσελη είχε καταστήσει σαφές, ότι όσες κλαδικές συμβάσεις δεν πληρούν τους όρους της ΕΓΣΣΕ (δηλαδή, σχεδόν μηδενικές αυξήσεις) θα αναπέμπονται στο ΑΣΕ (Ανώτατο Συμβούλιο Εργασίας), «για πληρέστερη αιτιολόγησή». Όμως, εδώ και 20 χρόνια οι

Κλαδικές Συμβάσεις επεκτείνονταν αυτόματα από τους υπουργούς Εργασίας, δεν περνούσαν από επανελεγχο.

Για να μην εκθεθεί η εργατοπατερία της ΓΣΕΕ, που συμφώνησε σ' αυτό, έσπευσαν αυτή τη φορά να ανακοινώσουν ότι «αναβαθμίζεται» το ΑΣΕ. Δημιούργησαν, μάλιστα και μια επιτροπή, η οποία θα υποβάλει πρόταση εντός μηνός. Ετσι, οι κλαδικές συμβάσεις μπαίνουν στον πάγο, με τη σύμφωνη γνώμη και της ΓΣΕΕ. Όταν ρωτήθηκε η Κατσελη για τις κλαδικές συμβάσεις που δεν έχει επεκτείνει, απάντησε ότι μόλις αναλάβει ο νέος γενικός γραμματέας, θα προωθηθούν όλες οι υπογεγραμμένες κλαδικές συμβάσεις «μετά τη γνώμη των κοινωνικών εταίρων». Δηλαδή, ο ΣΕΒ θα κληθεί να γνωμοδοτήσει για συμβάσεις που έχουν υπογράψει κλαδικές ενώσεις των καπιταλιστών!

Σε μια ακόμα επαίσχυντη δήλωση, ο Παναγόπουλος είπε πως για τις κλαδικές συμβάσεις «έχουν δεσμευτεί κυβέρνηση και εργοδότες ότι θα επεκτείνονται με βάση το νόμο!» Αν είναι έτσι, γιατί όλος αυτός ο ντόρος, τόσο καιρό τώρα; Γιατί δεν επεκτάθηκαν αυτόματα όσες κλαδικές συμβάσεις έχουν υπογραφεί; Μήπως, άραγε, ο ΣΕΒ είναι έτοιμος να συγκροστεί με την τρικόκα για το θέμα των κλαδικών συμβάσεων; Ακόμα και ηλίθιοι δεν θα πίστευαν αυτό το παραμύθι, όμως ο Παναγόπουλος προσπαθεί να το πλασάρει.

Ο Παναγόπουλος έκανε ένα βήμα παραπέρα, αποδεχόμενος πλήρως τις ειδικές επιχειρησιακές συμβάσεις, με την εξής δήλωση: «Είναι προϊόν της ελεύθερης βούλησης δύο μερών. Δεν πάει να λείει ο κάθε υπουργός, ο κάθε παράγοντας. Αν δεν θέλει η εργατική πλειοψηφία να υπογράψει δεν υπογράφει!» Αφού διευκλύναν την κυβέρνηση να ψηφίσει το πολυνομοσχέδιο-σκούπα, τώρα οι εργατοπατέρες καμώνονται τους Πόντιους Πιλάτους και πετάνε το μπαλάκι στους εργαζόμενους, λες και μπορούν αυτοί, με την καθημερινή απειλή της απόλυσης, ν' αντισταθούν και να μην υπογράψουν ειδική επιχειρησιακή σύμβαση.

■ Ούτε τα προσχήματα δεν μπορούν να τηρήσουν

Δυο βδομάδες μετά το φιάσκο Λοβέρδου, που προσπάθησε να στήσει ιστορία με το ΚΕΕΛΠΝΟ, για να στηρίξει τη δήλωσή του περί «τοξικής βόμβας», θυμήθηκε η προϊσταμένη της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθήνας, Ελένη Ράικου, να διατάξει επείγουσα προκαταρκτική εξέταση, διότι διάβασε –όπως είπε– στον Τύπο, ότι μέλη της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας μετανάστες εμπόδιαν την είσοδο του ΚΕΕΛΠΝΟ στο κτίριο «Υπατία». Σύμφωνα με την παραγγελία της κ. Ράικου, ο εισαγγελέας που θα διερευνήσει την υπόθεση θα πρέπει μεταξύ άλλων να εξακριβώσει αν οι πράξεις των αλληλέγγυων έθεσαν σε κίνδυνο τις ζωές των μεταναστών!

Φαίνεται πως η κ. Ράικου διαβάσει εφημερίδες μόνο μετά από δηλώσεις του Ραγκούση. Τον Λοβέρδο τον έχει γραμμένο κανονικά. Αλλιώς δεν θα θυμόταν να διατάξει επείγουσα προκαταρκτική εξέταση για κάτι που συνέβη πριν από δυο βδομάδες και με το οποίο ασχολήθηκε ο Λοβέρδος (για ν' αναγκαστεί στη συνέχεια να βάλει την ουρά στα σκέλια, όταν τον κατήγγειλε ακόμα και η Ομοσπονδία των Νοσοκομειακών Γιατρών).

Για να μη γίνει εντελώς καταγελαστός ο εισαγγελέας που ανέλαβε την υπόθεση και για να προστατέψει την αμετροεπή προϊσταμένη του, καλά θα κάνει πρώτα να ζητήσει από το ΚΕΕΛΠΝΟ το έγγραφο που έφεραν οι υπάλληλοί του, το οποίο έγραφε πως θέλουν να προσφέρουν υπηρεσίες εφόσον οι απεργοί πείνας το επιθυμούν. Ε, οι απεργοί πείνας δεν το επιθυμούσαν και το δήλωσαν δημόσια, σε συνέντευξη Τύπου που έδωσαν την ίδια μέρα. Δήλωσαν ότι έχουν δικούς τους γιατρούς και δεν χρειάζονται άλλους. Και η σεμνή τελετή έληξε εκεί.

Το εκπληκτικότερο με την έρευνα που διέταξε η Ράικου είναι πως ζητά να διερευνηθεί αν παρεμποδίζεται η μεταφορά των απεργών πείνας στο νοσοκομείο. Καλά, στις εφημερίδες που διάβασε η προϊσταμένη της Εισαγγελίας δεν είδε τις φωτογραφίες από τη διακομιδή δεκάδων απεργών πείνας στα νοσοκομεία; Δεν είδε τις εικόνες στην τηλεόραση; Δεν άκουσε τις δηλώσεις των γιατρών, ότι η έγκαιρη μεταφορά των απεργών πείνας, που είχαν κόψει και το νερό και βρισκόταν στα πρόθυρα της νεφρικής ανεπάρκειας, έγινε έγκαιρα και οργανωμένα, με αποτελέσματα να αναταχθεί η νεφρική λειτουργία όλων και ν' αρχίσουν σιγά-σιγά να επιστρέφουν στην Υπατία, συνεχίζοντας φυσικά την απεργία πείνας;

Επί της ουσίας, έχουμε μια ακόμη απεγνωσμένη (και γελοία) προσπάθεια της κυβέρνησης (κάτι θα ξέρει ο Χ. Καστανίδης που, αν και εντελώς αναρμόδιος, αναμείχθηκε στην υπόθεση το ίδιο πρωί που η Ράικου έδωσε την εντολή για επείγουσα προκαταρκτική εξέταση) να ασκήσει τρομοκρατία στους απεργούς πείνας, βάζοντας στο στόχαστρο τους αλληλέγγυους. Μόνο που και αυτή η προσπάθεια θα πέσει στο κενό.

■ Πάντα τσάτσου της κυβέρνησης

Πρώτα τόνισε ότι «η κατάσταση με την απεργία πείνας των μεταναστών έχει οδηγηθεί σε αδιέξοδο, λόγω της αδιάλλακτης στάσης τόσο του υπουργείου Εσωτερικών όσο και των απεργών μεταναστών» και μετά προειδοποίησε ότι «υπάρχει ο κίνδυνος να θρηνησουμε θύματα». Ο λόγος για τη «Δημοκρατική Αριστερά» του Κουβέλη, που από την αρχή αυτής της ιστορίας λειτουργεί σαν τσάτσος της κυβέρνησης.

Πόσο ανάλητος εξουσιαστής πρέπει να είναι κάποιος για να ταυτίζει το θύτη με το θύμα; Πόσο κάθαρχα πρέπει να είναι κάποιος για να παραθέτει προτάσεις γενικές για το μεταναστευτικό, χωρίς να ξεκινά από το προαπαιτούμενο, την άμεση και καθαρή νομιμοποίηση των 300 απεργών πείνας;

■ Από τα αριστερά ο Πανίκας

Ο δεξιός, εθνικιστής και ρατσιστής Πανίκας Ψωμιάδης έκανε αυτό που δεν έκανε ο «αριστερός», κοσμοπολίτης και «αντιρατσιστής» Γιώργος Καμίνης. Υπέγραψε ψήφισμα συμπαράστασης στους 300 απεργούς πείνας μετανάστες. Μπορεί να μην είναι ένα ψήφισμα τόσο καθαρό όσο αυτό του Δημοτικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης (το οποίο ψηφίστηκε ομόφωνα απ' όλες τις πτέρυγες), όμως παίρνει σαφή θέση.

«Το Περιφερειακό Συμβούλιο Κεντρικής Μακεδονίας, μιας περιοχής με "πολύχρωμο" διαχρονικό πληθυσμό, ένα "χωνευτήρι πολιτισμών", εκφράζει την αλληλεγγύη του στον αγώνα των απεργών πείνας. Έναν αγώνα για αξιοπρεπή ζωή και για το αυτονόητο δικαίωμα της ελεύθερης μετακίνησης των ανθρώπων, όσων πληρούν τις προϋποθέσεις. Καλούμε την Κυβέρνηση να προχωρήσει στη νομιμοποίησή τους, αποσυνδέοντας την διαδικασία αυτή από το κριτήριο των ενσήμων».

Ο Ψωμιάδης έκανε θετική εισήγηση, ενώ ο επικεφαλής της κυβερνητικής παράταξης Μάρκος Μπόλαρης δήλωσε ότι δεν συμφωνεί με την έκδοση ψηφίσματος και αποχώρησε από τη συνεδρίαση.

Η γελοιότητα της βαρβαρότητας

Θα ήταν σουρεαλιστική, αν δεν ήταν εξοργιστική η σκηνή δίπλα στη Βουλή, το μεσημέρι της περασμένης Τρίτης. Η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στους 300 απεργούς πείνας είχε προαναγγείλει μεγάλη συνέντευξη Τύπου, στην οποία θα έπαιρναν μέρος όσοι και όσες έχουν εκφράσει μέχρι τώρα την αλληλεγγύη τους στους απεργούς πείνας και πολλοί ακόμη. Και δεν ήταν όποιοι κι όποιοι αυτοί που είχαν αρχίσει να μαζεύονται για τη συνέντευξη: καλλιτέχνες, πανεπιστημιακοί, διανοούμενοι, συγγραφείς, συνδικαλιστές, αυτοδιοικητικοί παράγοντες, ακόμα και βουλευτές.

Πριν ακόμη στηθεί ο εξοπλισμός για τη συνέντευξη και ενώ μέλη της Πρωτοβουλίας συζητούσαν με αξιωματικό της Αστυνομίας για τη διευθέτηση του χώρου, εμφανίστηκε μια διμοιρία μπλε ΜΑΤάδων, η οποία άρχισε να σπρώχνει τον κόσμο με τις ασπίδες. Επρεπε, έλεγαν, να φύγει από το πεζοδρόμιο, γιατί θα εμπόδιζε τους τσολιόδες να περνούν! Και πού θα δινόταν η συνέντευξη; Στο δρόμο! Η πρώτη διμοιρία δεν τα κατάφερε και τόσο καλά, γιατί μέλη της Πρωτοβουλίας αλλά και κάποιιοι από τους καλεσμένους, όπως ο συγγραφέας Βασίλης Αλεξάκης και ο καθηγητής του ΕΜΠ Νίκος Μπελαβίλας, κρατούσαν άμυνα. Ετσι, σε λίγα λεπτά, βρέθηκαν όλοι περικυκλωμένοι από τουλάχιστον έξι διμοιρίες ΜΑΤ, μπλε και χακί. Σπρώξε-σπρώξε, κατέβασαν τον κόσμο στο δρόμο. Κι ενώ η συνέντευξη θα δινόταν αναγκαστικά εκεί, ήρθε νέα εντολή: ανεβάστε τους στο πεζοδρόμιο, γιατί έχουν κάνει κατάληψη οδοστρώματος και παρακαλούν τη συγκοινωνία! Σκοπός τους ήταν να σπρώξουν τη συνέντευξη ακόμα πιο πίσω, μακριά από τη Βουλή.

Χρειάστηκε η παρέμβαση του βουλευτή Θ. Δρίτσα στον αρχηγό της Αστυνομίας, που μάλλον κατάλαβε ότι οι επιτελείς του τον οδηγούσαν σ' ένα μεγάλο ξεφτιλίκι, για να επιτραπεί να γίνει η συνέντευξη Τύπου στο δρόμο, με τ' αυτοκίνητα να περνούν ξυστά και τους

ΜΑΤάδες να παρακολουθούν, έχοντας ζωσμένη τη μικρή συγκέντρωση από μπροστά και από πίσω.

Όπως κατήγγειλε ο Ζ' αντιπρόεδρος της Βουλής Τάσος Κουράκης, ο πρόεδρος Φ. Πετσάλνικος αρνήθηκε να δοθεί ρεύμα από το σπιτάκι της φρουράς που υπάρχει στην είσοδο της Βουλής, με το επιχείρημα ότι δεν μπορεί η Βου-

λή να δίνει ρεύμα σε εκείνους που την περικυκλώνουν! Ετσι, η συνέντευξη Τύπου δόθηκε με ντουτούκα! Κι ήταν μια πολύ καλή συνέντευξη, γιατί όσοι και όσες πήραν το λόγο μίλησαν από καρδιάς, ενώ οι υπόλοιποι, παρά τα χρόνια που βαραίνουν αρκετούς, παρέμειναν όρθιοι επί ώρες, μέχρι να ολοκληρωθεί ο μαραθώνιος των ομιλιών.

Οι ξεφτίλες της ΓΣΕΕ

Τη ΓΣΕΕ ήθελαν για ντεκόρ ο Κουτρομάνης και η Νταλάρα, για να ανακοινώσουν τη μείωση των απαραίτητων ενσήμων για την άδεια εργασίας των μεταναστών. Τέσσερα δελτία Τύπου στάλθηκαν γι' αυτή τη συνάντηση. Ένα για να την ανακοινώσει, ένα για να την αναβάλει, ένα για να την επαναπροσδιορίσει και ένα για να αλλάξει τον τόπο. Βλέπετε, τα γραφεία της ΓΣΕΕ είναι πολύ κοντά στην Υπατία, οπότε έβαλαν τη συνάντηση στο υπουργείο, στη Σταδίου. Και εκεί, όμως, βρήκαν μέλη της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης να τους περιμένουν και το προεδρείο της ΓΣΕΕ μπήκε στο υπουργείο από την πίσω πόρτα.

Η μείωση των ενσήμων για

τους μετανάστες που έχουν άδεια παραμονής είναι μια νίκη της απεργίας πείνας των 300 μεταναστών. Όσο κι αν η Νταλάρα προσπάθησε να την παρουσιάσει σαν προσχεδιασμένη απόφαση της κυβέρνησης, το γεγονός ότι την ανακοίνωσε στη διάρκεια της απεργίας πείνας, ότι τη συνέδεσε εμμέσως με αυτή, ενώ προπαγανδιστικά προσπάθησαν να παίξουν το παιχνίδι της «καλής θέλησης», δείχνουν ότι θα περίμεναν πολύ ακόμα οι νόμιμοι μετανάστες για να πάρουν αυτή τη μείωση των ενσήμων και στο μεταξύ αρκετοί θα έχαναν την άδειά τους.

Και ενώ η Νταλάρα απέφυγε να κάνει οποιοδήποτε άνοιγμα προς τους απεργούς πείνας, περιοριζόμενη

σε κάτι που ήταν σκέτη κοροϊδία («αν κάποιιοι από τους απεργούς πείνας εντάσσονται στα μέτρα που σήμερα εξαγγείλαμε, θα δοθεί για αυτούς λύση» – λες και δεν ξέρει ότι το μέτρο δεν αφορά κανέναν από τους 300, αφού δεν έχουν άδεια παραμονής), η ΓΣΕΕ τη διευκόλυνε να παίξει αυτό το παιχνίδι.

Σύμφωνα με πληροφορίες μας, στη συνάντηση που είχαν Νταλάρα-Κουτρομάνης-ΓΣΕΕ, η ΓΣΕΕ υπέβαλε αίτημα νομιμοποίησης των 300 απεργών πείνας. Όμως, στις δημόσιες δηλώσεις, ο Παναγόπουλος δεν είπε λέξη, αφήνοντας έτσι να εννοηθεί ότι είναι πάρα πολύ θετικά τα μέτρα που εξήγγειλε η κυβέρνηση και γι' αυτό οι απεργοί πείνας θα μπορού-

σαν και να σταματήσουν.

Ο Παναγόπουλος, σε μια ακόμα αλήτικη εμφάνιση, είπε τα εξής: «Επειδή έχει προκύψει και το θέμα της Υπατίας που πλέον έχει φτάσει στο σημείο της ανθρωπιστικής κρίσης και είναι μια εξαιρετική περίπτωση, συζητήσαμε τις προτάσεις που συνδέονται με την παραμονή των μεταναστών που δεν μπόρεσαν να συγκεντρώσουν τα ένημα αν και επί μακρόν μένουν στη χώρα και λόγω των ενσήμων κινδυνεύουν να χάσουν τη δυνατότητα παραμονής». Όμως, οι απεργοί πείνας δεν κινδυνεύουν να χάσουν την άδεια λόγω ενσήμων, αλλά δεν έχουν άδεια για να βάλουν ένημα, γι' αυτό και το αίτημά τους είναι να πάρουν άδεια.

40ή μέρα

Κυβέρνηση δολοφόνων;

Επτά απεργοί πείνας έκαναν το μεσημέρι της περασμένης Πέμπτης την εξής δήλωση στους δημοσιογράφους: «**Μετά από 38 ημέρες απεργία πείνας η κυβέρνηση δεν μας ακούει. Εμείς οι 7 μπήκαμε από χτες και σε απεργία δίψας μέχρι θανάτου. Την ευθύνη για το θάνατό μας έχει ο πρωθυπουργός.**» Πρόκειται για την πιο συγκλονιστική πρωτοβουλία που πάρθηκε στη διάρκεια αυτής της απεργίας πείνας. Γι' αυτό και η πρώτη αντίδραση των ΜΜΕ ήταν να τη θάψουν, αφήνοντας χώρο στη γκεμπελίστικη προπαγάνδα της κυβέρνησης, που βρισκόταν σε πλήρη εξέλιξη την ίδια στιγμή.

Είχε προηγηθεί το κόψιμο και του νερού από περισσότερους από 100 απεργούς πείνας, στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, που τους οδήγησε σε διακομιδή στα νοσοκομεία. Επιχείρηση που κράτησε μέρες και διεξήχθη με επιτυχία, χάρη στην άσκηση εργασία των γιατρών που παρακολουθούν τους απεργούς πείνας και οι οποίοι παρενέβησαν έγκαιρα σε όλες τις περιπτώσεις, διατάζοντας μεταφορά στο νοσοκομείο, αλλά και την ανταπόκριση του ΕΚΑΒ, τους εργαζόμενους του οποί-

ου οι γιατροί ευχαρίστησαν δημόσια. Όλοι οι απεργοί πείνας που είχαν κόψει και το νερό για δυο μέρες ανατάχθηκαν με επιτυχία στα νοσοκομεία και επιστρέφουν στην Υπατία, όπου συνεχίζουν την απεργία πείνας.

Η κυβέρνηση συνέχισε την αδιάλλακτη

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Παρασκευή πρωί, απευθύνθηκε πρόσκληση για συνάντηση των απεργών πείνας και της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης με τρεις υπουργούς (Ραγκούση, Παπουτσή -εκπρόσωπό του-, Λοβέρδο, στη 1,30 το μεσημέρι της ίδιας μέρας, στα γραφεία της ΓΣΕΕ.

Η συνάντηση ήταν σε εξέλιξη την ώρα που εμείς ήμασταν αναγκασμένοι να φύγουμε για το τυπογραφείο. Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες, η πρόταση της κυβέρνησης προς τους απεργούς πείνας είναι το καθεστώς «ανοχής», με εξαίρετη κάρτα ανανεώσιμη για ένα ακόμη εξάμηνο. Μιλάμε, δηλαδή, για κοροϊδία, που ισοδυναμεί με παιχνίδι με το θάνατο των απεργών.

τακτική της, με ενορχηστρωτή τον Ραγκούση. Η Νταλάρα, αν και αρμόδια συντονίστρια, σύμφωνα με προεδρικό διάταγμα που φέρει τις υπογραφές του πρωθυπουργού και της υπουργού Εργασίας, διατάχθηκε να πάει στη μπάντα, ενώ ο Παπουτσή, χωρίς να χρησιμοποιεί τους επιθετικούς τόνους και τη λάσπη του Ραγκούση, επαναλαμβάνει μονότονα τη «λύση» του καθεστώτος «ανοχής», το οποίο εμφανίστηκε ο Καστανίδης (από το πουθενά) και το έκανε δωδεκάμηνο από εξάμηνο, λες και μπορεί να παιχτεί τζόγος με τέτοια πράγματα.

Οι απεργοί πείνας έχουν έγκαιρα ξεκαθαρίσει, ότι αν ήθελαν αυτό το καθεστώς, θα πήγαιναν να κάνουν μια αίτηση στο αστυνομικό τμήμα και όχι απεργία πείνας. Εκείνο που θέλουν και σ' αυτό είναι **ανυποχώρητοι**, βάζοντας σε κίνδυνο την υγεία και τη ζωή τους, είναι **άδεια παραμονής**. Καθαρή άδεια παραμονής, για να βγουν από το σκοτάδι στο φως.

Η κυβέρνηση αφήνει το χρόνο να κυλά και πλέον δεν παίζει με την πείνα (βασανιστήριο), αλλά με το θάνατο. Όπως λένε οι γιατροί, σ' ένα τόσο προχωρημένο στάδιο απεργίας πείνας, μπορεί ανά πάσα στιγμή να επέλθουν ανεπανόρθωτες βλάβες στην υγεία κάποιων από τους απεργούς πείνας, ακόμα και ο θάνατος.

Και όμως, αυτό που υπάρχει από την κυβέρνηση είναι τα βρόμικα παιχνίδια προπαγάνδας, η στοχοποίηση της αλληλεγγύης και μια συμπεριφορά σαν κυβέρνηση δολοφόνων.

Κυβερνητική κρίση προκάλεσε ο Βενιζέλος

Με μια καίρια παρέμβασή του, το πρωί της περασμένης Πέμπτης και ενώ βρισκόταν σε εξέλιξη η γκεμπελική εκστρατεία που είχε σχεδιάσει ο Ραγκούσης, ο Ευάγγελος Βενιζέλος δεν περιορίστηκε απλά στην υπόδειξη, με συμβολικό τρόπο, της λύσης που μπορεί να δώσει η κυβέρνηση, για να κόψει -με όση αξιοπρέπεια της έχει απομείνει πλέον- το γόρδιο δεσμό της απεργίας πείνας των 300 μεταναστών, αλλά προκάλεσε και μίνι κυβερνητική κρίση, βάλλοντας ευθέως κατά των Ραγκούση και Παπουτσή και ιδιαίτερα του πρώτου.

Ο Βενιζέλος προφανώς είχε συνεννοηθεί με τον Καρατζαφέρη, ο οποίος άνοιξε το θέμα, με αναφορά... ανθρωπιστικού τύπου και προειδοποιώντας ότι θα υπάρξουν ανεξέλεγκτες εξελίξεις, αν χαθεί έστω και μια ανθρώπινη ζωή. Το μήνυμά ήταν σαφές: ακόμα και η ακροδεξιά δεν έχει πρόβλημα να δοθεί λύση για τους 300, διότι ακόμα και αυτή θεωρεί μείζον το να μη χαθεί ανθρώπινη ζωή και εκτιμά ότι αν συμβεί αυτό, το πρόβλημα που θα προκύψει για τη χώρα θα είναι απείρως μεγαλύτερο.

Ο Βενιζέλος πρώτα ξέχισε τους Παπουτσή-Ραγκούση («θα ασκήσω την όποια πίεση μπορώ να ασκήσω στους αρμόδιους συναδέλφους μου για να αποτραπεί πάση θυσία και πάση δύναμη αυτό το ενδεχόμενο», δηλαδή η απώλεια ανθρώπινης ζωής) και μετά περιέγραψε την αιτιολογική βάση της ρύθμισης που μπορεί να κάνει η κυβέρνηση για να απεμπλακεί, λέγοντας ότι «αυτό (σ.σ. η απώλεια ανθρώπινης ζωής) μπορεί να σηματοδοτήσει εξελίξεις οι οποίες δε βοηθούν σε τίποτα τη χώρα την οικονομία και τη λειτουργία του δημοκρατικού μας πολιτεύματος». Αριστος νομικός και γνώστης της ελληνικής γλώσσας, περιέγραψε τους **λόγους δημοσίου συμφέροντος** που μπορεί να επικαλεστεί η κυβέρνηση για να δώσει άδεια παραμονής στους 300 απεργούς πείνας. Απλά, για να βοηθήσει τους συναδέλφους του και ν' αφήσει σ' αυτούς τη διατύπωση της λύσης, δεν είπε τις λέξεις «άδεια παραμονής». Περιέγραψε τη λύση, χωρίς να την ονοματίσει.

Ο Παπουτσή, στη δικαιοδοσία του οποίου βρίσκεται αυτή η λύση (του την έχει προτείνει και εναλλακτικά η ΕΕΔΑ), δεν αντέδρασε στις δηλώσεις Βενιζέλου. Αντέδρασε, όμως, ο Ραγκούσης, δακτυλοδεικτώντας ουσιαστικά τον εαυτό του και όχι τον Βενιζέλο. Απαντώντας μόνον αυτός και κανείς άλλος (ούτε η αρμόδια συντονίστρια Α. Νταλάρα, ούτε ο συναρμόδιος Παπουτσή), επιβεβαίωσε ότι αυτός είναι ο «σκληρός» της υπόθεσης. Μετά από τόσα χρόνια ενασχόλησης με πλαστική μιμητική και μαλακά τυριά, φαίνεται πως έχει ανάγκη από λίγη... σκληρότητα.

«Δεν είναι δυνατόν, την ώρα που βρίσκεται σε εξέλιξη η διαχείριση μιας πολύ σοβαρής κρίσης, που στο επίκεντρό της έχει ανθρώπινες ζωές αλλά και το **γενικότερο συμφέρον**, να υπάρχει δημόσια παρέμβαση μέλους της κυβέρνησης, χωρίς να έχει προηγουμένως ζητήσει να πληροφορηθεί τα δεδομένα που συνθέτουν το σύνολο του προβλήματος», δήλωσε ο Ραγκούσης, πιστοποιώντας πλέον την ύπαρξη κρίσης μέσα στις γραμμές της κυβέρνησης. Σημείωσε ακόμη, πως «πολύ περισσότερο, δεν είναι δυνατόν με αυτή τη δημόσια παρέμβαση να λέγεται ουσιαστικά ότι χρειάζεται να ασκηθεί πίεση στους αρμόδιους υπουργούς προκειμένου να εξευρεθεί μία λύση με την οποία θα αποτραπεί η απώλεια μίας ανθρώπινης ζωής» (είναι και παραπονιάρης). «Από την πρώτη στιγμή δεν πράττουμε τίποτα διαφορετικό από το να προσπαθούμε να βρούμε μία λύση που θα υπηρετεί το **γενικό συμφέρον** και την αρχή της ευνομίας, με την επιδίωξη να αποτρέψουμε κάθε κίνδυνο για τη ζωή των απεργών πείνας κάμπτοντας την αδιαλλαξία των διαμεσολαβητών - καθοδηγητών τους», κατέληξε (έπρεπε να συνεχίσει και το γκεμπελίστικο παιχνίδι με τους μετανάστες-θύματα και τους μοχθηρούς καθοδηγητές), κλείνοντας με τη φράση πως «μόνον ο κ. Βενιζέλος μπορεί να διευκρινίσει αν προτείνει τη νομιμοποίηση των παράνομων μεταναστών».

Αργότερα, ο Πεταλωτής είτε πως υπήρξε τηλεφωνική επικοινωνία Ραγκούση-Βενιζέλου και η... παρεξήγηση εληξε. Δεν ακούσαμε, όμως, τον Βενιζέλο να παίρνει πίσω έστω και μια λέξη απ' όσα είπε. Στο φινάλε, αυτός θα είναι ο κερδοσώφης. Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι πως και στην απάντηση Ραγκούση περιγράφεται, εμμέσως πλην σαφώς, η ίδια λύση: ξεκινάμε από λόγους ανθρωπιστικούς και καταλήγουμε σε λόγους γενικότερου συμφέροντος. Δηλαδή, σε άδεια παραμονής στους 300 απεργούς πείνας.

Ξεπέρασαν και τον Γκέμπελς

Με μια ενορχηστρωμένη εκστρατεία, την οποία διευθύνει ο Ραγκούσης και η οποία ξεκίνησε την Τετάρτη και κορυφώθηκε την Πέμπτη, η κυβέρνηση προσπάθησε να ξαναπάρει την πρωτοβουλία των κινήσεων στο μέγα πρόβλημα της απεργίας πείνας, θυματοποιώντας τους απεργούς πείνας και στοχοποιώντας την Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης, η οποία δεν κατηγορείται πλέον μόνο για πολιτικά παιχνίδια, αλλά και για άσκηση βίας πάνω στους απεργούς πείνας, οι οποίοι θέλουν να φάνε και δεν τους αφήνουν οι αλληλέγγυοι!

Ιδού το παραλήρημα Πεταλωτή: «Σεβόμαστε το δικαίωμα επιλογής του να κάνει κάποιος απεργία πείνας. Εκείνο, όμως, που δεν θα επιτρέψουμε είναι ακριβώς το αντίθετο. Κάποιοι οι οποίοι χρησιμοποιούν αυτούς τους ανθρώπους που έχουν προβλήματα, που έχουν τον πόνο τους, που γίνονται όμηροι κάποιων πολιτικών επιδιώξεων, να απαγορεύουν ουσιαστικά σ' αυτούς τους απεργούς πείνας για τους οποίους υποτίθεται ότι αγωνίζονται να πάρουν τροφή και νερό. Γιατί έχουμε συγκεκριμένα στοιχεία - έχουν αναφερθεί και θα αναφερθούν ακόμη πιο συγκεκριμένα επί του θέματος αυτού αρμόδιοι - όπου στους απεργούς πείνας απαγορεύτηκε απ' αυτούς τους γιατρούς και τους υποτίθεται αλληλέγγυους, να πάρουν τροφή και νερό, όταν μάλιστα το ζητούσαν. Αρα, είναι πολύ ξεκάθαρο ότι όχι απλά η κυβέρνηση δεν θέλει νεκρούς, αλλά η κυβέρνηση καλεί όλους αυτούς, που υποτίθεται ότι υποστηρίζουν τον αγώνα των μεταναστών, να σκεφθούν και να αναλογιστούν ότι δεν έχουν κανένα δικαίωμα να παίζουν ούτε με τις τύχες των ζωών αυτών των ανθρώπων, αλλά ούτε και με την τύχη της χώρας σε διεθνές επίπεδο. Η υποκρισία των υποτιθέμενων αλληλέγγυων έχει ξεπεράσει κάθε όριο και θα πρέ-

πει πραγματικά να δούμε ποιοι είναι και αυτοί οι αλληλέγγυοι!!!

Η απάντηση της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης ήταν η αρμόζουσα. Λακωνική και τσουχτερή. Την παραθέτουμε:

Ο Γιώργος Πεταλωτής σε ρόλο Μουαμάρ Καντάφι

Τελικά όντως η τηλεόραση μπορεί να προβάλει πολύ αρνητικά πρότυπα για όσους δεν φιλτράρουν τα μηνύματά της. Παρακολουθώντας τα αλληπαλά παραληρηματικά διαγγέλματα του Μουαμάρ Καντάφι, ο οποίος παρουσιάζει τη λαϊκή εξέγερση στη χώρα του ως συνωμοσία της Αλ Κάιντα που παρέσυρε τους ανήτους και μεθυσμένους Λίβυους, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Γιώργος Πεταλωτής φαίνεται ότι βρήκε το επικοινωνιακό παράδειγμα που απεγνωσμένα έψαχνε. Κατηγόρησε ευθέως γιατρούς κι αλληλέγγυους ότι ευθύνονται για την απεργία πείνας των μεταναστών επειδή... εμποδίζουν τους απεργούς πείνας να φάνε.

Τέτοιου είδους καμώματα κανονικά θα μάς διασκεδάζαν, αν δεν αποτελούσαν σαφή μηνύματα ότι κυβερνητικοί ιθύνοντες προλαϊνούν πολιτικά το έδαφος για να συμβεί το αδιανόητο. Μια ματιά στο παρελθόν είναι ενδεικτική:

«Αλλά η λύση δεν βρίσκεται στα χέρια μας. Βρίσκεται στους ίδιους τους απεργούς πείνας, τις οικογένειες και τους συμβούλους τους. Για άμεσα, βρίσκεται στα χέρια των ηγετών του Προσωρινού ΙΡΑ, οι οποίοι πήραν την εν ψυχρώ απόφαση ότι οι άτυχοι άνθρωποι που λιμοκτονούν τώρα στη φυλακή, θα είναι πιο χρήσιμοι γι' αυτούς νεκροί παρά ζωντανοί. Αυτή μου φαίνεται ότι είναι η πλέον ανήθικη και ανελαστική απόφαση που θα μπορούσε να πάρει κανείς». Μάργκαρετ Θάτσερ, 15 Μάη 1981.

Αθήνα 3/3/11, 6:50

Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στους
300 μετανάστες απεργούς πείνας

Οι «αρμόδιοι» που θα έδιναν δέχον στοιχεία ήταν ο ΠΕΣΥάρχης Αττικής και πρώην βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Αρης Μουσιώνης, που βγήκε σε ραδιοφωνική εκπομπή για να επιβεβαιώσει τον Παπουτσή, χωρίς φυσικά να δώσει το παραμικρό στοιχείο. Καταλυτική απάντηση σε όλους τους έδωσαν οι ίδιοι οι απεργοί πείνας, με μια επίσης λακωνική δήλωσή τους, την οποία παραθέτουμε:

Ανακοίνωση των απεργών πείνας Πέμπτη 3.3.11

Οι 300 απεργοί πείνας της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, από τους τόπους απεργίας μας και τα νοσοκομεία, ακούμε έκπληκτοι τον κυβερνητικό εκπρόσωπο να αποδίδει, προτροπές, εξαναγκασμούς, προτηλακισμούς και άλλες αθλιότητες στους ανθρώπους που στέκονται δίπλα μας στα νοσοκομεία, φροντίζουν με αυταπάρνηση και σε 24ωρη βάση την υγεία μας και στηρίζουν τον αγώνα μας.

Να πάψει η κυβέρνηση να παίζει με όσους μας συμπαράστανται. Αρκετά παίζει με τις ζωές μας εδώ και καιρό.

Κάθε απόφασή μας για κλιμάκωση του αγώνα μας, για το αν ξεκινάμε απεργία δίψας, για το αν δεχόμαστε ορό στα νοσοκομεία κλπ., έχει να κάνει μόνο με δικές μας αποφάσεις, στον αγώνα αξιοπρέπειας που επιλέξαμε. Οι αλληλέγγυοι που είναι δίπλα μας, στο μόνο που μας προτρέπουν αυτή τη δύσκολη ώρα είναι η προστασία της υγείας και της ζωής μας.

Να μην ξανατολμήσει κανείς, ούτε κυβερνητικός εκπρόσωπος ούτε οποιοσδήποτε άλλος, να λερώνει τον αγώνα μας και την αγωνία όσων στέκονται δίπλα μας.

Αθήνα - Θεσσαλονίκη
03-03-2011

Οι 300 μετανάστες απεργούς πείνας

Τα πάντα για το κεφάλαιο

Στην ημερίδα του υπουργείου Παιδείας με τους «τοπικούς άρχοντες», ανέλυσε και η Φώφη τα του «χαρτοφυλακίου» της. Η αναπληρώτρια υπουργός Παιδείας, που επιτέλους απέκτησε ρόλο, πλην των χαιρετισμών σε διάφορα συνέδρια, έδωσε λαμπρά δείγματα πρωτοπόρας εκπαιδευτικής πολιτικής, πολιτικής που ξεθεμελιώνει κάθε δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης, αρχής γενομένης από τη φάμπρικα της «διά βίου μάθησης» και προσφέρει άφθονο φθινό εργατικό κρέας στα καπιταλιστικά κάτεργα. Παρακολουθείστε τα λεγόμενά της:

«Σήμερα είμαστε σε θέση να ανακοινώσουμε μια σειρά προγραμμάτων που για μας αποτελούν οδηγούς στην πολιτική μας. Ξεκινάμε με συγκεκριμένες δράσεις.

- Στο επίκεντρο οι νέοι. Να αντιμετωπίσουμε το κλίμα της απογοήτευσης. Να δώσουμε ευκαιρίες

- Εκδοση επιταγών (vouchers) για σπουδές στην αρχική και συνεχιζόμενη επαγγελματική κατάρτιση. Θα αφορά συγκεκριμένο ποσό το οποίο θα δίνεται με οικονομικά κριτήρια σε νέους και νέες για σπουδές της επιλογής τους.

- Εισιτήριο για την απασχόληση. Νέοι απόφοιτοι λυκείου, πανεπιστημίου και ΤΕΙ, ΙΕΚ, ΚΕΜΕ, θα μπορούν να παρακολουθήσουν προγράμματα κατάρτισης που θα αναπτύξουν από κοινού οι επιχειρήσεις και το Δίκτυο Διά Βίου. Θα αποκτούν γνώσεις, θα κάνουν πρακτική άσκηση σε επιχειρήσεις και ένα ποσοστό από αυτούς θα προσλαμβάνεται για ένα ελάχιστο χρονικό διάστημα. Με τον τρόπο αυτό δίνουμε στους νέους που θέλουν να εισέλθουν στην αγορά εργασίας την απαραίτητη εξειδικευμένη γνώση και μια ελάχιστη εμπειρία.

- Παροχή υποτροφιών σε εισαχθέντες στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.

- Προτεραιότητα εισαγωγής στα δημόσια ΙΕΚ σε σπουδαστές με βάση κοινωνικοοικονομικά κριτήρια.

- Δημιουργία του θεσμού του μέντορα για την υποστήριξη φοιτητών που πραγματοποιούν εργασίες σχετικές με θέματα επιχειρηματικότητας.

- Ανάπτυξη του θεσμού της χορηγίας (sponsoring) για τη στήριξη επιχειρήσεων νέων επιστημόνων.

Η «αποκέντρωση» είναι μια απάτη

Αμνησία έπαθε ο κολλητός του πρωθυπουργού υφυπουργός Πανάρετος σχετικά με τα γεγονότα του 1995 (ο Γιωργάκης ήταν τότε υπουργός Παιδείας), που απέτρεψαν την προσπάθεια αποκέντρωσης της εκπαίδευσης στους Δήμους.

«Υπάρχει μια σχέση, όχι ιδιαίτερα φιλική νομίζω, μεταξύ των στελεχών της τοπικής αυτοδιοίκησης και των εκπαιδευτικών. Και αυτό είναι λίγο παράξενο γιατί σε πολλές περιπτώσεις στελέχη της αυτοδιοίκησης είναι εκπαιδευτικοί... Γιατί λοιπόν, ενώ έχουμε τόσους πολλούς εκπαιδευτικούς στην τοπική αυτοδιοίκηση, διατηρείται διαχρονικά αυτή η αντίθεση; Δεν είναι εύκολο να συνοψίσει κανείς τους λόγους σε λίγα λεπτά. Θα σας πω όμως ορισμένους που θεωρώ σημαντικούς.... Ουμάμα για παράδειγμα το '95 που δόθηκε έμφαση στην μεταφορά αρμοδιοτήτων από το υπουργείο Παιδείας στην τοπική αυτοδιοίκηση, και κάπου σκόνταψε στην συνέχεια...», δήλωσε ο Πανάρετος στη σύναξη των δημάρχων, μετά από πρόσκληση της υπουργού Παιδείας.

Ο Πανάρετος παθαίνει ηθελμένα αλτοχάμερ, όταν πρόκειται για γεγονότα που τσούζουν και αυτόν και τον μέντορά του. Θα θυμίσουμε, λοιπόν, εμείς πως το 1995 ο Γιωργάκης προσπάθησε να στείλει σούμπτη την εκπαίδευση στους Δήμους, δίνοντας το εναρκτηρίο λάκτισμα από τα νηπιαγωγεία. Οι εκπαιδευτικοί, με αιχμή τις νηπιαγωγούς (που συγκρότησαν τότε συντονιστική επιτροπή επειδή έβλεπαν την απροκαλύπτη ολιγωρία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας), ανέπτυξαν ένα μαζικό κίνημα, που έβαλε τα δυο πόδια σ' ένα παπούτσι και στον ίδιο και στους γραφειοκράτες συνδικαλιστές. Είχαν ήδη νιώσει στο πετσί τους τη «στοργική» αντιμετώπιση των αναγκών των σχολείων από τους δημοτικούς άρχοντες και δεν ήθελαν περαιτέρω επιβεβαίωση, βάζοντας στην καρμανιόλα τη λειτουργία του δημόσιου σχολείου, τις εργασιακές τους σχέσεις και τους μισθούς τους. Γι' αυτό φώναξαν σ' όλους τους τόνους ότι η «αποκέντρωση είναι μια απάτη» και ότι μεταφέρει τα βάρη στην πλάτη του λαού, μέσω της καθιέρωσης ανταποδοτικών τελών από τους καταχρεωμένους Δήμους, ενώ απαλλάσσει το κράτος από τις υποχρεώσεις του έναντι της εργαζόμενης κοινωνίας.

Έτσι, οι νόμοι της «αποκέντρωσης» (2218 και 2240), που ψηφίστηκαν τότε, έμειναν στα χαρτιά όσον αφορά στην εκπαίδευση. Πάντα υπάρχει, όμως, ο κίνδυνος της ενεργοποίησής τους, αφού η «αποκέντρωση» παραμένει διακαής πόθος του ΠΑΣΟΚ.

Φουλ οι μηχανές για τη συρρίκνωση της εκπαίδευσης

Στα όπλα για την «εκπαιδευτική μεταρρύθμιση» κάλεσε η Άννα Διαμαντοπούλου δημαρχαίους, δημοτικές αρχές, περιφερειάρχες, διορισμένους περιφερειακούς διευθυντές εκπαίδευσης και λοιπούς υπηρεσιακούς παρατρεχάμενους. Όλους αυτούς τους κάλεσε σε «συνάντηση εργασίας» στις 28 του Φλεβάρη για να περάσει κυρίως το μήνυμά της αποφασιστικής και ανυποχώρητης στάσης του υπουργείου στις συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολικών μονάδων και να κόψει την όρεξη σε κάθε πιθανή αντίσταση κάποιων δημοτικών αρχόντων, που δεν τολμούν να κάνουν το χατίρι του υπουργείου είτε γιατί δέχονται ασφυκτικές πιέσεις από τους δημότες τους (καθημερινά πληθαίνουν οι διαμαρτυρίες για τις καταργήσεις σχολικών μονάδων), είτε γιατί αισθάνονται ότι οι περιοχές τους θα μαραζώσουν.

Στη συνάντηση ανακοινώθηκε ότι μέσα στο Μάρτιο θα ανακοινωθεί η λίστα των σχολείων που θα καταρτηθούν. Κάνοντας το μαύρο-άσπρο η Διαμαντοπούλου επανέλαβε ότι οι συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολικών μονάδων γίνονται για «παιδαγωγικούς λόγους», γιατί, λέει, έτσι θα δίνεται η δυνατότητα για την εφαρμογή του «ενιαίου αναμορφωμένου προγράμματος»! Η υπουργός Παιδείας έκανε σκόνη το υπ' αριθμόν ένα επιχείρημα προσέλκυσης πελατών της χαϊδεμένης του συστήματος ιδιωτικής εκπαίδευσης και των φροντιστηρίων, ότι παρέχουν εκπαίδευση σε ολιγομελή τμήματα μαθητών!

Τέρμα, λοιπόν, στο σχολείο της γειτονιάς, το οποίο τα παιδιά το προσέγγιζαν σε λίγα λεπτά. Τώρα, θεωρείται «παιδαγωγικό» οι μαθητές να διανύουν μια απόσταση μέχρι 10 χιλιόμετρα καθημερινά! Παιδαγωγικό μέτρο θεωρείται και το γεγονός ένα σχολείο να έχει 631, 700, ή και 530 μαθητές! (τα στοιχεία έδωσε η ΟΛΜΕ, σύμφωνα με τις προτάσεις που έγιναν από τους περιφερειακούς διευθυντές εκπαίδευσης για τις συγχωνεύσεις. Π.χ. 2ο και 5ο Κοζάνης, 1ο και 2ο Πτολεμαΐδας, ΕΠΑΛ Αργυρούπολης με ΕΠΑΛ Ελληνικού).

Η Διαμαντοπούλου ισχυρίζεται, βεβαίως, ότι δεν πρόκειται να αλλάξει ο ανώτατος αριθμός των μαθητών ανά τμήμα (30 για το γυμνάσιο-λύκειο και 25 για το νηπιαγωγείο-δημοτικό). Και μεις τώρα πρέπει να χαρούμε που το μέγεθος αυτό θα γίνει ο κανόνας και που ο δάσκαλος δεν θα 'χει το χρόνο και τη δυνατότητα να αφουγκραστεί τις ανάγκες όλων των μαθητών του, ειδικά στις μικρές τάξεις και ιδιαίτερα στην εποχή που η «προοδευτική», υποτίθεται, εκπαίδευση του 21ου αιώνα αναγνωρίζει τις ανάγκες των μαθητών των προερχόμενων από ευαίσθητες και περιθωριοποιημένες κοινωνικές ομάδες (παιδιά με ειδικές ανάγκες, με μαθησιακές δυσκολίες, αλλοδαπά παιδιά, παλιννοστούντες, ρομά, κ.λπ.).

Αλλά, βεβαίως, η Διαμαντοπούλου έχει το λόγο της που τουφεκίζει την αλήθεια και την πραγματικότητα. Έχει ταχθεί με λύσσα στην υπηρεσία του

κεφαλαίου, τόπιου και ξένου, και θέλει να συρρικνώσει με κάθε τρόπο τη δημόσια εκπαίδευση. Μπορεί να έσκιζε τα ρούχα της στη συνάντηση με τους δημαρχαίους ότι δεν έχει αναλάβει καμιά τέτοια δέσμευση, ως υπουργείο Παιδείας, έναντι του Μνημονίου, η πραγματικότητα όμως τη διαφεύδει.

«Έχει γίνει μεγάλη συζήτηση το τελευταίο διάστημα για το θέμα των συγχωνύσεων. Υπάρχει μια φιλολογία και είναι πάρα πολύ εύκολη. Γιατί γίνονται; "Για το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο", είναι η απάντηση. Δεν υπάρχει καμία αναφορά στο μνημόνιο σε οτιδήποτε που να αφορά συγχωνεύσεις ή επιλογές για θέματα σχολείων ή Πανεπιστημίων. Απολύτως καμία. Αν υπήρχε θα είχε δημοσιευτεί. Δεν έχουμε καμία δέσμευση. Είναι ένας χώρος στον οποίο και η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να παρέμβει, αλλά και το συγκεκριμένο μνημόνιο δεν έχει καμία παρέμβαση, γιατί δεν είναι οικονομικό θέμα», δήλωσε με περισσό θράσος. Είναι, όμως, γνωστό ότι η τρόικα επέβαλε και τη δημιουργία επιτροπής ελέγχου στα της εκπαίδευσης, ώστε η κυβέρνηση να μην ξεφεύγει ούτε κατά κεραία απ' όσες δαπάνες επιτρέπουν οι διεθνείς ληστές και από τις αναδιαρθρώσεις που επιβάλλει το κεφάλαιο.

Στο Μνημόνιο 3 προβλέπεται η λειτουργία από τον Φεβρουάριο του 2011 «Ανεξάρτητης Ειδικής Ομάδας Εκπαιδευτικής Πολιτικής» με στόχο «την αύξηση της αποτελεσματικότητας του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος (πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση) και της αποτελεσματικότερης χρήσης πόρων». Για το λόγο αυτό δε, η «ανεξάρτητη ειδική ομάδα» δημοσιεύει και «αναλυτικό σχέδιο». Υπηρετώντας την κατεύθυνση αυτή, σύμφωνα με τις προτάσεις των αρμόδιων διευθύνσεων εκπαίδευσης, υπολογίζεται ότι θα χαθούν το 25% των σχολείων της Αθήνας και πάνω από 50 σχολεία της Θεσσαλονίκης.

Στην κλίση του Προκρούστη, όμως, μπήκαν και τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων και τα έξοδα για τη μεταφορά των μαθητών. Ενώ η Διαμαντοπούλου παραδέχθηκε ότι το 2009 το κόστος μεταφοράς των μαθητών ήταν 260 εκατομ. ευρώ και ότι χρόνο με το χρόνο αυτό μεγάλωνε, ο υφυπουργός εσωτερικών Ντόλιος, «παιζοντας στο δικό του γήπεδο», ανακοίνωσε ότι υπολογίζεται σε 180 εκατομ. ευρώ ετησίως. Συνεπώς, τόσο θα είναι και το ποσό που θα δοθεί. Αντίστοιχα, το ποσό για τα λειτουργικά έξοδα των σχολικών μονάδων έκανε βουτιά από τα 90 εκατομ. ευρώ στα 30 εκατομ. ευρώ. Είναι βέβαιο, λοιπόν, ότι οι γονείς των μαθητών θα επιβαρυνθούν με επιπλέον έξοδα για τη μεταφορά των παιδιών τους στο σχολείο και η πίτα αυτή θα μεγαλώσει, αφού θα μεγαλώσει και ο αριθμός αυτών που θα υποχρεωθεί να το κάνει, λόγω των δραστησικών συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολικών μονάδων. Άλλωστε, είναι γνωστά και τα προβλήματα που έχουν ήδη δημιουργηθεί σε πάρα πολλές περιοχές της επαρχίας (π.χ. Σάμος, Ικαρία,

Τρίπολη, Αρκαδία, κ.λπ.) επειδή τα τοπικά ΚΤΕΛ σταμάτησαν τη δωρεάν μεταφορά των μαθητών.

Εκτός από τις συγχωνεύσεις-καταργήσεις των σχολικών μονάδων (που ήταν και ο ουσιαστικός λόγος της συνάντησης), η Διαμαντοπούλου έβγαλε στο διαλεχτό της ακροατήριο και τον δεκάριχο του συνολικού σχεδίου της «μεταρρύθμισης», καλώντας το να έχει ενεργό συμμετοχή στο «ανοικτό σχολείο» που ετοιμάζει. Μίλησε για το δημοτικό το να γυμνάσιο που θα είναι «στοχοκεντρικό», δηλαδή δεν θα προσφέρει ολόπλευρη γνώση, αλλά θα έχει «στόχους» (κατά τα πρότυπα των οδηγιών της ΕΕ και του ΟΟΣΑ για τις δεξιότητες του 21ου αιώνα), τους οποίους ο δάσκαλος θα προσεγγίζει με «ευελιξία», διαφοροποιημένα δηλαδή από σχολείο σε σχολείο και από περιοχή σε περιοχή, ανάλογα με τις «δυνατότητες» (η αποθέωση του ταξικού διαχωρισμού και της κατηγοριοποίησης των σχολείων).

Είπε τις διάφορες φρανταχτερές φανφάρες για το ψηφιακό σχολείο, όταν στα σχολεία υπάρχουν ελάχιστοι και παμπάλαιοι ηλεκτρονικοί υπολογιστές και κάλεσε τις «τοπικές κοινωνίες» να συνεργαστούν στη διαμόρφωση μέτρων των αναλυτικών προγραμμάτων, ώστε να διαμορφώνονται οι απασχολήσιμοι και ανάλογα με τις ανάγκες της τοπικής αγοράς εργασίας. Έκανε αναφορά στην περιβόητη επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, όταν δρομολογείται ήδη η κατάργηση των Διδασκαλείων (η γνωστή Μαράσλειος) και έκανε ειδική αναφορά στο «νέο Γενικό Λύκειο» και στο ξεπάτωμα που ετοιμάζει για το δημόσιο Πανεπιστήμιο, δίνοντας έμφαση στο «διαφοροποιημένο» χαρακτήρα που θα έχουν τα περιφερειακά Πανεπιστήμια.

Όσον αφορά στο «νέο Λύκειο», περιέγραψε ένα σχολείο της απόλυτης εξειδίκευσης, υποταγμένο στην αγορά και στο μαραθώνιο των εξετάσεων για την εισαγωγή στο Πανεπιστήμιο (πάει περίπατο ο περίφημος «αυτόνομος χαρακτήρας» του Λυκείου). Συγκεκριμένα δήλωσε: «Αλλάζει όλη η λογική του σχολείου. Δεν ετοιμάζουμε απλά τα παιδιά για τις εξετάσεις. Έχουμε μικρό αριθμό βασικών μαθημάτων. Στα υπόλοιπα μαθήματα θα γίνονται κοινές εργασίες οι οποίες θα αξιολογούνται. Αλλάζει η λογική με την οποία αξιολογούνται οι μαθητές. Οι εξετάσεις θα γίνονται πια σε εθνικό επίπεδο, σε μικρό αριθμό μαθημάτων, με πολύ διαφορετική ύλη και με στάθμιση από τις Σχολές».

Τέλος, η Διαμαντοπούλου ζήτησε τη συμμετοχή των δημαρχαίων στα προγράμματα πολιτισμού, κυκλοφοριακής αγωγής, περιβαλλοντικά προγράμματα και τα λοιπά «καινοτόμα» προγράμματα, μπάζοντας ουσιαστικά τις επιχειρήσεις και τους λοιπούς «ευαίσθητους» περί τα θέματα αυτά τοπικούς παράγοντες κάθε είδους, στη δημόσια εκπαίδευση.

Γιούλα Γκεσούλη

Ποιοι είναι οι «στασιαστές»;

Τελικά, ποιοι είναι αυτοί που αντιπνέονται στον πανίσχυρο μέχρι πρότινος συνταγματάρχη Καντάφι; Η... Αλ-Κάιντα όπως δηλώνει ο ίδιος; Τσιράκια των Αμερικάνων; Πρώην δικό του; Το τοπίο είναι σχετικά θολό, πέρα από τα ονόματα που ήδη γνωρίζουμε ως «επικεφαλής των εξεγερμένων».

Ο ένας είναι ο πρώην υπουργός Δικαιοσύνης, Μουσταφά Αμπντέλ Τζαλίλ, που ανακοίνωσε μάλιστα το σχηματισμό «μεταβατικής κυβέρνησης» από την εξεγε-

μένη Βεγγάζη. Ο άλλος είναι ο πρώην υπουργός Εσωτερικών, Αμπντέλ Φατάχ Γιουνές Αλ Αμπντί, που όπως ο πρώτος παραιτήθηκε λίγο μετά το ξέσπασμα των διαδηλώσεων. Σύμφωνα με το BBC (1/3/11) «μια από τις πιο δυσκολοξεδιάλυτες όψεις στην κρίση της Λιβύης, είναι αυτή της αντιπολίτευσης στο καθεστώς Καντάφι». Το πρακτορείο επισημαίνει ότι, εκτός από τους διαδηλωτές (που τους αποκαλεί «άμορφη μάζα») που ζητούν ελευθερία, είναι εξαιρετικά δύσκολο να εντο-

πίσει κανείς οργανώσεις ή ιδεολογίες πίσω από τους εξε-

γερμένους. Ούτε για τον φερόμενο ως ηγέτη των «στα-

σιαστών», τον πρώην υπουργό Δικαιοσύνης, δεν είναι σίγουρο το BBC «πόσο πραγματικός είναι ο ρόλος του» στην εξέγερση. Το πρακτορείο Canadian Press (28/2/11) αν και παραδέχεται το γεγονός ότι μέρος του στρατού πήγε με τους εξεγερμένους (πράγμα που κανείς δεν αμφισβητεί), ωστόσο σημειώνει ότι «έχουν λίγα πυρομαχικά, ο εξοπλισμός τους είναι παλιός και απαρχαιωμένος και οι μαχητές φτωχά εκπαιδευμένοι». Το πρακτορείο επισημαίνει ότι «ακόμα κι αν διαθέτουν τακς, στρατιωτικές βόμβες και αεροδρόμια στην ανατολική Λιβύη, οι αντάρτες αντιμετωπίζουν ακόμα αρκετές προκλήσεις πριν κάνουν μια πραγματική κίνηση να μετακινηθούν προς το προπύργιο του Μουαμάρ Καντάφι, την Τρίπολη, εκατοστάδες μίλια μακριά προς τα δυτικά».

Για την ώρα, οι ηγέτες της εξέγερσης προσπαθούν –σύμφωνα με το Canadian Press– να ενοποιήσουν τις δυνάμεις που αποτελούνται από τμήματα του στρατού και πάνω από 5.000 εθελοντές. Περιγράφοντας το «αρχηγείο των ανταρτών» στη Βεγγάζη, το Αλ Τζαζίρα (27/2) αναφέρει: «Στην επόμενη πόρτα στέκεται το δικαστικό μέγαρο της Βεγγάζης. Το εξωτερικό του παραμένει καλυμμένο με γκράφιτι αλλά συγκριτικά άθικτο. Αυτό είναι το νέο αρχηγείο και το κέντρο της λιβυκής αντιπολίτευσης. Μια βδομάδα μετά την πτώση της πόλης στα χέρια των διαδηλωτών, μετά από αιματηρή μάχη με την τοπική στρατιωτική φρουρά, τώρα φέρει οργανωμένη πολιτική ομάδα ασφαλείας στην κε-

ντρική είσοδο, μια κουζίνα και ένα Ιντερνετ καφέ, όπου ο Αχμέντ Σάναλα και μια μικρή ομάδα από κομπιουτεράδες ακουμπούν τα λάπτοπ».

Οι Αμερικάνοι έχουν αρχίσει τη διαβρωτική δουλειά. Όπως δήλωσε ο εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, στην ημερήσια ενημέρωση των δημοσιογράφων την περασμένη Δευτέρα (28/2), ο αμερικάνος πρεσβευτής στη Λιβύη έχει αρχίσει επαφές με άτομα μέσα από την αντιπολίτευση «για να καταλάβει τι συμβαίνει στο έδαφος και να εντοπίσει τις ανάγκες και τις ανησυχίες που ίσως έχουν». Για την ώρα, όμως, κανείς δεν έχει τον έλεγχο αυτών που πολεμούν τον Καντάφι. Ας έχουμε υπόψη μας ότι στη χώρα κυριαρχούν οι διάφορες φυλές κι ότι δεν λειτουργούν κόμματα εδώ και δεκαετίες. Αυτό κάνει ακόμα πιο δύσκολο τον έλεγχο της «άμορφης μάζας» (όπως αποκαλούν τους εξεγερμένους τα αστικά ΜΜΕ). Μιας «μάζας» που δεν φαίνεται να συναινεί σε ξένη επέμβαση, όπως φαίνεται και από το τεράστιο πανό που αναρτήθηκε σε κτίριο της Βεγγάζης: «Οχι ξένη επέμβαση – Ο λιβυκός λαός μπορεί να τα καταφέρει μόνος του» (βλ. φωτογραφία). Μιας «μάζας» όμως που δεν έχει καταφέρει –ούτε ήταν δυνατόν υπό τις παρούσες συνθήκες– να οργανωθεί ανεξάρτητα από τους καταπιεστές της που τώρα ανακάλυψαν ότι θα λύσουν τις διαφορές τους με τον δικτάτορα Καντάφι. Γιατί οι πρώην υπουργοί και διάφοροι στρατιωτικοί που πλασάρονται σαν «ηγέτες», επί δεκαετίες το καθεστώς Καντάφι υπηρετούσαν...

Φοβού τους... «προστάτες της εξέγερσης»!

Λίγοι ίσως θα θυμούνται ότι ήταν η υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, Κοντολιζα Ράις, που επισκέφτηκε τη «σοσιαλιστική Τζαμαχίρια», το Σεπτέμβριο του 2008, επισφραγίζοντας το «ειδύλλιο» μεταξύ ΗΠΑ και Λιβύης, ενώ ήταν ο ίδιος ο «αντιμπεριαλιστής» συνταγματάρχης Καντάφι που δήλωνε «θαυμαστής» της Κοντολιζας, γιατί είχε, λέει, αφρικανική καταγωγή. Τώρα, η Χίλαρι Κλίντον εκτοξεύει μύδρους κατά του λιβυού ηγέτη, ανοίγοντας το παράθυρο για επικείμενη στρατιωτική δράση για την ανατροπή του, αν και για την ώρα αυτό το ενδεχόμενο φαίνεται κάπως μακρινό, αφού οι Αμερικάνοι δεν τολμούν να χτυπήσουν μια χώρα στην οποία ούτε οι αντικαθεστωτικοί δεν θέλουν την ανάμιξή τους.

Η περιβόητη «ζώνη απα-

γόρευσης πτήσεων» δεν μπορεί να «περπατήσει», αφού αντιδρούν Ρωσία, Κίνα και Γαλλία, για τους δικούς τους λόγους βέβαια, αφού αν επιβληθεί μια τέτοια ζώνη θα σημαίνει ταυτόχρονα βομβαρδισμό της αντιαεροπορικής άμυνας του Καντάφι, όπως επεσήμανε και ο υπουργός Πολέμου των

ΗΠΑ, Ρόμπερτ Γκέιτς. Πράγμα που μπορεί να σημαίνει ταυτόχρονα την ενίσχυση της θέσης των Αμερικάνων σε μια χώρα με στενές εμπορικές σχέσεις με την ΕΕ (το 45-50% των εισαγωγών της Λιβύης γίνεται από τις χώρες της ΕΕ, στις οποίες κατευθύνεται και το 75-80% των εξαγωγών).

Από τη μεριά τους οι αντικαθεστωτικοί δηλώνουν αντίθετοι σε μια ξένη επέμβαση, χωρίς την εξουσιοδότηση του ΟΗΕ. Ο εκπρόσωπός τους, ένας δικηγόρος που δηλώνει υπερασπιστής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ο Αμπντέλ-Χαφίντ Γκόγκα, σε συνέντευξη Τύπου που έδωσε τη Δευτέρα στη Βεγγάζη, απέκλεισε το ενδεχόμενο συναίνεσης σε ξένη επέμβαση. Στη συνέχεια και ύστερα από τις αντεπιθέσεις των πραιτοριανών του Καντάφι, ο Γκόγκα ζήτησε αεροπορικές επιθέσεις των δυνάμεων του

ΟΗΕ κατά των μισθοφόρων που χρησιμοποιεί ο Καντάφι, όχι όμως και την παρουσία ξένων στρατευμάτων στη χώρα, λέγοντας ότι άλλο πράγμα οι «στρατηγικές» επιθέσεις κι άλλο η εισβολή ξένων στρατευμάτων.

Επομένως οι Αμερικάνοι και οι Ευρωπαίοι για την ώρα αρκούνται στο να παίζουν τους «προστάτες» του λιβυκού λαού και των δεκάδων χιλιάδων προσφύγων, ψάχνοντας όμως την κατάλληλη ευκαιρία για μια πιο ενεργή επέμβαση. Ηδη, δύο αμερικάνικα πολεμικά πλοία (με πάνω από 2.000 πεζοναύτες) πέρασαν το Σουέζ και κατευθύνονται στην περιοχή.

ΥΓ: Σαν ανέκδοτο ακούγεται ότι τη ζώνη απαγόρευσης πτήσεων θα την επιβάλλει ο Αραβικός Σύνδεσμος μαζί με την Αφρικανική Ένωση. Αυτό το δήλωσε ο πρόεδρος του Αραβικού Συνδέσμου, που δήλωσε ότι αν συνεχιστούν οι συγκρούσεις ο Αραβικός Σύνδεσμος δεν θα μπορεί να κάθεται με σταυρωμένα τα χέρια. Ομως, αυτό θα σήμαινε αεροπορικές επιθέσεις και ένοπλη σύγκρουση με το καθεστώς Καντάφι, που κανείς από το εξωτερικό δε μπορεί να ρισκάρει να το κάνει, γι' αυτό και ο Αραβικός Σύνδεσμος φρόντισε να αναβάλει για το Μάη την προγραμματισμένη συνάντηση που θα γινόταν στο Ιράκ στα τέλη του μήνα...

Τρομοκρατικό μήνυμα στους μαθητές

Τις τελευταίες ημέρες, ενόψει του σαρωτικού εκπαιδευτικού Καλλικράτη, πύκνωσαν οι διαμαρτυρίες μαθητών, γονιών, δημοτών, ενάντια στην πολιτική που θέλει τη δημόσια εκπαίδευση να πετσοκόβεται στην κλίση του Προκρούστη. Φανερά ενοχλημένη η Διαμαντοπούλου, που βλέπει να μπαίνουν εμπόδια στα σχέδια υπουργείου Παιδείας-κυβέρνησης-τροίκας, στην τρομοκρατικό μήνυμα στους μαθητές κυρίως, με την αναπλήρωση των χαμένων ωρών: «Να διαμαρτυρηθούμε στον υπουργό, στην πολιτική και υπηρεσιακή ηγεσία - αλλά να μην κλείνουμε τα σχολεία. Δεν είναι δυνατό. Είδαμε τις τελευταίες είκοσι μέρες, σε όλη την Ελλάδα, να παίρνουν τα παιδιά από το μάθημα και να τα βγάζουν στους δρόμους ή Δημοτικά Συμβούλια να κλείνουν σχολεία.

Με συγχωρείτε, αλλά έχουμε όλοι μας ευθύνη. Πώς θα αναπληρωθεί το μάθημα που δεν θα κάνει αυτό το παιδί; Γι' αυτό και έχω ζητήσει από τους Περιφερειακούς Διευθυντές, να υπάρξουν προτάσεις, για αναπλήρωση των μαθημάτων, για κάθε αιτία που τα παιδιά δεν κάνουν μάθημα, για άλλους λόγους, εκτός από αυτούς που ορίζονται από τις επίσημες αργίες». Μάλιστα! Η Διαμαντοπούλου ανησυχεί για τις «χαμένες διδακτικές ώρες», όταν έχουν ήδη υπάρξει τέτοιες εκατοντάδες από τα χιλιάδες κενά σε εκπαιδευτικούς, λόγω των διορισμών με το σταγονόμετρο, όταν έχουν κλείσει οι ειδικές τάξεις, τα τμήματα ένταξης, όταν έχουν καταργηθεί ουσιαστικά η πρόσθετη διδακτική στήριξη, τα αθλητικά σχολεία, κ.λπ.

Επιθανάτιος ρόγχος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5
να ανάλογη με αυτή των δύο άλλων δικτατόρων, που έπεσαν σε Τυνησία και Αίγυπτο. Όπως φαίνεται, θα προσπαθήσει να κρατηθεί στην εξουσία διά πυρός και σιδήρου, ακόμα κι αν έχει απομονωθεί απ' όλους (η Λιβύη αποπέμφθηκε τόσο από τον Αραβικό Σύνδεσμο όσο και

από το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, ενώ το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ αποφάσισε κυρώσεις). Γι' αυτό και ο Καντάφι θυμήθηκε την «αντιμπεριαλιστική» ρητορική του, κατηγορώντας ταυτόχρονα και την... Αλ-Κάιντα ότι βρίσκεται πίσω από την εξέγερση του λαού του!

Πρόκληση και φράγκα

Σε φιάστα του «Ελληνικού Δικτύου για την Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη» πήρε μέρος και μίλησε η υπουργός Εργασίας Λ. Κατσέλη, όπου «με την ομιλία της απηύθυνε πρόσκληση – κάλεσμα προς όλα τα μέλη του Ελληνικού Δικτύου για την Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη προκειμένου να αντιμετωπιστούν το διαρκώς αξιόνομο πρόβλημα της παιδικής φτώχειας και οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι άνεργοι νέοι, καθώς και τα άτομα από εύλατες κοινωνικές ομάδες, που δεν μπορούν να βρουν δουλειά λόγω της οικονομικής ύφεσης».

Εν προκειμένω έχουμε την πρόκληση. Οι καπιταλιστές που πετάνε εργάτες στο δρόμο και πρόκειται για σκουπίδια, που πετσοκόβουν τα μεροκάματα και εφαρμόζουν μεσαιωνικές εργασιακές σχέσεις,

καλούνται να δείξουν κοινωνική ευαισθησία. Δεν πρόκειται, όμως, μόνο για την πρόκληση προς τους εργαζόμενους. Το δελτίο Τύπου του υπουργείου μας υπενθυμίζει ότι το υπουργείο «και το Ελληνικό Δίκτυο για την Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη, έχοντας ήδη υπογράψει Σύμφωνα Συνεργασίας με σκοπό την ανάπτυξη δράσεων που θα έχουν ως στόχο α) την καταπολέμηση της παιδικής φτώχειας, β) την προετοιμασία, υποστήριξη και διευκόλυνση των νέων, ηλικίας μέχρι 35 ετών, για την αποτελεσματικότερη ένταξη τους στην αγορά εργασίας, προχώρησαν σήμερα στη δημοσιοποίηση της Διακήρυξης που συνδέονται με τους παραπάνω στόχους». Πόσα φράγκα έχει τσεπώσει μέχρι στιγμής το εν λόγω μαζικό των καπιταλιστών;

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Αναδημοσιεύουμε ένα κείμενο της Νίνιας Γεωργιάδου (με αναπόφευκτες περικοπές για να χωρέσει στη στήλη) γιατί τα λέει όλα:

Αν ένας σεισμός κρατούσε τριακόσιους ανθρώπους εγκλωβισμένους σε ερείπια, αναγκαία και ανθρωπιά η ΕΜΑΚ με εδελοντές διασώστες θα ήταν από την πρώτη στιγμή παρόντες στην προσπάθεια για απεγκλωβισμό. Αν εκατό ναυαγοί πάλευαν μεσοπέλαγα για τη ζωή τους, ενάειρες και θαλάσσιες δυνάμεις, αναγκαία και ανθρωπιά, θα είχαν σπεύσει για τη διάσωσή τους. Αν δέκα εκδρομείς αποκλείονταν από χιονοπτώσεις, οι κατάλληλες δυνάμεις, σωστά και ανθρωπιά, θα βρισκόντουσαν σε συναγερμό. Αν έστω και ένας ορειβάτης εγκλωβιζόταν σε χαράδρα, θα ενεργοποιούσε άμεσα τα ανθρωπιά αντανάκλαστα για εντοπισμό και διάσωση. Και μαζί με τους διασώστες θα απογειώνονταν τα δορυβόδη ελικόπτερα των τηλεοπτικών ανταποκρίσεων, θα εξορμούσαν τα κομβία των τηλεοπτικών βαν, θα φορούσαν τα ζεστά σκουφιά τους οι ανταποκριτές και θα έσπευδαν όλοι μαζί στον τόπο του δράματος, με μικρόφωνα στα ματούκια για να μεταδώσουν –όχι απαραίτητα, βρε αδερφέ, τη διάσωση– την έτσι κι αλλιώς όμως δεσμητική είδηση. Και το πανελλήνιο, με κομμένη ανάσα, μέσα από έκτατα δελτία, «επικίνδυνα» πλάνα και την παλλόμενη φωνή των ανταποκριτών θα πληροφορούνταν κάθε πέντε λεπτά την εξέλιξη των επιχειρήσεων.

Αν τριακόσιοι μετανάστες απεργοί πείνας χαροπαλεύουν σήμερα στην καρδιά της Αθήνας –όπου για τη διάσωσή τους περιπέτουν ειδικές δυνάμεις, εδελοντές, ελικόπτερα, κομβία βαν και ζεστά σκουφιά– τους κυκλώνει η κυνική καταδική μιας ανάληψης πολιτείας, η εκκωφαντική σιωπή μιας κατευθυνόμενης ειδησεογραφίας, η παγερή αποκρίσια μιας εκκλησίας και σύμπαντος του ποιμνίου της που «αγαπά τον πλησίον σαν τον εαυτό του» και προσεύχεται περί σωτηρίας των ψυχών ημών, η εκδικητική προσμονή των περιοικούντων φασιστοειδών, η γελοιοποίηση μιας υπουργού περί «έλλειψης κολλούρας» και η πρόστυχη δήλωση ενός υπουργού «οι τριακόσιοι είναι βόμβα για τη δημόσια υγεία». Αυτό συμβαίνουν στην Ελλάδα των δέκα τουλάχιστον εκατομμυρίων απόδημων Ελλήνων στις τέσσερις γωνίες της γης, όπου –το ξανάπαμε– περιθωριοποιημένοι και αποδιοπομπαίοι, πλύναμε σχεδόν όλα τα άπλυτα πιάτα της αμερικάνικης γαστριμαργίας. Στιγματισμένοι ως υποψήφιοι εγκληματίες, βάψαμε όλες τις κρεμαστές γέφυρες της αμερικάνικης επικράτειας, θρηνηστές εκατοντάδες νεκρούς και ανάπηρους. Λυμένοι σε στρατόπεδα μεταναστών, απολυμνάμε όλους τους δημόσιους απόπατους στη γκαστερμπάιτερ θητεια μας. Μπουζουριασμένοι στα βάθη της γης, χάσαμε πολύ κόσμο μέσα στα πιτς των βελγικών ορυχείων, από πνευμονοκονίαση ή καταπλάκωση. Ντυθήκαμε απελπισμένες νύφες σε υπερπόντια προζενιά από ρετουσαρισμένες φωτογραφίες. Επιβιώσαμε στο μεγάλο πόλεμο σε στρατόπεδα προσφύγων. Στείλαμε στην Τασκένδη τα παιδιά μας για να γλιτώσουν τον αφανισμό κι όταν επέστρεψαν δεν γνώρισαν πατρίδα. Σουλατάρουμε όλη την Ευρώπη ως εξόριστοι ή γιαντζι αντιστασιακοί και συνεχίζουμε –σήμερα με μεγάλη ένταση– να αποχαιρετούμε στα λιμάνια το νέο κύμα μετανάστευσης, στην πουλημένη πια Ελλάδα του ΔΝΤ.

Και όταν από χώρα φυγής των παιδιών μας, γίναμε και χώρα «υποδοχής» κυνηγημένων και απελπισμένων που τρέχουν να γλιτώσουν από φτώχεια, πείνα, πόλεμο, δικτατορίες, διάσπαρτα ναρκοπέδια (όλες τις αιτίες που έχω να εμιά στα αμπάρια του Μεγάλη Ελλάδα και Πατρίς για δεκαετίες και μας αποβίβαζαν στον υπερπόντιο παράδεισο με απονικτικούς ψεκασμούς ψειρόσκονης) δείξαμε τα μούτρα μας και το ανύπαρκτο ιστορικό μας φιλότιμο. Ανεχτήκαμε με μορφασμούς απέχθειας όσους χρειαζόμασταν στις φράουλες της Μανωλάδας με ένα ευρύ μεροκάματο, στην εξαναγκαστική πορνεία με ιδιγενείς νταβατζήδες, στα υπόγεια χωρίς εξαερισμό ραφτάδικα, στη φτηνή, ανασφάλιστη οικοδομή.

Κι από πίσω ξαμολήσαμε μια ολόκληρη Καμόρα, που ζει και βασιλεύει πουλώντας ελπίδα στους απελπισμένους, ακριβοπληρωμένες αιτήσεις ασύλου, ψεύτικες κάρτες, διασπάθιση πόρων, κάτι κουφές ΜΚΟ που στήνουν συνέδρια σε πολυτελή ξενοδοχεία. Νταβατζιλίκι και δουλεμπόριο. Και παρὰ πω ξαμολήσαμε τους θεματοφύλακες της φυλετικής καθαρότητας, κάτι αφριζόντα σκυλιά που συνήθως παρασιτώζωσαν μέσα σε αρχαιολαγνεία. Κι επειδή τα περί ιστορικού φιλότιμου μπορεί να μοιάζουν πολύ ηθιολογικά για μια εποχή που κυριαρχεί «το νόμιμον και ηθικόν» της υψηλόβαθμης ρεμούλας και του οργανωμένου εμπαιγμού, να πούμε ότι ποτέ και πούθενά ο μετανάστης δεν ήταν αιτία διόγκωσης της ανεργίας και της εκμετάλλευσης. Ήταν ο πιο υγιής αποδέκτης της. Σε μια Ελλάδα που ο παραγωγικός ιστός έχει μηδενιστεί, οι κρατικοδίπλοι βιομήχανοι τα παίρνουν για να τα κάνουν καταθέσεις στην Ελβετία ή επενδύσεις με φτηνό κόστος εκτός συνόρων και ο δημόσιος πλούτος «εξυγιανείται», δηλαδή ξεπουλιέται προκλητικά, ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ.

Κι επειδή ακόμα κι αυτό μπορεί να είναι δυσνόητο στην εποχή του κοινωνικού ευνοχισμού και του πολιτικού αναφραθητισμού, να πούμε ότι αν οι μετανάστες νομιμοποιούνταν, δεν θα υπήρχε «ο αδέμιτος» τάχα ανταγωνισμός του κλάδου εργατικού κόστους. Όμως γι αυτό φρόντισαν από άλλο δρόμο. Καταργώντας κάθε εργασιακή αξιοπρέπεια, συντρίβοντας κάθε έννοια συλλογικής σύμβασης και σοδομώντας τα στοιχειώδη δικαιώματα ενός αιώνα, ΜΑΣ ΕΚΑΝΑΝ ΟΛΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ.

Επειδή η ζωή των τριακοσίων απεργών πείνας βρίσκεται πια σε σοβαρό κίνδυνο, όλοι οι φορείς, σωματεία, σύλλογοι, μαθητικές κοινότητες και σπάσουμε τον κύκλο της σιωπής, πνίγοντας τον κυνισμό και την αναληψία της πολιτείας σε χιλιάδες διαμαρτυρίες. Τέλος, σύντροφε Λοβέρδο, η μόνη νόσος που μπορούν να μας μεταδώσουν οι τριακόσιοι μετανάστες απεργοί πείνας είναι ο αγώνας για αξιοπρέπεια. Ανέναντι σ' αυτή την πιθανή «επιδημία» δεν υπάρχει ούτε εμβόλιο ούτε ανοσία.

Για την αντιγραφή: Κοκκινোসκουφίτσα

Μια ωραία κομπάνα

Όταν θέλεις να καλύψεις ένα διοικητικό σκάνδαλο κάνεις μια ΕΔΕ κι όταν θέλεις να καλύψεις ένα οικονομικό σκάνδαλο ζητάς μια εισαγγελική έρευνα. Το ίδιο έγινε από τον προϊστάμενο της εισαγγελίας εφετών, μετά τα δημοσιεύματα και την ερώτηση Κουβελή για παιχνίδι με τις μετοχές της ΕΤΕ και της Alpha Bank, στο διάστημα που οι διοικήσεις των δυο τραπεζών διαπραγματεύονταν πάνω στην πρόταση της Εθνικής για συγχώνευση, μέσω απορρόφησης της Alpha Bank.

Ο φάκελος της εισαγγελικής έρευνας θα πάει στο αρχείο, αφού για να βρεθούν στοιχεία θα πρέπει να ζητηθεί η συνδρομή και των εποπτικών αρχών της Wall Street. Γιατί το παιχνίδι έγινε μεταξύ Αθήνας και Νέας Υόρκης. Και βέβαια, οι αμερικάνικες εποπτικές αρχές, δεν δείχνουν καμιά όρεξη να ασχοληθούν με αιτήματα εισαγγελέων μιας μπανανίας. Θέλουν να κρατούν το παιχνίδι αποκλειστικά στα δικά τους χέρια.

Ας δούμε πώς έχει η ιστορία. Οι διοικήσεις των δυο τραπεζών άρχισαν διαπραγματεύσεις στις 18 Γενάρη, τις οποίες κράτησαν απόρρητες. Οι διαπραγματεύσεις αυτές κράτησαν περίπου ένα μήνα. Όταν τουλάχιστον καμιά πενηνταριά τραπεζικά στελέχη (τα μέλη του ΔΣ και τα στελέχη που ετοίμαζαν στοιχεία και εισηγήσεις), συν τα στελέχη των συμβούλων που χρησιμοποιούσαν οι δυο τράπεζες (Morgan Stanley και Bank of America/M. Lynch για την Εθνική και JP Morgan-Citigroup για την Alpha) γνωρίζουν ότι γί-

νεται μια τέτοια διαπραγμάτευση, είναι δυνατόν να μη προσπαθήσουν να στήσουν χρηματιστηριακά παιχνίδια; Τι θα τους κρατήσει; Οι... αρχές τους;

Ιδού, λοιπόν, τα στοιχεία. Στη διάρκεια αυτού του μήνα των «απόρρητων» διαπραγματεύσεων, η μετοχή της Alpha Bank αυξήθηκε κατά 33% και της Εθνικής κατά 18%! Φυσικά, όλοι θα προσπαθήσουν να μας πείσουν ότι αυτό έγινε σαν αποτέλεσμα του συνήθους χρηματιστηριακού παιχνιδιού και δεν ήταν οργανωμένη σπέκουλα από ανθρώπους που ήξεραν.

Όταν κατέστη σίγουρο ότι υπάρχει διαρροή, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς στην Αθήνα αποφάσισε την αναστολή διαπραγμάτευσης των δυο μετοχών, λίγες ώρες πριν το κλείσιμο της συνεδρίασης της 18ης Φλεβάρη στην Αθήνα και ζήτησε εξηγήσεις από τις διοικήσεις των δυο τραπεζών. Η Εθνική απάντησε, πριν το κλείσιμο του χρηματιστηρίου, δημοσιοποιώντας την πρότασή της. Η Alpha Bank απάντησε μετά το κλείσιμο της Αθήνας και ενώ είχε αρχίσει η διαπραγμάτευση των ADR (πιστοποιητικά κατάθεσης μετοχών) των δυο τραπεζών στη Wall Street. Εκεί, άλλαξαν χέρια 90,7 εκατ. ADR της Εθνικής και περισσότερα από 85.000 ADR της Alpha. Οι συναλλαγές της Alpha ήταν μεν ιδιαίτερα αυξημένες σε σχέση με τα συνήθη επίπεδά τους, όμως ο όγκος τους ήταν χαμηλός. Αντίθετα, οι συναλλαγές των ADR της Εθνικής έσπασαν κάθε ρεκόρ. Ο όγκος τους αντιστοιχούσε σε περίπου 22 εκατ. μετοχές της τράπεζας! Τελικά, στη συγκεκριμένη συνεδρίαση τα

ADR της Alpha σημείωσαν άνοδο 21,38% και της Εθνικής 6,76%.

Αυτοί που φούσκωσαν τις μετοχές, στη συνέχεια είχαν τη δυνατότητα να τις ξεφορτωθούν, αφού γνώριζαν ότι οι διαπραγματεύσεις ανάμεσα στις δυο τράπεζες ναυάγησαν. Εστω και για λίγες ώρες να ξέρεis αυτή την πληροφορία, μπορείς να ξεφορτωθείς σε υψηλή τιμή τα «χαρτιά» σου και να παρακολουθείς μετά γελώντας το ξεφούσκωμα των τιμών, που ακολουθεί μετά την επίσημη αναγγελία του ναυάγιου των διαπραγματεύσεων.

Τι να βρει ο εισαγγελέας; Θα πρέπει να απευθυνθεί στις αμερικάνικες εποπτικές αρχές, για να του πουν αν πελάτες των τεσσάρων οίκων-συμβούλων των δυο ελληνικών τραπεζών έκαναν μεγάλες συναλλαγές στη Wall Street. Όμως, ακόμα και αν οι αμερικάνικες εποπτικές αρχές έδειχναν συνεργάσιμες, είναι βέβαιο πως αυτοί που στήνουν αυτά τα χοντρά παιχνίδια ξέρουν να καλύπτουν τα ίχνη τους. Έχουν πολλές άλλες «πόρτες» για να κάνουν τέτοιες συναλλαγές, ώστε να μην εκτεθούν οι εταιρίες που τους δίνουν τις πληροφορίες. Αυτό είναι πανεύκολο.

Για τελευταίο αφήσαμε το ερώτημα που θέσαμε την προηγούμενη εβδομάδα, το οποίο επαναλαμβάνουμε: Ο Γ. Παπακωνσταντίνου γιατί έσπευσε να βγάλει διθυραμβική ανακοίνωση για το δήθεν κυοφορούμενο deal των δυο τραπεζών, το οποίο τελικά ναυάγησε; Τόσο ακελής είναι; Ή μήπως συμβαίνει κάτι άλλο; Γιατί έμεινε στο απυρόβλητο και από το πολιτικό σύστημα και από τα ΜΜΕ;

Υπουργείο διαφήμισης προϊόντων

Μπορεί ο πληθωρισμός να «τρέχει» με 5%, όμως ο χρυσοχοΐδης με τον Ρόβλια επιμένουν ότι έχουν εξασφαλίσει να είναι «από 6,6% έως 9,36% φθινότερο το καλάθι 15ημέρου τετραμελούς οικογένειας»! («Ο προσεχέστες καταναλωτής μπορεί φέτος να αγοράσει φθηνότερα από πέρυσι», τόνισε ο Ρόβλιας σε ανακοίνωση που εξέδωσε.

Εκαναν, αναφέρει η ανακοίνωση, τιμοληψίες σε τέσσερις αλυσίδες σουπερμάρκετ και βρήκαν πως όλα τα προϊόντα «που αντιπροσωπεύουν ακριβώς το καλάθι της νοικοκυράς, το καλάθι της οικογένειας» έχουν φτηνύνει. Εδωσαν, μάλιστα, στη δημοσιότητα και έναν πίνακα, στον οποίο αναφέρουν ποια ακριβώς προϊόντα φτηνύναν, διαφημίζοντας έτσι τζάμπα τα προϊόντα μιας σειράς καταναλωτικών επιχειρήσεων.

Το «καλάθι» του χρυσοχοΐδη και του Ρόβλια κάθε άλλο παρά καλύπτει τις ανάγκες μιας τετραμελούς οικογένειας. Αρκεί να αναφέρουμε πως το σύνολο του «καλαθιού» τους φτάνει μόλις τα 195,51 ευρώ. Τόσα ξοδεύει σε δυο βδομάδες μια τετραμελής οικογένεια; Μπορούσαμε να καθήσουμε και να δείξουμε αναλυτικά την απάτη, όμως δεν θα σπαταλήσουμε χώρο και χρόνο γι' αυτό. Παραείναι χοντρά το δούλεμα για να το συζητήσουμε.

Νέα βουτιά του λιανεμπορίου

Κατά 19,9% μειώθηκε ο δείκτης όγκου στο λιανικό εμπόριο το Δεκέμβρη του 2010, σε σύγκριση με τον ίδιο μήνα του 2009, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ. Μιλάμε για βουτιά, όχι για κάπνοια ελεγχίμη πτώση. Τα σχολία που γίνονται συνήθως, όταν δημοσιεύονται τέτοια στοιχεία, αφορούν τους εμπόρους και τα λουκέτα που θα μπουν σε μαγαζιά. Σωστό είναι αυτό, όμως εκτός από τους ιδιοκτήτες των μαγαζιών υπάρχουν και οι πελάτες των μαγαζιών.

Είναι φανερό πλέον πως δεν μπορούμε να μιλάμε για «νοικοκύρεμα» και μείωση της κατανάλωσης, αλλά για

υποκατανάλωση. Οι εργαζόμενοι αρχίζουν να στρεφούνται ακόμα και τα στοιχειώδη. Περπατάς στους εμπορικούς δρόμους της Αθήνας Σάββατο μεσημέρι, σε περίοδο εκπτώσεων, και νομίζεις πως είναι Κυριακή. Ψυχή δεν κυκλοφορεί και οι μαγαζάτορες σταλίζουν στην είσοδο. Φυσικά, πέρα από τα λουκέτα, έχουμε και μαζικές απολύσεις εμποροϋπαλλήλων. Όχι μόνο από τα μικρά μαγαζιά, αλλά και από τα μεγάλα. Και βέβαια, η αυθαιρεσία των καπιταλιστών, τα ωρομίσθιο, το κόψιμο των μεροκάματων, η μετατροπή των εργαζόμενων σε λάστιχο, οργιάζουν.

Όπως είναι Μαγαζί γωνία

Όπως είναι γνωστό, η COSMOTE ανακοίνωσε 120 απολύσεις. Εκτός από τις καταγγελίες που έκανε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, καταγγελία εξέδωσε και η «Ένωση Εργαζομένων Καταναλωτών Ελλάδας». Μοιράστηκε από το Γραφείο Τύπου της ΓΣΕΕ. Αρα, πρόκειται για ένα ακόμη «μαγαζί» που έχει στήσει η ΓΣΕΕ ή η ΠΑΣΚΕ ή η ΠΑΣΚΕ με κάποιους άλλους. Εμείς αγνοούσαμε ακόμη και την ύπαρξή του, γιατί είναι η πρώτη φορά που παίρνουμε τέτοιο δελτίο από το Γραφείο Τύπου της ΓΣΕΕ.

Έχει, όμως, ενδιαφέρον το περιεχόμενο της «καταγγελίας». Πρώτα κατηγορεί την COSMOTE, ότι δεν επιδεικνύ-

ει «κανένα ίχνος Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης στην περίοδο της κρίσης, καμία ευαισθησία για τους εργαζόμενους και τις οικογένειές τους!» Κι ύστερα καλεί τους καταναλωτές «να αναθεωρήσουν τη στάση τους και να επδείξουν "ΚΟΚΚΙΝΗ ΚΑΡΤΑ" στην εταιρία COSMOTE για την ανάρμοστη εταιρική συμπεριφορά της απέναντι στους εργαζόμενους της και κατ' επέκταση στους Έλληνες καταναλωτές».

Τους έκαναν τα μούτρα κρέας των Γερμανών της Deutsche Telekom μ' αυτή την «καταγγελία». Το θέμα είναι άλλο. Τι είδους μπίζνες κάνει αυτό το παρακλάδι της ΓΣΕΕ; Πώς χρηματοδοτείται; Από ποιους διοικείται;

1 πρόσληψη για κάθε 7 αποχωρήσεις

Διάλογος Σαχινιδη-Στάη, στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων της NET, στις 24 Φλεβάρη:

«ΕΛ. ΣΤΑΗ: Έχει συζητηθεί να γίνει ένα προς εφτά, ένας μπαίνει εφτά φεύγουν, θα γίνει κι αυτό;

Φ. ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Εάν μέσα από το διάλογο προκύψει ότι αυτός είναι ο δρόμος που πρέπει να ακολουθήσουμε για να πετύχουμε τη μείωση των δαπανών, βεβαίως θα εξεταστεί κι αυτό το ενδεχόμενο».

Ενα-ένα τα ξεφουρνίζουν τα τσιράκια του κεφάλαιου. Σαν να μην τρέχει τίποτα, ο Σαχινιδης προαναγγέλλει (περί αυτού πρόκειται), ότι ο κανόνας μία πρόσληψη για κάθε πέντε αποχωρήσεις στο δημόσιο, θα γίνει 1 προς 7. Σαν να μην τρέχει τίποτα. Το επιβάλλει ο κανόνας της δημοσιονομικής πειθαρχίας και θα το κάνουν. Την ανεργία που φουρντώνει έτσι κι αλλιώς δεν την λογαριάζουν. Δεν λογαριάζουν, όμως, ούτε τις ανάγκες του ίδιου του κρατικού μηχανισμού. Στα κεφάλια τους βασιλεύει ο πιο σκληρός νεοφιλελευθερισμός, που τους οδηγεί στην εξαφάνιση ακόμα κι αυτών των λίγων υπηρεσιών που το κράτος προσφέρει στους εργαζόμενους πολίτες του.

■ Δίκη για την υπόθεση ΣΠΤΦ

Κατασκευασμένοι μάρτυρες

Μας τους διαφημίζουν, χρόνια τώρα, σαν μορφωμένους, έξυπνους, με ιδιαίτερες ικανότητες. Πλην όμως, η πρώτη φορά που ασφαλίτες της Αντιτρομοκρατικής εμφανίστηκαν για να καταθέσουν σε δικαστήριο, απέδειξε ότι και οι ίδιοι και η υπηρεσία τους δεν διαφέρουν σε τίποτα από τα απλά μπατασάκια, που τους γράφουν τις καταθέσεις οι ανώτεροί τους και όταν εμφανίζονται στο δικαστήριο παθαίνουν... κλακάζ.

Οι τρεις ασφαλίτες της Αντιτρομοκρατικής που κατέθεσαν πρώτοι στη δίκη για την υπόθεση της «Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς» έπεσαν σε σωρεία επικριτικά σχόλια ακόμα και από την απολύτως φιλική (προς αυτούς) έδρα. Το πιο χαρακτηριστικό ήταν πως ενώ στις αρχικές τους καταθέσεις ανέφεραν ότι δεν μπορούσαν να διακρίνουν χαρακτηριστικά των ατόμων που

μπαινόβγαίνουν στο σπίτι του Χαλανδρίου, στη συνέχεια πήγαν στον ανακριτή και προέβησαν σε αναγνωρίσεις.

Όταν ρωτήθηκε σχετικά ο πρώτος ασφαλίτης (Γ. Μουρδουκούτας) πώς αναφέρεται σε δυο άτομα, ενώ είχε καταθέσει αρχικά ότι δεν μπορούσε να αναγνωρίσει πρόσωπα, δεν δίστασε ν' απαντήσει με γεμάτο στο στόμα: «Μας είπαν ποιοι είναι από την υπηρεσία!» Ο άλλος ασφαλίτης (Αχ. Σιώκας) έδωσε πιο... σουρεαλιστική απάντηση στο ίδιο ερώτημα: «Πληροφορήθηκα τα ονόματα των ατόμων από τις εφημερίδες και την τηλεόραση!» Όταν ρωτήθηκε πώς γίνεται, ενώ λέει ότι παρακολουθούσε το σπίτι επί 42 ώρες και ότι διαπίστωσε «μεγάλη κινητικότητα», να «αναγνωρίζει» μόνο τρία άτομα, απάντησε λακωνικά και με εμφανή την ταραχή: «Μόνο αυτούς είδα!» Όλος τυχαίως, είδε μόνο αυτούς, τα ονόματα των οποίων πληρο-

φορήθηκε από την τηλεόραση και τις εφημερίδες. Και πάλι όλως τυχαίως, «θυμόταν» τα πρόσωπα εκείνων που τα ονόματά τους διοχετεύθηκαν από την υπηρεσία του στα ΜΜΕ! Ο τρίτος ασφαλίτης (Χ. Ξένος) ήταν πραγματικό περιβόλι, αφού ήταν αυτός που συνέλεξε τα υποτιθέμενα πειστήρια. Όπως κατέθεσε, πήρε κάποιες σακούλες από τα σκουπίδια, τις έφαξε με γυμνά χέρια και μετά τις φόρτωσε στο πορτ μπαγκάζ του αυτοκινήτου, τις πήγε στην υπηρεσία του και τις «χρέωσε» σ' ένα γραφείο!

Όσο για τη... γιάφκα, οι ασφαλίτες κατέθεσαν πως το σπίτι είχε ανοιχτά τα παράθυρα και αναμμένα τα φώτα και μπαϊνόβγαίνε κόσμος, χωρίς να παίρνει μέτρα προφύλαξης. Τέτοια γιάφκα ήταν! Υπάρχει, όμως, το βούλευμα που αναφέρει ότι μπαϊνόβγαίναν χωρίς προφύλαξεις για να παραπλανήσουν την αστυνομία!

■ Πρόταση για αποφυλάκιση της Φαίης Μάγιερ

Ισως, τη στιγμή που διαβάζετε αυτές τις γραμμές, η Φαίη Μάγιερ να έχει αποφυλακιστεί. Ο αρμόδιος εισαγγελέας Πρωτοδικών εισηγήθηκε προς το συμβούλιο να γίνει δεκτή η αίτηση αποφυλάκισής της και να της επιβληθεί ο περιοριστικός όρος της υποχρέωσης εμφάνισης στο αστυνομικό τμήμα. Είναι εξαιρετικά απίθανο να μη γίνει δεκτή η εισήγηση του εισαγγελέα, δεδομένου ότι αρνητική στην προφυλάκιση της Μάγιερ ήταν και η ανακρίτρια της υπόθεσης (κρατάμε, βέβαια, και μια επιφύλαξη, γιατί με την αστυνομική Δικαιοσύνη ποτέ δεν ξέρεις).

Ενας άλλος εισαγγελέας, όμως, εισηγήθηκε την προφυλάκιση της Μάγιερ, με βαρύτατο κατηγορητήριο, και ένα άλλο συμβούλιο αποφάσισε την προφυλάκιση (παρά τη γνώμη της ανακρίτριας). Τι άλλαξε σ' αυτό το τόσο σύντομο χρονικό διάστημα; Τίποτα απολύτως. Η Μάγιερ έπρεπε να πάει, έστω και για λίγο, στη φυλακή για δυο λόγους. Πρώτο, για να δικαιωθεί η Αντιτρομοκρατική, που έστησε όλη αυτή τη βρόμικη σκευωρία σε βάρος της, και δεύτερο για να σταλεί ένα τρομοκρατικό μήνυμα σε όλο τον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο (αλλά και ευρύτερα), ότι μπάτσοι και δικαστές μπορούν να σε τυλίξουν σε μια κόλλα χαρτί και να σε στείλουν στη φυλακή, ενοχοποιώντας ακόμα και τα έντυπα που διαβάξεις.

■ Μια ακόμη σκευωρία

Ενας 23χρονος διαδηλωτής έφερε μαζί του ένα τόξο και τρία βέλη, όταν τον έπιασαν οι μπάτσοι στο Σύνταγμα, κατά τη διάρκεια της απεργιακής πορείας της 23ης Φλεβάρη. Οι μπάτσοι του προσέθεσαν και ένα τσεκούρι και τον παρέπεμψαν με την κατηγορία της «απόπειρας ανθρωποκτονίας με ενδεχόμενο δόλο». Πράξη η οποία ουδέποτε συνέβη. Κανέναν δεν αποπειράθηκε να σκοτώσει, ενώ και το τόξο ήταν ερασιτεχνικό, ψεύτικο, και δεν θα μπορούσε να σκοτώσει.

Ο διαδηλωτής κατήγγειλε ότι το τσεκούρι δεν ήταν δικό του, αλλά του το έβαλαν οι μπάτσοι μετά τη σύλληψή του. Ανακριτής και εισαγγελέας ομόφωνα αποφάσισαν τη μη προφυλάκισή του. Τον άφησαν ελεύθερο με περιοριστικό όρο. Εχοντας υπόψη πώς ενεργούν οι δικαστικές αρχές σε περιπτώσεις σύλληψης διαδηλωτών, μπορούμε να καταλάβουμε ότι έκριναν το κατηγορητήριο εντελώς ανυπόστατο και γι' αυτό δεν τον προφυλάκισαν. Δεν είναι, άλλωστε, η πρώτη φορά που οι μπάτσοι στήνουν τέτοιου τύπου σκευωρία. Ας θυμηθούμε μόνο την περίπτωση του φοιτητή «με τις πυτζάμες», που κατέβηκε να πετάξει τα σκουπίδια και βρέθηκε κατηγορούμενος για «κατοχή εκρηκτικών», για να σωθεί μόνο επειδή ένας φωτορεπόρτερ είδε από μακριά τη σκηνή και με τηλεφακό κατέγραψε καρέ-καρέ τον τρόπο που οι μπάτσοι έβαλαν δίπλα στον ανυποψίαστο φοιτητή μια τσάντα με μολότοφ που δεν ήταν δική του.

■ Ξεφτίλα

Δελτίο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών. Τίτλος: «Συνάντηση του Υπουργού Οικονομικών, Γ. Παπακωνσταντίνου, με εκπροσώπους κόμματος, στο πλαίσιο κατάρτισης του Μεσοπρόθεσμου Σχεδίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής». Παρατήρηση: ο λάθος τόνος, που έκανε τα κόμματα... κόμματους, πέρα από το σουρεαλιστικό του πράγματος, αποκτά και συμβολική σημασία. Διότι ποιους συνάντησε ο Παπακωνσταντίνου; Τον Τσοούκαλη και τον Χατζηρωκράτη της ΔΗΑΡΙ, τον Σκυλακάκη και άλλους τρεις της Ντόρας και τη Τζαβέλα με τον Βοριδή του ΛΑΟΣ. Σύμφωνα με τον κανονισμό της Βουλής, κόμμα είναι μόνο το ΛΑΟΣ. Η Ντόρα και ο Κουβέλης είναι... αποκόμματα. Μπορεί στη Βουλή να μην έχουν δικαιώματα (ως ανεξάρτητοι βουλευτές αναγνωρίζονται τα μέλη τους), όμως ο Παπακωνσταντίνου κάνει μαζί τους «εθνικό διάλογο», ελλείψει άλλων. Και τι διάλογο! Διάρκειας μιάμισης ώρας με κάθε σχήμα, που αν αφαιρέσεις τις τυπικότητες και το σερβίρισμα του καφέ μένει μετά βίας μόλις μια ώρα. Σ' αυτή την ώρα υποτίθεται ότι θα συζητήσουν το «Μεσοπρόθεσμο Σχέδιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής»!

Μια σχετικά ισχυρή κυβέρνηση δεν θα έφτανε σε τέτοιο καραγκιοζιλίκι. Θα έβρισκε έναν τρόπο να ματαιώσει τη διαδικασία, από τη στιγμή που ΝΔ, Περισσός και ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ αρνήθηκαν να πάρουν μέρος. Ομως, μια ζαλισμένη κυβέρνηση προσπαθεί να πιαστεί από τα μαλλιά της σαν τον πνιγμένο. Ο Παπακωνσταντίνου έφτασε να συναντηθεί με δευτεροκλασάτα στελέχη του Κουβέλη, της Ντόρας και του Καρατζαφέρη, για να 'χει να λέει ότι έκανε διάλογο και τον σαμποτάρισαν τα άλλα κόμματα της Βουλής. Τώρα, όμως, αυτό το επιχείρημα δεν πιάνει σε κανέναν. Ούτε καν στον φιλοκυβερνητικό Τύπο.

Ο Λαμπράκης πέθανε, το Λαμπρακιστάν ζει

Στη ζούλα το κράτος πληρώνει τα δάνεια του Μεγάλου Μουσικής προς την Εθνική Τράπεζα, πέρα από την επιχορήγηση που δίνει κάθε χρόνο στο μαγαζί του Λαμπράκη και των φίλων του, που αποτελεί το κόσμημα της ελληνικής μουρζουαζίας. Αυτό αποκαλύφθηκε από διάταξη που η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έκρυψε ανάμεσα στα άρθρα του φορολογικού νομοσχεδίου.

Η διάταξη αναφέρει ότι «το ελληνικό Δημόσιο αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλει εμπρόθεσμα στην Εθνική Τράπεζα το ποσό της εκάστοτε οφειλής σύμφωνα με τους όρους της δανειακής σύμβασης μεταξύ Οργανισμού Μεγάλου Μουσικής Αθηνών (ΟΜΜΑ) και της δανειστριάς τράπεζας. Σύμφωνα με την υπουργική απόφαση 2/48243/2007 παρασχέθηκε εγγύηση του ελληνικού Δημοσίου προς την ΕΤΕ για την κάλυψη δανείου προς τον ΟΜΜΑ ποσού 95 εκατομμυρίων ευρώ για την ολοκλήρωση των κτιριακών εγκαταστάσεων».

Ο παριστάμενος στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή, υφυπουργός Οικονο-

μικών Δ. Κουσελάς, αφού έριξε την ευθύνη στη ΝΔ, αποκάλυψε ότι «το ελληνικό Δημόσιο, ούτως ή άλλως καταβάλλει το ίδιο, τα δάνεια για το Μέγαρο Μουσικής, εάν το τελευταίο δεν μπορεί να ανταποκριθεί». Στη συνέχεια επιδόθηκε σ' έναν ύμνο προς το Μέγαρο, ξεκαθαρίζοντας

ότι η κυβέρνηση θα εξακολουθήσει να πληρώνει τα δάνεια που αρνείται να πληρώσει το μαγαζί του Λαμπράκη, «για να μην κλείσει το Μέγαρο Μουσικής και έχουμε και άλλου είδους προβλήματα και συνέπειες»!

Εκπληκτική λογική. Χιλιάδες

■ Τα υπόλοιπα πωλούνται

Αποκλείεται να πουλήσουμε νησιά, απάντησε ο Γιωργάκης στη γερμανική Bild. Διότι, όπως είπε, από τη μια «έχουμε ξοδέψει τεράστια ποσά σε αμυντικούς προϋπολογισμούς για να διασφαλίσουμε τα νησιά που βρίσκονται κοντά στα τουρκικά παράλια» και από την άλλη «τα νησιά είναι η πολιτιστική κληρονομιά μας, και τα ευχαριστιούνται και οι Γερμανοί τουρίστες. Εάν πουλήσουμε τα νησιά σε λίγους πολύ πλούσιους ανθρώπους, θα ήταν κλειστά για όλους τους άλλους».

Αφού δεν πωλούνται τα νησιά, πωλούνται όλα τα υπόλοιπα. Όπως ο χώρος του πρώην αεροδρόμιου του Ελληνικού, που προοριζόταν για πάρκο και ετοιμάζονται να τον παραδώσουν στους εμίρηδες για να χτίσουν εκεί μια μικρογραφία Λας Βέγκας.

Απεγνωσμένα προσπαθεί η κυβέρνηση να κρύψει το γεγονός ότι έχει συμφωνήσει με την τρικόκα να βγουν τα πάντα στο σφυρί. Γι' αυτό και δεν δίστασε, για μια ακόμη φορά, να κάνει λαθροχειρία στη μετάφραση του Μνημονίου-4 (τρίτη επικαιροποίηση). Συγκεκριμένα, ο όρος «divest», που σημαίνει «αποστερώ», «απογυμνώνω», «απαλλάσσω», «εκποιώ», που περιλαμβάνεται στο αγγλικό κείμενο, στην ελληνική (άτυπη) μετάφραση αποδόθηκε από τον γκεμπελίσκο Παπακωνσταντίνου με τη λέξη... «αξιοποιώ». Όταν το επεσήμανε ο Παπαθανασίου της ΝΔ, στην εκπομπή του Πρετεντέρη, ο Σαχινιδης προσπαθούσε απεγνωσμένα να γυρίσει την κουβέντα αλλού.

«Μαρινάκη μπουξέσα στο πρόσωπό σου καθρεφτίζεται όλη η βρωμιά του ελληνικού κράτους» (πανό οπαδών του Παναθηναϊκού)

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Ο τίτλος της στήλης είναι το περιεχόμενο ενός από τα δεκάδες πανό διαμαρτυρίας, που υπήρχαν στις κερκίδες του ΟΑΚΑ, κατά τη διάρκεια του αγώνα Παναθηναϊκός - Ατρόμητος. Το συγκεκριμένο ματς ήταν το πρώτο εντός έδρας παιχνίδι μετά το ντέρμπι με τον Ολυμπιακό στο Καραϊσκάκη και μετατράπηκε από τους οπαδούς των πράσινων σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας.

Αν και τα οπαδικά αισθήματα της στήλης είναι γνωστά, δεν είναι δεδομένη η συμφωνία της με το παραπάνω σύνθημα, όπως πιθανόν κάποιοι να νομίζουν. Ο πρόεδρος της ΠΑΕ Ολυμπιακός ίσως είναι σήμερα το πλέον αμφισβητούμενο πρόσωπο στο ελληνικό ποδόσφαιρο, αφού με τις ενέργειές του κατάφερε να στρέψει εναντίον του, εκτός από τους οπαδούς των άλλων ομάδων, και μια σημαντική μερίδα ερυθρόλευκων οπαδών. Αν όμως φορτώσουμε σε αυτόν όλα τα δεινά του ελληνικού ποδοσφαίρου, θα έχουμε ικανοποιήσει τα οπαδικά μας αισθήματα, όμως αντί για το δάσος θα έχουμε επικεντρωθεί στο δέντρο. Μπορεί ο Μαρινάκης να είναι χοντροκομμένος, να συμπεριφέρεται σαν ψευτόμαγκας της Τρούμπας, για να τα έχει καλά με τους σκληροπυρηνικούς οπαδούς της ομάδας του, και να έχει χάσει την αίσθηση του μέτρου, όμως αν σκεφτούμε λίγο καλύτερα θα διαπιστώσουμε ότι σε σχέση με τους άλλους καπιταλιστές που λυμαίνονται το χώρο του ποδοσφαίρου διαφέρει σ' ένα και μόνο σημείο. Είναι νέος στο χώρο, δεν έχει εγκλιματιστεί ακόμη στις απαιτήσεις του και δεν γνωρίζει τα ήθη και τα έθιμά του, δεν έχει αποκτήσει την απαιτούμενη φινέτσα, για να επιβάλλει την κυριαρχία του χωρίς να προκαλεί τους πάντες. Πρέπει, όμως, να είναι ξεκάθαρο ότι αυτά που κάνει ο Μαρινάκης θα μπορούσαν να τα κάνουν, με πιο εκλεπτυσμένο ίσως τρόπο, και οι πρόεδροι των άλλων ομάδων, αν είχαν τη δυνατότητα. Αρκεί να θυμηθούμε τον τρόπο με τον οποίο διοίκησε και πολιτεύτηκε (ευτυχώς για μικρό χρονικό διάστημα) ο πρώην πρόεδρος του Παναθηναϊκού Νίκος Πατέρας, ο οποίος ήταν ένας πιο light Μαρινάκης. Ο Πατέρας αν και σε μικρότερη ένταση (ίσως γιατί είχε αντίπαλο απέναντί του), προσπάθησε και κατάφερε να επιβάλει την κυριαρχία του Παναθηναϊκού, καταρχήν εκτός και στη συνέχεια και εντός αγωνιστικών χώρων,

και για το λόγο αυτό τον αποθέωνε η μεγάλη πλειοψηφία των οπαδών του τριφυλλιού (μέχρι που έκανε πίσω και έχει χάσει τα περισσότερα ερείσματα στις τάξεις των πράσινων οπαδών).

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι μια από τις παθογένειες του οπαδισμού είναι η νίκη της ομάδας μας με οποιοδήποτε τρόπο και μέσο και τελικά ο κάθε πρόεδρος κρίνεται όχι γι' αυτό που κάνει και το πώς το κάνει, αλλά από το πόσο αποτελεσματικός είναι για τα συμφέροντα της ομάδας. Είναι μάλιστα πολύ πιθανό το πανό με τον τίτλο της στήλης να το έχουν γράψει οπαδοί του Παναθηναϊκού που σε μια προηγούμενη χρονική περίοδο αποθέωναν τον Πατέρα. Η στήλη έχει αρκετές φορές τονίσει ότι στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο πριν και πάνω απ' όλα είναι το κέρδος και τα φράγκα και ότι οι μεγαλοκαπιταλιστές που διοικούν τις ΠΑΕ δεν έχουν κανένα ενδοιασμό προκειμένου να τα εξασφαλίσουν. Αν και συνήθως οι «δουλειές» για τον έλεγχο του παρασκηνίου γίνονται χωρίς τυμπανοκρουσίες, δεν είναι λίγες οι φορές που επιλέγεται η ανοιχτή σύγκρουση και τα χτυπήματα κάτω

από τη ζώνη.

Ο Μαρινάκης, επηρεασμένος από την έλλειψη αντίπαλου δέους και τη νίκη της ομάδας του στο ντέρμπι, που επί της ουσίας του εξασφάλισε τον τίτλο του πρωταθλητή, και ίσως υπό την επήρεια ποσότητας αλκοόλ (αρκεί να δει κάποιος το «γλαρωμένο» μάτι του και να εστιάσει στην άρθρωση του κατά τη διάρκεια των δηλώσεών του μετά το ντέρμπι για να καταλάβει ότι βρισκόταν μέσα στη ντάγκλα), δεν μπόρεσε να συκρατηθεί και μίλησε με τη διπλή του ιδιότητα. Ως αδιάστακτος καπιταλιστής που συνέτριψε τον αντίπαλό του και εξασφάλισε ζεστό χρήμα και ως φανατικός οπαδός που κέρδισε τον τίτλο κόντρα στο μισητό του αντίπαλο. Οσοι δηλώνουμε ότι μας αρέσει το ποδόσφαιρο και ταυτόχρονα τοποθετούμε τον εαυτό μας «εκτός των τειχών», μάλλον θα πρέπει να αισθανόμαστε υποχρέωση προς τον Μαρινάκη, για τα επιχειρήματα που μας έδωσε για να χτυπήσουμε το σαθρό οικοδόμημα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου της χώρας μας. Οσο για τον τίτλο της στήλης, είναι φανεροί οι λό-

γοι για τους οποίους δεν μπορούμε να τον συνυπογράψουμε, αφού θα έπρεπε, αντί για «Μαρινάκη μπουξέσα», να υπήρχε η φράση «Κουφάλες πρόεδροι των ΠΑΕ».

Κος Πάπιας
papias@ekseggersi.gr

ΥΓ1: Η απροθυμία της κυβέρνησης να τα βάλει με τους καπιταλιστές που έχουν στην ιδιοκτησία τους μεγάλους αθλητικούς συλλόγους έγινε για μια ακόμη φορά ολοφάνερη. Ο τελικός του μπάσκετ για το κύπελλο Ελλάδος, αναβλήθηκε γιατί η μεν ΓΓ Αθλητισμού δεν μπόρεσε να εξασφαλίσει τη συμμετοχή μαθητών στις εξέδρες, η δε αστυνομία δήλωσε ότι δεν μπορεί να εγγυηθεί για την ομαλή διεξαγωγή του. Εκτός όμως από την απροθυμία της, η κυβέρνηση κατέγραψε μια ακόμη ξεφτίλα, αφού πειθαρχεί στην επιλογή των ομάδων να διατηρούν τους ιδιωτικούς σκληροπυρηνικούς στρατούς από τους οργανωμένους οπαδούς και παραδέχεται, εμμέσως πλην σαφώς, ότι δεν θέλει να τα βάλει μαζί τους. Αν η κυβέρνηση ήθελε να δώσει λύση, ο ΓΓ Αθλητισμού Παναγιώτης Μπιτσάκης, σε συνεργασία με την ΕΟΚ, θα αποφράτιζε τη διεξαγωγή του τελικού κλεισμένων των θυρών, για να στείλουν ένας σφαιρότομο μήνυμα στους πρόεδρους των ομάδων, ότι μέχρι να διαλύσουν τους στρατούς που έχουν δημιουργήσει οι αγώνες των ομάδων τους θα γίνονται χωρίς θεατές.

ΥΓ2: Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε αναφερθεί στην ανακοίνωση της Λέσχης Φίλων Ολυμπιακού Βόλου «Athens Club», με την οποία ασκούσε κριτική στην απόφαση του Αχιλλέα Μπέου να απομακρύνει από τη θέση του προπονητή τον Σάκη Τσιώλη και είχαμε τονίσει ότι η συγκεκριμένη ανακοίνωση δεν θα άρεσε καθόλου στον Μπέο. Η επιβεβαίωση της άποψής μας ήρθε λίγες ώρες αργότερα από την ανακοίνωση της ΠΑΕ Ολυμπιακού Βόλου, στην οποία ο Μπέος αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο να εγκαταλείψει την ομάδα στο τέλος της περιόδου, εξαιτίας της αχαριστίας ορισμένων που δεν αναγνωρίζουν την προσφορά του και του ασκούν κριτική.

■ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΛΙΟΥΙΣ Ο τρόπος του Μπάρνεϊ

Ο νεαρός Μπάρνεϊ περιφέρει την ανέμελη νεότητά του στην Ιταλία, ωστόσο κάνει έναν αποτυχημένο γάμο στη Ρώμη. Αμέσως μετά, επιστρέφει στην ασφάλεια της εβραϊκής κοινότητας του Καναδά, της οποίας είναι γόνος και της οποίας το μότο είναι «Το Ισραήλ είναι η ασφάλειά μας», και κάνει ένα δεύτερο γάμο -σκοπιμότητας αυτή τη φορά- ενώ ταυτόχρονα ιδρύει μια εταιρία παραγωγής τηλεοπτικών σαπουνόπερων. Λίγο μετά κατηγορείται για τη δολοφονία ενός φίλου του, όμως η δική του σκέψη κυριεύεται από μια άλλη νεαρή εβραία, που μετά από πολλή επιμονή καταφέρνει επιτέλους να «κατακτήσει» και να παντρευτεί. Μεσήλικας πια και ευρισκόμενος στα πρόθυρα του αλτσχάιμερ, δίνει την δική του εκδοχή για όσα συνέβησαν στη ζωή του.

Ενα και μοναδικό σχόλιο: Αν εξαιρέσει κανείς μερικές ενδιαφέρουσες πτυχές από τη ζωή της εβραϊκής καναδικής παροικίας και την πληθωρική ερμηνεία του πρωταγωνιστή Πολ Τζιαμάτι, το ερώτημα είναι γιατί στην ευχή θα έπρεπε να συμπαθήσει κανείς αυτόν τον τύπο ή να ενδιαφερθεί για την ιστορία του; Επειδή ήταν μποέμ, επειδή έκανε κατακτήσεις, επειδή τελικά είχε καλές προθέσεις ή επειδή καθουρεύτηκε; Όχι τίποτ' άλλο, αλλά από τέτοιες κουραδομηχανές είναι γεμάτος ο τόπος.

■ ΑΡΤΟΥΡΟ ΡΙΠΣΤΑΙΝ Τα κάστρο της αγνότητας

Μεξικανική ταινία του 1973, βασισμένη σ' ένα αληθινό γεγονός που συνέβη τη δεκαετία του '50, όταν ένας άνδρας αποκαλύφθηκε ότι κρατούσε την οικογένειά του κλειδωμένη για δεκαοχτώ χρόνια. Ο Ριπστάιν, βοηθός και φίλος του Μπουνιουέλ, περιγράφει την υποκρισία, την παράνοια, τις στρεβλώσεις, τις ακρότητες και την ασφυξία που προκαλεί η απόλυτη εξουσία και βέβαια όχι μόνο η πατριαρχική.

Είναι επίσης ένα σχόλιο για τις λίγο ως πολύ πάντα παρούσες αυταπάτες πολλών ανθρώπων ότι με προστατευτικά «τείχη» κάθε είδους μπορούν να προφυλάξουν τις οικογένειές τους από τα δεινά του σύγχρονου κόσμου. Πολύ περισσότερο όσοι θεωρούν, όπως ο ήρωας της ταινίας, την ανθρώπινη κοινωνία επικίνδυνη και βρομερή όσο οι αγέλες των αρουραίων, είναι οι ίδιοι πραγματικά επικίνδυνοι.

«Το κάστρο της αγνότητας» διατηρεί και σήμερα την αξία του, όχι σαν αφήγηση μιας αληθινής ιστορίας, αλλά στην αλληγορική του διάσταση, σαν καταγγελία του ιδιότυπου

Αν πριν λίγους μήνες κάποιος υποστήριζε ότι θα μπορούσαν να συνυπάρξουν σε εξέδρες γηπέδου οι οπαδοί του Κεραυνού Κερατέας με αυτούς του Αστερά Εξαρχείων, είναι σίγουρο ότι θα τον πήγαιναν για εισαγωγή στο Δαφνί, χωρίς καμιά άλλη ιατρική εξέταση...

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Ανήκομεν εις την (Γ)δύσιν

Συνταγματάρχης Κανταΐφι (κατά πως φαίνεται)

Μη λες πολλά.../ Μια εικόνα μόνο. Φυγόδικος αντάρτης/ ο δάσκαλός μου στο σπίτι/ Αθήναι-Μυκονιάτικα/ Έτος '49/ Φυγόδικος αντάρτης/ απ' τα Λεβέτσοβα/ ο δάσκαλός μου./ Έτος '49/ Μη λες πολλά.../ Στη Μεγαλόπολη/ τα στρατοδικεία θέριζαν/ -δέκα εκτελέσεις την ώρα./ «μηδένα ανήκουστον δικάζειν»/ Κι όμως/ ανήκουστον κι άκλαφτον/ σε τάφο ομαδικό. Έτος '49/ Μη λες πολλά./ Ο δάσκαλός μου/ φυγόδικος αντάρτης/ έλεγε καλά το μάθημα/ αντί πινακίου φακής/ και σίγουρης κρυψώνας./ Πρέπει να τόλεγε καλά/ -φοιτητής αυτός και φυγόδικος./ Μη λες πολλά./ Δεν ήμουν καλός μαθητής θυμάμαι./ Και σε τούτο ατύχησε./ Κι όμως προσπάθησε πολύ... Προσπάθησε.../ Δεν ήμουν καλός μαθητής./ Ωστόσο τ' απελπισμένο πείσμα του/ δεν πήγε ολότελα χαμένο./ Ακόμη κρατώ τις φωτεινές ρωγμές/ που ανοίξαν τα μάτια του/ βαθιά στην καρδιά μου/ -Μη λες πολλά (Σπ. Αποστόλου: «Ο δάσκαλός μου»)

Ενα Kalasnjikov τη μέρα, το γιατρό τον κάνει πέρα...

◆ Να και το κόλπο των μετατάξεων: 5.527 οι πραγματικές προσλήψεις (δημόσιο) αφού –πλέον– συνυπολογίζονται οι μετατάξεις...

◆ Π. Μανδραβελής (9,84 FM, 28/2/11): Καλό, πολύ καλό, bosses' pet.

◆ Με... μαύρα γυαλιά πρέπει να ήρθε στην «Υπατία» η συντάκτις Μ.Μ. της Καθημερινής (βλ. φύλλο 27-2-11). Τόση κατάθλιψη πια...

◆ «496 φορές έκλεισε το κέντρο της Αθήνας από τις πορείες και τις στάσεις των εργαζομένων». Το δικό μας σχόλιο: να τις χιλιάσουμε! (Όσο για την κακοποίηση της εικόνας της χώρας, κλάιν!).

◆ Ενώ το μόνιμο προσωπικό στο δημόσιο τομέα λέει adios, τα «σώματα ασφαλείας» αυταγαίνουν. (Οικονομική Καθημερινή, 27-2-11), από 68.058 στις 31-12-09 στις 71.446 στις 31-12-10.

◆ Ομάδα Αη (=Άγιος) δίαις...

◆ Διορθώνουμε (;) την Καθημερινή, (27-2-11, σ. 21) σχετι-

«Ωμή βία» = Δουλειά με δικαιώματα

κά με το όνομα του ζωγράφου του πίνακα «Η άφιξη του βασιλιά Οθωνα στο Ναύπλιο στις 6-2-1833»: Πέτερ φον Χες (πάει τέλεια με το όνομα του βασιλιά δίπλα...).

◆ Τι είπε ο στόμας του του ανθρώπου (διά της γραφίδος): «Νομίζω ότι δεν κάνω λάθος αν υποστηρίξω ότι η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων θα ήθελε να τηρούνται όλοι οι νόμοι, απ' όλους

και σε όλες τις περιπτώσεις» (Στ. Μάνος στην Καθημερινή, 27-2-11) – Μιλάμε για άνθρωπο που αφουγκράζεται... δημοσκοπικά (ως... ταύρος).

◆ Τι παπαριές λέει ο «θείος Μπουμ» στο περιοδικό informer (17-2-11) ο Ουερασσεκακούλ... Ελεος!

◆ «Δεν υπάρχουν δουλειές εδώ και οι νέοι θα φύγουν» -περί Καστελλόριζου ο λόγος, περί «ακριτών» και άλλα τέτοια βυζαντινοχηρρά. («Για την πατρίδα κι όλους αυτούς που δεκάρα για σένα δε δίνουν»).

◆ «Τρων και μιλάν για το Αδικο με πάθος./ διδάσκουν τα παιδιά τους ηθική./ βέβαιοι αυτοί πως είναι κατά βάθος/ πιο τίμιοι απ' όσους κλειούν στη φυλακή». (Ασ. Πανσέληνος, Τριμελές Πλημμελοδικείο – από τις «Μέρες Οργής», 1945).

◆ «Η ατμοσφαιρική ρύπανση αύξησε τον κίνδυνο πρόκλησης καρδιακής προσβολής στο 5%, ενώ η κοκαΐνη αύξησε τον κίνδυνο κατά 23 φορές. Ο καφές αύξησε τον κίνδυνο κατά μιάμιση φορά και το αλκοόλ κατά τρεις φορές. Ωστόσο, δεδομένου ότι όλος ο πληθυσμός εκτίθεται στην

ατμοσφαιρική ρύπανση και ένα μικρό μόνο μέρος (0,02%) εκτίθεται στην κοκαΐνη, η ατμοσφαιρική ρύπανση προκαλεί πολλά περισσότερα καρδιακά επεισόδια από την κοκαΐνη. Η ΡΑΦ εκτιμήθηκε για την έκθεση στο μπιτσιλίσμα (ώρα στο δρόμο / μαζική μεταφορά) (7,4%) ακολουθούμενη από τη φυσική άσκηση (6,2%), το αλκοόλ (5%), τον καφέ (5%), την ατμοσφαιρική ρύπανση που ορίζεται από την αύξηση των βαρέων σωματιδίων του αέρα (4,8%), τα αρνητικά συναισθήματα (3,9%), το θυμό (3,1%), το βαρύ γούμα (2,7%), τα θετικά συναισθήματα (2,4%), τη σεξουαλική δραστηριότητα (2,2%), τη χρήση της κοκαΐνης (0,9), το κάπνισμα μαριχουάνας (0,8), και τις αναπνευστικές λοιμώξεις (0,6%)». (Δημοσίευμα του περιοδικού LANCET, Δόκτωρ Tim. S. Nawrot, Hasselt, Diepenbeek, Βέλγιο και Καθολικό Πανεπιστήμιο Leuven, Βέλγιο. Περιληψη στην εφημερίδα Hellenic Mail, φ. 1, 26-2/4-3-11, www.thehellenicmail.gr).

◆ Για το παραπάνω θέμα (ουσιαστικά) συμφωνεί και ο κ. Γ. Τούντας (ανασπ. καθηγητής Κοινωνικής Ιατρικής) στην Ελευθεροτυπία (υγεία και διατροφή) της 19-2-11, με γενικά σωστές διαπιστώσεις αλλά... όταν έρχεται η στιγμή του διά ταύτα λέει τα... δικά του, μεταξύ άλλων, δε, αναφέρει: «Για την αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών αυτών απειλών θα πρέπει να ληφθούν μέτρα σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο». (Ε, αφού όλοι μαζί τα ... ρυπάνουμε...)

«...ή και με το περπάτημα ακόμα». Λίγο εγκληματικό και... αφελές (;), δεν βρισκείτε; Περιπάτημα μέσα στην ατμοσφαιρική ρύπανση (ο κ. καθηγητής αναφέρει τους σχετικούς ρύπους).
Βασίλης

Θα αδικούσαμε το στένσιλ αν προσπαθούσαμε να το περιγράψουμε. Γι' αυτό επιλέξαμε τη λύση της φωτογραφίας. Πολιτικά δεν συμφωνούμε με τον στενό αντι-πασοκισμό, που δεν οδηγεί στον

αντι-καπιταλισμό. Όμως, αυτό το στένσιλ είναι χαρακτηριστικό της περιόδου που διανύουμε. Η αναφορά γίνεται ευθέως στην περίοδο αμέσως μετά την πτώση της χούντας και στο δημοψήφισμα για τη βασιλεία. Τότε, το ευρύ αντιβασιλικό στρατόπεδο, χρησιμοποίησε μια ζωγραφιά μ' ένα παιδί που κατουρούσε στο βασιλικό στέμμα. Τώρα, το στέμμα αντικαθίσταται από τον ήλιο του ΠΑΣΟΚ κι αυτό τα λέει όλα.

◆ **Όλοι στους δρόμους 23 Φλεβάρη - Για την προλεταριακή έφοδο στους ουρανούς - Α (τρικακί)**

Η 23η Φλεβάρη πέρασε και –δυστυχώς για τους συγγραφείς του συγκεκριμένου φέιγ βολάν– η προλεταριακή έφοδος στους ουρανούς δεν συνετελέσθη. Η έφοδος στους ουρανούς είναι συνώνυμη της προλεταριακής επανάστασης. Και βέβαια, μια 24ωρη απεργία, ακόμα και η πιο μαχητική, δεν οδηγεί στην προλεταριακή επανάσταση, για την έκρηξη της οποίας απαιτούνται άλλες προϋποθέσεις. Όταν η επιθυμία γίνεται πραγματικότητα, τότε προκύπτουν ο βολονταρισμός και η αμετροπέπεια.

◆ **Κάιρο Πλατεία Ταχρίρ - Αθήνα Πλατεία Συντάγματος - 23 Φλεβάρη - Διαδηλώνουμε - Παραμένουμε Σύνταγμα - Μέτωπο Αλληλεγγύης και Ανατροπής (αφίσσα)**

Η αφίσσα έχει αριστερά μια φωτογραφία του Μουμπάρακ και δεξιά μια φωτογραφία του Παπανδρέου. Πέρα από το αμετροπέπες της σύγκρισης, σημασία έχει η επαναστατική ονειρώξη. Φαντάζονταν οι πολιτικοί τυχοδιώκτες ότι μ' ένα κάλεσμα θα μπορούσαν να μετατρέψουν την πλατεία Συντάγματος σε πλατεία Ταχρίρ. Να μείνει εκεί ο κόσμος μέχρι να φύγει η κυβέρνηση Παπανδρέου. Μήπως να τους μιλούσε κάποιος για την Ιστορία που επαναλαμβάνεται είτε ως τραγωδία είτε ως φάρσα; Μπα, ο σπορτουρισμός τους έχει χαρακτηριστικά υστερίας.

◆ **Πρετεντέρη σε ψάχνουμε (σύνθημα στο σταθμό του Μετρό στο Μοναστηράκι)**

Δυστυχώς, δεν θα τον βρείτε. Κρύβεται καλά. Πολύ καλά. Και περιβάλλεται από μπράβους. Γιατί το ξέρει ότι είναι πολλοί αυτοί που τον ψάχνουν. Φαντάζεστε τον Πρετεντεράκο να περνά καμαρωτός σε διαδήλωση; Ούτε ψύλλος στον κόρφο του...

◆ **Ρέππα τσάτσε - Αντε γεια Ρέππα - Μπόμπολα go home (συνθήματα στα διόδια των Αφιδνών)**

Βγάζει το άχτι του ο κόσμος.

◆ **Πάγκαλε γ...λα μαζί φάγατε τελικά και τα πρωταθλήματα (πανό)**

◆ **Μαρινάκη μπουχέσα στο πρόσωπό σου καθρεφτίζεται όλη η βρωμιά του ελληνικού κράτους (πανό)**

Και τα δυο πανό αναρτήθηκαν στο τελευταίο ματς του Παναθηναϊκού. Σύγχυση των βάζελων οπαδών, μετά τα απανωτά χτυπήματα της... μοίρας, θα σχολιάσει κάποιος. Ναι, αλλά ακόμη και μες στη σύγχυσή τους, ξέρουν να κάνουν επιλογές...

φασισμού που ακούει στο όνομα καθαρότητα, σεξουαλική αγνότητα, διεφθαρμένη γυναικεία φύση, τιμωρία, έκλυτα ήθη κ.λπ.

Ελένη Σταματίου

Οι οδηγοί της ΕΘΕΛ, την επταύριο της ψήφισης του χουντο-νόμου Ρέππα για τη διάλυση των αστικών συγκοινωνιών της Αθήνας, αποφάσισαν να συνεχίσουν τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις, στέλνοντας ένα ξεκάθαρο μήνυμα στην κυβέρνηση, ότι δεν θα ξεμπερδέψει εύκολα μαζί τους. Μπροστά στον κίνδυνο το μήνυμα από την ΕΘΕΛ, να «μολύνει» και άλλους κλάδους εργαζόμενων, που το επόμενο διάστημα θα μπουν σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις, η ΠΑΣΚΕ πήρε εντολή να κλείσει με κάθε τρόπο το μέτωπο των αστικών συγκοινωνιών, μετά τη ΓΣ της Τετάρτης 16/2, στην οποία αποφασίστηκε συνέχιση του αγώνα.

Το πρώτο επεισόδιο του σχεδίου υπονόμευσης ήταν η καθαίρεση του Ν. Κουλουμπαρίτη από τη θέση του γραμματέα της ΠΑΣΚΕ αστικών συγκοινωνιών, που τον οδήγησε, για λόγους ευθιξίας και κομματικής νομιμότητας (παρά την καθαίρεσή του) σε παραίτηση

πραγματοποιηθεί η συνάντηση, φοβούμενες ότι μπορεί στη συνέχεια να μη καταφέρουν να ελέγξουν τις εξελίξεις). Στη συνέχεια, ελέγχοντας το προεδρείο, δεν επέτρεψε να γίνει ΔΣ, αφού ο γραμματέας, ο αντιπρόεδρος και ο οργανωτικός γραμματέας δεν υπέγραψαν την πρόσκληση για τη σύγκλησή του, διακινώντας το κενό θεσμικής λειτουργίας του σωματείου. Αφού κατάφερε να αδρανοποιήσει το ΔΣ, στο επόμενο βήμα υπονόμωσε ανοιχτά και με κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο τη διεξαγωγή γενικής συνέλευσης τη Δευτέρα 28/2.

Οι συνδικαλιστές της ΠΑΣΚΕ βρέθηκαν από το πρωί στα αμαξοστάσια προσπαθώντας να αποτρέψουν τους οδηγούς να φτάσουν στο αμαξοστάσιο του Πειραιά, την ίδια στιγμή που η διοίκηση της εταιρίας απαγόρευε την έξοδο υπηρεσιακών λεωφορείων για να μεταφέρουν τους οδηγούς στη γενική συνέλευση. Παρά τις λυσσαλέες προσπάθειές της, 800 περίπου οδηγοί έφτασαν

βγήκαν μπροστά και τράβηξαν τον κλάδο, καταφέρουν να «μπολιάσουν» την οργή και το σχτήρισμα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας με τη συνειδητοποίηση ότι ο αγώνας για να είναι νικηφόρος θα πρέπει να γίνει με ευθύνη της βάσης και να χρησιμοποιήσει και δυναμικές μορφές πάλης, τότε οι πιθανότητες να ζήσουμε στιγμές ανάλογες με αυτές της ΕΑΣ του '92 αυξάνονται σημαντικά.

Πλέον, δεν υπήρχε άλλος δρόμος για την ΠΑΣΚΕ από την ανοιχτή υπονόμευση του αγώνα. Ο νέος γραμματέας της ΠΑΣΚΕ αστικών συγκοινωνιών Μιχάλης Λιαγούρης αμφισβήτησε την εγκυρότητα της συνέλευσης και κατηγορήσε τους οδηγούς που συμμετείχαν ότι δεν απηχούν τις διαθέσεις του συνόλου των εργαζόμενων, αλλά είναι μια μικρή μειοψηφία! Είναι φανερό ότι η ΠΑΣΚΕ αξιοποίησε το διοικητικό κενό που δημιουργήθηκε μετά την παραίτηση Κουλουμπαρίτη (και αυτό αυξάνει τις ευθύνες του πρώην προέδρου) για να αμ-

ρευρέθηκαν στη συνεδρίαση τον ζητούσαν απόφαση για κινητοποιήσεις, με το επιχείρημα ότι η δημιουργία αναλογικού προεδρείου δίνει τη δυνατότητα να απομονωθεί η ΠΑΣΚΕ και ότι την Πέμπτη θα έμπαινε και το πρόγραμμα αγώνα και η συμμετοχή στην 24ωρη απεργία της Τετάρτης 9/3, στην οποία θα συμμετέχουν όλα τα μέσα μαζικής μεταφοράς.

Η ζωή, όμως, έδειξε άλλα και αποδείχτηκε για μια ακόμη φορά ότι όταν οι αποφάσεις παίζονται ανάμεσα στις παρατάξεις και τα κομματικά κογκλάβια, μακριά από τις διαδικασίες της βάσης και των γενικών συνελεύσεων, το αποτέλεσμα είναι σε βάρος του αγώνα και των εργαζόμενων. Την Πέμπτη 3/3, ο Λιαγούρης, αντί για το σχηματισμό προεδρείου, έφερε σαν θέμα στο ΔΣ την αλλαγή της σύμβασης του σωματείου με εταιρία κινητής τηλεφωνίας, προκαλώντας την αποχώρηση αρχικά της ΔΑΣ και στη συνέχεια όλων των πα-

Δεν σας συμφέρει

Όλα τα αντιδραστικά καθεστώτα επικαλούνται τη «σιωπηρή πλειοψηφία». Τον όρο τον ακούγαμε από τη χούντα, τον ακούγαμε από τις μεταπολιτευτικές κυβερνήσεις της Δεξιάς (ο Καραμανλής ο πρεσβύτερος τον είχε ψωμοτύρι), τον ακούμε και από τη σημερινή κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Στο στόμα, όμως, του ραντιέρη καπιταλιστή και προέδρου του ΣΕΒ Δ. Δασκαλόπουλου γίνεται ακόμα μεγαλύτερη πρόκληση. Ο διευθύνων το πιο αντιδραστικό συνδικάτο της χώρας, το συνδικάτο στο οποίο συνασπίζονται τα παράσιτα που απομυζούν τον ανθρώπινο και φυσικό πλούτο της χώρας, ο άνθρωπος που εκπροσωπεί μόνο μια χούφτα μεγαλολαμόγια, επικαλείται τη «σιωπηρή πλειοψηφία». Τουλάχιστον οι αστοί πολιτικοί έχουν μια τυπική νομιμοποίηση, μέσω των εκλογών, ο πρόεδρος του ΣΕΒ, που δεν έχει καν την εκλογική νομιμοποίηση, από πού αντλεί αυτό το θράσος; Από τη θέση του προφανώς.

Σε μια ακόμα προκλητική ομιλία του, σ' ένα από τα φόρουμ που κατά καιρούς διοργανώνονται, για να μαζευτούν καπιταλιστές, πολιτικοί και τεχνοκράτες, ο Δασκαλόπουλος αποκάλυψε τη φασιστική του ιδεολογία, κάνοντας λόγο για «μεταπολιτευτική φύσκα» που «έσκασε». Προφανώς νοσταλγεί την περίοδο της χούντας, όταν μπορούσε ν' αντιμετωπίζει τους εργάτες του με το μαστίγιο, χωρίς να δίνει λογαριασμό σε κανέναν.

Μίλησε για «εδώδιμους δημαγωγούς του μπαλκονιού και του πεζοδρομίου», θυμίζοντας εκείνους που πριν τη χούντα φώναζαν «δεν βρίσκεται ένας λοχίας να μας σώσει»! Μίλησε για «ποικιλώνυμες δυνάμεις της Αντίδρασης (sic!), με την περικεφαλαία του υπερπατριωτισμού και την προβιά του αντικαπιταλισμού», που αν επικρατήσουν «η Ελλάδα θα καταντήσει μια υποβαθμισμένη τριτοκοσμική χώρα». Κι αφού τα είπε αυτά (και πολλά άλλα, στο ίδιο μήκος κύματος και με την ίδια θρασύτητα) έκανε έκκληση στη «σιωπηλή πλειοψηφία», «που διεκδικεί επάξια δουλεύοντας, αντί να εκβιάζει κατ' επάγγελμα διαδηλώνοντας».

Είναι φανερό τι επιθυμεί ο πρόεδρος των καπιταλιστών. Ένα πολιτικό σύστημα που θα του επιτρέψει να φимώσει τους εργαζόμενους, ώστε να μην αντιδρούν ακόμα και στους χειρότερους σφετερισμούς, στις μεγαλύτερες προκλήσεις και αυθαιρεσίες του κεφάλαιου. Η σιωπηλή πλειοψηφία του Δασκαλόπουλου είναι η φιμωμένη πλειοψηφία. Είναι οι εργάτες καθηλωμένοι στη σιωπή διά του φόβου.

Ετσι, όμως, αποκαλύπτει και τους μύχιους φόβους των καπιταλιστών. Φοβούνται την έκρηξη αυτής της σιωπηλής πλειοψηφίας. Φοβούνται φαινόμενα ανάλογα μ' αυτά των μεσανατολικών χωρών που συγκλονίζονται από λαϊκές κινητοποιήσεις και εξεγέρσεις. Γι' αυτό και απαιτούν από το πολιτικό σύστημα να γίνει πιο σκληρό απ' όσο είναι. Απαιτούν καταστολή όσων κινητοποιούνται, για να μην αποτελούν πρότυπο για τη σιωπηλή πλειοψηφία, αλλά αντίθετα η καταστολή τους να γίνει φόβητρο.

Δεν σας συμφέρει καθόλου η ενεργοποίηση της σιωπηλής πλειοψηφίας, κύριοι καπιταλιστές. Γιατί όταν αυτή κινηθεί, όταν βγει από τη σιωπή και αποκτήσει φωνή, τότε θα συνειδητοποιήσει και τη δύναμή της. Τότε, μ' αυτή τη δύναμη, θα απαιτήσει να φύγουν από τη μέση οι κηφίνες και τα παράσιτα και να περάσει ο κοινωνικός πλούτος σ' αυτούς που τον δημιουργούν.

Μπορεί ν' αγανακτούμε με την ιταμή συμπεριφορά του ραντιέρη Δασκαλόπουλου, κατά βάθος όμως απολαμβάνουμε τη λύσσα που τον διακρίνει. Γιατί επιβεβαιώνει για μια ακόμη φορά πως τρέμουν μπροστά στο ενδεχόμενο να οργανωθεί και να ξεσπάσει η οργή.

Π.Γ.

Εργατοπατερικό πραξικόπημα στην ΕΘΕΛ

από τη θέση του προέδρου του συνδικάτου της ΕΘΕΛ. Στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» αναφερθήκαμε στις ευθύνες του Κουλουμπαρίτη μέχρι την ψήφιση του χουντο-νόμου Ρέππα. Δεν γνωρίζουμε αν η κρίση στην ΠΑΣΚΕ είναι πραγματική ή τεχνητή, για να βοηθηθεί το σχέδιο για το κλείσιμο των κινητοποιήσεων, όμως μια σειρά γεγονότων μας κάνουν πολύ επικυλακτικούς. Ανεξάρτητα από τις προθέσεις του Κουλουμπαρίτη (ας μην ξεχνάμε ότι «ο δρόμος προς την κόλαση είναι στρωμένος με τις καλύτερες προθέσεις»), η απόφασή του να παραιτηθεί από πρόεδρος, χωρίς να συγκαλέσει το ΔΣ και να δρομολογήσει τις διαδικασίες αντικατάστασής του επί της ουσίας απέτρεψε την αφετηρία για την υπονόμευση του αγώνα.

Η παραίτησή του, σε συνδυασμό με την ασάφεια στο ψήφισμα της συνέλευσης στις 16/2, έλυσε τα χέρια της ΠΑΣΚΕ. Αρχικά υπονομεύτηκε η ενιαία γενική συνέλευση όλων των εργαζόμενων στις αστικές συγκοινωνίες, που θα μπορούσε να συντονίσει τον αγώνα και να του δώσει μεγαλύτερη δυναμική και αποφασιστικότητα (σε αυτό η ΠΑΣΚΕ βρήκε συμμάχους τη ΔΑΚΕ και τη ΔΑΣ του Περιεσού, οι οποίες δεν έκαναν το παραμικρό για να

στο αμαξοστάσιο και ξεκαθάρισαν για μια ακόμη φορά την απόφασή τους να συνεχιστεί ο αγώνας. Η οργή για το διαφανόμενο ξεπούλημα και τα ύπουλα παιχνίδια της ΠΑΣΚΕ ήταν μεγάλη και είναι σίγουρο ότι αν κάποιος πρωτοκλασάτος συνδικαλιστής από τη συγκεκριμένη παράταξη (εκτός του Κουλουμπαρίτη, που παραβρέθηκε και εκτός των άλλων δήλωσε ότι μετά από πολύ κόπο κατάφερε να δεσμεύσει την ΠΑΣΚΕ και θα γίνει ΔΣ την Τρίτη 1/2) τολμούσε να εμφανιστεί, θα τον έβγαζαν σηκωτό από την αίθουσα.

Παρά τις δυσκολίες να γίνει ουσιαστική συζήτηση μεταξύ 800 οδηγών χωρίς μικροφωνική εγκατάσταση, στις δυο περιπτώσεις ώρες που κράτησε η συνέλευση ακούστηκαν μια σειρά σκέψεις για το πώς πρέπει να προχωρήσει ο αγώνας και μάλιστα μια σημαντική μερίδα από τους παρευρισκόμενους έφτασε στο σημείο να ζητήσει τη διαγραφή των μελών της ΠΑΣΚΕ και της Πανεργατικής, που είναι στο προεδρείο και υπονόμωσαν την υλοποίηση των αποφάσεων της γενικής συνέλευσης. Οι φωνές που μιλούν για πιο δυναμικές μορφές πάλης και οργάνωση του αγώνα από τα κάτω πληθαίνουν και αυτό δείχνει ξεκάθαρα ότι αν οι πρωτοπόροι οδηγοί, που

φισβητήσει τις αποφάσεις της βάσης και να απειλήσει εμπέσωσ πλιν σαφώς με τη δημιουργία απεργοσπαστικού μηχανισμού. Στη επόμενη μέρα, στο ΔΣ παίχτηκε το επόμενο επεισόδιο της παράστασης, αυτή τη φορά με την ανοχή και των υπόλοιπων παρατάξεων που εκπροσωπούνται στο ΔΣ και οι οποίες, αν και διαθέτουν την πλειοψηφία, δεν κατάφεραν ή δεν ήθελαν (αυτό θα αποδειχτεί τις επόμενες μέρες) να στριμώξουν την ΠΑΣΚΕ και να τη βγάλουν εκτός προεδρείου. Μετά από αντεγκλήσεις που κράτησαν αρκετή ώρα, η ΠΑΣΚΕ δέχτηκε να χωρήσει στο σχηματισμό αναλογικού προεδρείου (μέχρι την παραίτηση Κουλουμπαρίτη στο προεδρείο εκπροσωπούσαν ΠΑΣΚΕ και Πανεργατική), όμως, αμέσως μετά την εκλογή του στη θέση του προέδρου, ο Λιαγούρης έκλεισε τη συνεδρίαση (προκειμένου να αποφύγει την επικύρωση της απόφασης που πήρε η συνέλευση για συνέχιση των κινητοποιήσεων από την πλειοψηφία του ΔΣ) και όρισε για την Πέμπτη 3/3 νέο ΔΣ, προκειμένου να συμπληρωθούν οι υπόλοιπες θέσεις του προεδρείου. Οι υπόλοιπες παρατάξεις δεν αντέδρασαν στο πραξικόπημα, παρά τις αντιδράσεις των οδηγών που πα-

ρατάξεων, εκτός της Πανεργατικής, εν μέσω αποδοκιμασιών από τους εργαζόμενους που παρακολουθούσαν τη διαδικασία. Στη συνέχεια, οι παρατάξεις που αποχώρησαν ζήτησαν εγγράφως τη σύγκληση ΔΣ για την ανάδειξη προεδρείου (γεγονός που υποχρεώνει τον Λιαγούρη να ορίσει συνεδρίαση εντός 5 ημερών).

Δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται να επιμείνουμε περισσότερο, για να καταδειχθούν τα γραφειοκρατικά παιχνίδια που παίζονται σε βάρος των οδηγών της ΕΘΕΛ και έχουν σαν αποτέλεσμα την αναστολή των κινητοποιήσεων. Πλέον, πρέπει η βάση να μπει μπροστά και να χαλάσει το σχέδιο υπονόμευσης που προσπαθεί να υλοποιήσει η ΠΑΣΚΕ, εκμεταλλευόμενη την ανοχή ή την ανικανότητα των άλλων παρατάξεων. Οι οδηγοί της ΕΘΕΛ έδειξαν ότι μπορούν να δώσουν νικηφόρα προοπτική στον αγώνα τους και καλούνται να το αποδείξουν για μια ακόμη φορά. Ας πάρουν, λοιπόν, τις αναγκαίες πρωτοβουλίες και ας σταθούν όλοι στο πλευρό τους και ας τους βοηθήσουμε με κάθε τρόπο και μέσο να χαλάσουν για μια ακόμη φορά τα σχέδια της κυβέρνησης, της εργοδοσίας και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

